

Listopad 2014 r.

ŚWIATOWY ZWIĄZEK
POLSKICH ŻOŁNIERZY ŁĄCZNOŚCI
ZARZĄD GŁÓWNY
www.szpzl.pl

KOMUNIKAT Nr 30

Zarząd Główny
Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności
ul. Juzistek 2
05-131 Zegrze
www.szpzl.pl

NIP: 536 186 45 98 REGON: 010404505
KRS: 0000279189

Konto bankowe: PKO BP SA XV Oddział Warszawa
84 1020 1156 0000 7802 0007 5812

KONTAKT

Prezes ZG ŚZPŻŁ Edmund Smakulski	– tel. 508 763 993
Sekretarz ZG ŚZPŻŁ Bogumił Tomaszewski	– tel. 507 566 801
Skarbnik Marian Jakóbczak	– tel. 501 159 557

REDAKCJA

Mirosław Pakuła
mirpak@wp.pl
tel. 503 038 235

Od Redakcji

Drodzy Czytelnicy !

Komunikat nr 30 ma charakter szczególny, gdyż donosi o trzech ważnych wydarzeniach dla środowiska wojskowych łącznościowców: obchodach 95. rocznicy powstania ośrodka szkolenia kadr łączności w Zegrzu, utworzeniu 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych RP w Białobrzegach oraz o powstaniu Oddziału Białobrzegi ŚZPŻŁ.

Bieżący numer otwierają tradycyjnie: informacja Zarządu Głównego oraz informacje o działalności Oddziałów Związku. W pierwszym dziale Komunikatu znalazł się też materiał poświęcony 20. rocznicy powstania Oddziału Warszawa-Rakowiecka.

Obszerny dział „Jednostki Wojsk Łączności” otwierają 3 artykuły poświęcone obchodom rocznicowym w Zegrzu. Następnie zamieściliśmy bardzo ciekawy artykuł byłego szefa Zarządu Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności - P6 Sztabu Generalnego Wojska Polskiego płk. Andrzeja Brzozy, który traktuje o drodze polskich Wojsk Łączności do NATO. Kolejny materiał przygotował szef Sekcji Komunikacji Społecznej – oficer prasowy 9 BWD DG RSZ mjr Sebastian Borsuk. Dotyczy on okoliczności powstania, struktury i zadań białobrzeskiej jednostki. Pozostałe artykuły w dziale „Jednostki Wojsk Łączności” są zróżnicowane, gdyż dotyczą zarówno historycznych, jak i współczesnych jednostek łączności.

W dziale „Wspomnienia łącznościowców” po raz kolejny swoje artykuły zamieściła Kol. Iwona Banaszek z Oddziału Zegrze, a Kol. Arkadiusz Ożarowski z Oddziału Wrocław zamieścił swój wiersz, będący refleksją w związku z 70. rocznicą wybuchu powstania warszawskiego. Szczególnie interesujące są wspomnienia Kol. Adama Drzewoskiego, powstańca warszawskiego.

Ostatni dział Komunikatu, tradycyjnie poświęcony sprzętowi, zawiera aż 4 ciekawe artykuły Kol. Mieczysława Hucala, prezesa Oddziału Zegrze. Interesujący jest także artykuł Jana Ćwikły o łączności specjalnej. Pozostałe materiały dotyczące zagadnień związanych z łącznością współczesną.

Zapraszam do lektury !

*Redaktor Komunikatu
Miroslaw Pakula*

Z DZIAŁALNOŚCI ZWIĄZKU

Edmund Smakulski

INFORMACJA ZARZĄDU GŁÓWNEGO

Wspaniałe miesiące II i III kwartałów tego roku to dobre dni i tygodnie w działalności Związku. Wprawdzie działalność Oddziałów jest zróżnicowana tematycznie, jednak efekty pracy są zawsze ciekawe i dające wiele satysfakcji. Zarząd Główny skupił uwagę na realizacji, wyjątkowo ważnych dla wszystkich, przedsięwzięć związanych z historią Wojsk Łączności i Informatyki, rocznicami i współpracą w obszarze łączności i informatyki. Współpraca z Oddziałami i wspólna realizacja zadań Związku przyniosły wielką satysfakcję i zadowolenie oraz przekonanie, że ten kierunek działania należy urozmaicić i nade wszystko utrzymać. Najważniejsze przedsięwzięcia realizowane w okresie od wydania poprzedniego Komunikatu (w marcu 2014 r.) wynikały z „Rocznego Planu działalności Związku na 2014 r.”

Zacniemy jednak od informacji dot. stanu ewidencyjnego członków ŚZPŻŁ. Wspaniała informacja dot. powstania nowego Oddziału. W dniu 23.09.2014 r. w Białobrzegach (9. Brygada Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych) odbyło się zebranie założycielskie **Oddziału Białobrzegi Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności**. W zebraniu udział wzięło 15 osób. Wybrano Zarząd Oddziału. Zarząd Oddziału wybrał ze swego składu: **prezesa – Piotr Adamski, wiceprezesa – Jerzy Pawluk, skarbnika – Bazyl Daniluk, sekretarza – Marcin Sielwanowski**. Na wniosek 15 członków zwyczajnych Zarząd Główny Związku powołał uchwałą Oddział Białobrzegi. Na posiedzeniu Prezydium Zarządu Głównego, w dniu 30.09.2014 roku, na podstawie otrzymanego Protokołu z Zebrania Założycielskiego Oddziału Białobrzegi ŚZPŻŁ, z dnia 23.09.2014 roku, oraz zgodnie z §24 Statutu, podjęto **Uchwałę o powołaniu z dniem 30.09.2014 r., Oddziału Białobrzegi ŚZPŻŁ**.

Zmienił się stan liczebny Związku. Obecnie jest nas **270**. Na dzień 30.09.2014 r. **stan ewidencyjny członków zwyczajnych Związku wynosi 248**, w tym: O/Bydgoszcz – 11, O/Sieradz – 31, O/W-wa - Rakowiecka – 48, O/Śrem – 17, O/Zegrze – 61, O/Wrocław – 25, O/Białobrzegi - 17 i niezrzeszeni w Oddziałach – 38 (Lista Kra-

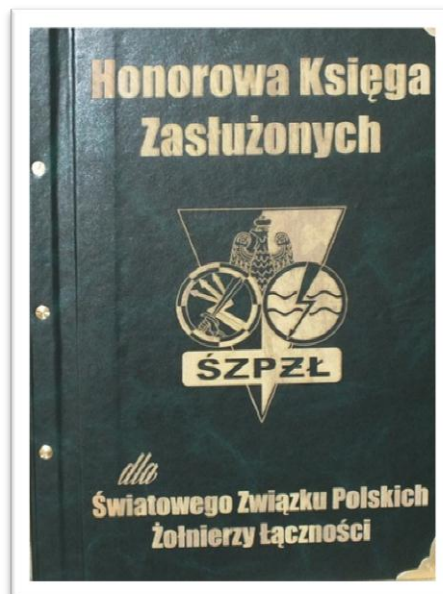
jowa – 34, Lista Zagran. – 4). **Jest 26 członków honorowych** (w tym 4 zwyczajnych).

Ogółem: 270 członków Związku.

Już **10 lutego odbyło się posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego**, którego głównym celem było podsumowanie działalności w 2013 roku, sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego, oraz przyjęcie „Rocznego Planu Działalności Związku na 2014 rok”. Na posiedzenie zaproszony był prezes Oddziału Zegrze, członek Zarządu Głównego Kol. ppłk Mieczysław Hucal. To było ważne posiedzenie, gdyż uzgadnialiśmy również realizację głównych zadań dot. V Konferencji Łączności w Sieradzu, udziału w uroczystych obchodach Święta Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki oraz 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu, a w tym udział w przygotowaniach do otwarcia wystawy w Muzeum Historycznym w Legionowie i przekazanie zbiorów ŚZPŻŁ do CSŁil. Zaprezentowana została nowo założona „Honorowa Księga Zasłużonych dla ŚZPŻŁ” oraz przygotowano propozycje wyróżnień członków Związku.

*Posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego
ŚZPŻŁ, 10.02.2014 r. Zegrze*

Honorowa Księga Zasłużonych dla Związku oczekuje na wpisy

Zarząd Główny i Oddział Sieradz byli współorganizatorami kolejnej już konferencji łączności. Jesteśmy bardzo zadowoleni i wielce zainteresowani, aby to interesujące przedsięwzięcie było organizowane, ponieważ to wspaniała okazja nie tylko do zdobycia informacji dot. współczesnych systemów teleinformatycznych, lecz również do koleżeńskich spotkań, wymiany doświadczeń i uczestniczenia w obcho-

dach rocznic i świąt, zarówno wojskowych w 15 SBWD jak i miasta Sieradz.

W dniu 23 kwietnia 2014 roku w Sieradzkim Centrum Kultury odbyła się coroczna konferencja łączności oraz posiedzenie Zarządu Głównego ŚZPŻŁ z udziałem prezesów Oddziałów ŚZPŻŁ. V Konferencja Łączności na temat „*Ewolucja wojskowych systemów teleinformatycznych oraz Lessons Learned w świetle misji pokojowych i stabilizacyjnych*”, poświęcona była tematyce związanej z nowymi rozwiązaniami technologicznymi i ewolucją wojskowych systemów teleinformatycznych. Obszar tematyczny obejmował między innymi: zagadnienia systemów satelitarnych, rozwój systemów i sieci teleinformatycznych, problemy dotyczące budowy zintegrowanych systemów wsparcia dowodzenia oraz zobrazowania pola walki, zarządzanie polem walki, cyberobrona, telekomunikacja optyczna, komunikacja troposferyczna, rozwój radiostacji programowalnych - szerokopasmowych, bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych, doświadczenia z międzynarodowych ćwiczeń, oraz wymiana doświadczeń zdobytych podczas misji pokojowych i stabilizacyjnych.

Konferencja zorganizowana przez 15. Sieradzką Brygadę Wsparcia Dowodzenia, Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności, Stowarzyszenie Przyjaciół 15. SBWD i Sieradzkie Centrum Kultury. Honorowy patronat przyjął **szef Sztabu Generalnego WP**.

**Konferencję dofinansowano z dotacji
Ministerstwa Obrony Narodowej.**

W konferencji udział wzięli między innymi: przedstawiciele komórek organizacyjnych MON, Dowództwa Generalnego RSZ, Dowództwa Operacyjnego RSZ, Zarządu Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności - P6, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności, **jednostek i uczelni wojskowych, uczelni cywilnych oraz firm produkujących sprzęt na potrzeby Sił Zbrojnych**. Licznie na konferencję przybyli członkowie ŚZPŻŁ z Warszawy, Bydgoszczy, Wrocławia, Zegrza, Śremu, no i oczywiście z Sieradza. Udział wzięły osoby, których działalność jest związana z funkcjonowaniem wojskowych systemów i sieci teleinformatycznych. Bardzo licznie zgromadzili się przedstawiciele jednostek wojskowych i innych służb mundurowych, szkół oraz instytucji wojskowych - specjaliści w dziedzinie łączności i informatyki, jak również zakładów i firm oferujących sprzęt, oprogramowanie, usługi w dziedzinie teleinformatyki.

Członkowie Związku na Konferencji Łączności w Sieradzu, 23.04.2014r.

Po pierwszej części konferencji odbyła się wspaniała uroczystość. Sala, w której znajduje się stała wystawa w Muzeum Okręgowym w Sieradzu, poświęcona historii łączności w Wojsku Polskim, od dnia 23 kwietnia 2014 roku nosi imię **płk. Władysława Hammera** – pomysłodawcy i organizatora wystawy.

*Nadanie im. Władysława Hammera, Sali - stałej wystawy
w Muzeum Okręgowym w Sieradzu*

Konferencję podsumował i zakończył były Szef Zarządu Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności – P6 SG WP, obecny prezes Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności gen. bryg. Edmund Smakulski. Podkreślił celowość organizowania tego typu wymiany doświadczeń, stwierdził, iż istotnym elementem spotkania jest wymiana informacji pomiędzy wojskiem a przedstawicielami przemysłu, oraz wyraził nadzieję, że Konferencja będzie kontynuowana w kolejnych latach.

Szczególne podziękowania i gratulacje przekazał: dowódca **15. SBWD płk. Romanowi Januszewskiemu**, prezesowi Stowarzyszenia Przyjaciół **15. SBWD członkowi ZGł. ŚZPŻŁ płk. Janowi Kowalskiemu**, oraz prezesowi Oddziału Sieradz **płk. Markowi Lewandowskiemu**, jak również wszystkim zaangażowanym w przygotowanie Konferencji i wszystkim uczestnikom.

Po zakończeniu Konferencji odbyło się **posiedzenie Zarządu Głównego z udziałem prezesów Oddziałów ŚZPŻŁ**. Na posiedzeniu w dniu **23.04.2014 r. w Sieradzu** dokonano oceny pracy za I kwartał i omówiono najważniejsze zadania realizowane w kolejnych miesiącach 2014 roku, określonych w rocznym planie działalności Związku.

Posiedzenie Zarządu Głównego ŚZPŻŁ, Sieradz 23.04.2014 r.

Na wstępie złożono życzenia z okazji Jubileuszu 20-lecia działalności Oddziału Warszawa-Rakowiecka ŚZPŻŁ. Zarząd Główny podjął **Uchwałę dotyczącą wyróżnień członków Związku.**

Na wniosek Prezydium Zarządu Głównego, Zarząd Główny podjął Uchwałę dot. wyróżnień za zasługi w realizacji celów Związku. (§ 22 Statutu ŚZPŻŁ).

Wpis do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku:

- 1) **Kol. Markowski Stanisław** - Oddział Warszawa-Rakowiecka;
- 2) **Kol. Andracki Henryk** - Oddział Warszawa-Rakowiecka;
- 3) **Kol. Cieślewski Witold** - honorowy członek Związku;
- 4) **Kol. Wróbel Ryszard** - Oddział Śrem;
- 5) **Kol. Jakóbczak Marian** - Oddział Warszawa-Rakowiecka;
- 6) **Kol. Mieńkowski Bernard** - Oddział Warszawa-Rakowiecka;
- 7) **Kol. Hammer Władysław** - Oddział Sieradz;
- 8) **Kol. Kałamaga Ryszard** - Oddział Warszawa-Rakowiecka.

Na wniosek Zarządu Oddziału Warszawa - Rakowiecka Zarząd Główny nadał **tytuł honorowego członka Związku** niżej wymienionym Kolegom:

- 1) **Kol. Olszewski Józef** - Oddział Warszawa-Rakowiecka;
- 2) **Kol. Fajkowski Janusz** - Oddział Warszawa-Rakowiecka;
- 3) **Kol. Piotrowski Ryszard** - Oddział Warszawa-Rakowiecka;
- 4) **Płk Fura Ireneusz** - komendant CSŁil w Zegrzu;
- 5) **Kmdr Magdziarz Wiesław** - zastępca komendanta RCZPI.

Ponadto na wniosek Prezydium, Zarząd Główny ŚZPŻŁ podjął decyzję dot. przygotowania „Medalu Pamiątkowego”. Medal Pamiątkowy będzie wręczany podczas uroczystości rocznicowych, po akceptacji Zarządu Głównego (na wniosek Prezydium ZGł.). Zarząd Główny zaakceptował wniosek dot. wręczenia medalu okolicznościowego podczas uroczystości obchodów 20-lecia działalności Oddziału Warszawa-Rakowiecka, oraz 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu.

Wręczenie Medalu Pamiątkowego „W uznaniu zasług dla Związku”:

1) Kol. Wojciechowski Wojciech	- honorowy członek Związku;
2) Kol. Tomaszewski Bogumił	- Oddział Warszawa-Rakowiecka;
3) Kol. Korneluk Andrzej	- Oddział Śrem;
4) Kol. Ożarowski Arkadiusz	- Oddział Wrocław;
5) Kol. Myślak Jan	- Oddział Bydgoszcz;
6) Kol. Reszka Wojciech	- Oddział Bydgoszcz;
7) Kol. Włodarczyk Edward	- Oddział Warszawa-Rakowiecka;
8) Kol. Hucał Mieczysław	- Oddział Zegrze;
9) Kol. Międzyński Zbigniew	- honorowy członek Związku;
10) Kol. Lewandowski Marek	- Oddział Sieradz;
11) Kol. Suska Emil	- Oddział Zegrze;
12) Kol. Sadurek Justyna	- Oddział Zegrze;
13) Kol. Paradowski Artur	- Oddział Zegrze;
14) Kol. Chiliński Franciszek	- Oddział Śrem;
15) Kol. Kaźmierczak Eugeniusz	- Oddział Śrem;
16) Kol. Dżendżera Zygmunt	- Oddział Śrem;
17) Kol. Kowalski Jan	- Oddział Sieradz;
18) Kol. Kosobucki Zbigniew	- Oddział Warszawa-Rakowiecka;
19) Kol. Pakuła Mirosław	- Oddział Zegrze;
20) Kol. Różycki Stanisław	- Oddział Warszawa-Rakowiecka;
21) Kol. Kozłowski Hieronim	- Oddział Warszawa-Rakowiecka;
22) Kol. Grajczyk Karol	- Oddział Zegrze;
23) Kol. Janusiak Józef	- Oddział Wrocław;
24) Kol. Jeż Jan Stanisław	- Oddział Wrocław;
25) Kol. Kuszak Roman	- Oddział Sieradz;
26) Kol. Szwej Zygmunt	- Oddział Sieradz.

Kolega Jan Myślak – członek Zarządu Głównego przedstawił program udziału członków Związku w ćwiczeniu CWIX 2014 odbywającym się w Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO (JFTC) w Bydgoszczy. Przekazał zaproszenie do udziału w roli obserwatorów ćwiczenia w dniach 10-11.06.2014 r. oraz do udziału w zamierzeniach to-

warzyszących, organizowanych przez Oddział Bydgoszcz ŚZPŻŁ. (zamierzenie ujęte w „Rocznym Planie Działalności Związku na 2014 r.”).

Podziękowania za pracę otrzymali członkowie Zarządu i prezesi Oddziałów

W ocenie Zarządu Głównego, praca wszystkich Oddziałów, w swoich rejonach i środowiskach, zasługuje na uznanie i wiarę w to, że możliwy jest dalszy rozwój działalności Związku, utrzymywanie więzi z jednostkami i instytucjami wojskowej łączności i informatyki oraz praca w zakresie dokumentowania i popularyzacji historii i tradycji Wojsk Łączności i Informatyki. Apelujemy raz jeszcze do wszystkich o usprawnienie gromadzenia pamiątek obrazujących historię jednostek łączności i informatyki, a także sprzętu, dokumentów i instrukcji dających świadectwo wysiłku żołnierzy oraz ich osiągnięć w latach wojen i pokoju. Szczególnie cenimy sobie działalność oddziałów terenowych gdyż wiemy, że jest to główne źródło działalności Związkowej i dobre środowisko do realizacji zadań Statutowych Związku.

Kończąc V posiedzenie Zarządu Głównego ŚZPŻŁ, z udziałem prezesów Oddziałów, prezes Zarządu podziękował za pracę wszystkim uczestnikom posiedzenia i poinformował, że kolejne posiedzenie odbędzie się w miesiącu wrześniu, w czasie obchodów Święta CSŁiI oraz Jubileuszu 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu.

Zgodnie z „Rocznym Planem Działalności ŚZPŻŁ na 2014 rok” odbyła się ważna **wizyta członków Związku, podczas ćwiczeń „CWIX 2014”** (Coalition Warrior Interoperability eXploration, eXperimentation, eXamination, eXercise), w Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO (JFTC) w Bydgoszczy (JOINT FORCE TRAINING CEN-

TRE). Organizatorem tej wizyty w dniach 10-11.06.2014r. był prezes Oddziału Bydgoszcz SZPŻŁ Kolega **płk Wojciech Reszka**.

Świecie to miasto, w którym stacjonował 12 pułk radioliniowo-kablowy

Ćwiczenie obejmowało testowanie koalicyjnej interoperacyjności bojowej. Jest to największe tego rodzaju przedsięwzięcie w NATO, organizowane corocznie przez Sojusznicze Dowództwo Transformacji z myślą o sprawdzeniu i promowaniu interoperacyjności coraz bardziej skomplikowanych teleinformatycznych systemów wsparcia dowodzenia. Oprócz złożenia wizyty w roli obserwatorów ćwiczenia, grupa członków naszego Związku brała udział w zamierzeniach towarzyszących, organizowanych przez **Oddział Bydgoszcz SZPŻŁ**.

W dniu 10.06.2014 r. odbyło się zwiedzanie Regionalnej Izby Pamięci i byłych koszar 12. pułku radioliniowo-kablowego w Świeciu oraz spotkanie z przedstawicielami Rady Miasta. Władze Świecia potraktowały nasz przyjazd, jako promocję swojego miasta. Tam mieszka wielu żołnierzy 12. prlk i stale odnawiane są wspomnienia związane z wojskiem. Kulturowane są piękne tradycje Wojsk Łączności i Informatyki. Osobiście przywitani nas: **przewodniczący Rady Miejskiej Pan Jerzy Wójcik i wicestarosta Świecia Pani Barbara Studzińska**. Dziękujemy za pięknie zorganizowane spotkanie i prezentacje niezwykłych miejsc miasta Świecie i jego historii. Byliśmy pod wrażeniem jak wspaniale zagospodarowano koszary i obiekty byłego pułku - naszej jednostki. Spotkaliśmy się również z naszym przyjacielem Księdzem

Kanonikiem płk. Zenonem Surmą – Dziekanem Dekanatu Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych w Bydgoszczy.

Regionalna Izba Pamięci i były koszary 12 prlk w Świeciu

W dn. 11 czerwca odbyła się wizyta w JFTC w Bydgoszczy. Przywitał i przedstawił informację dot. ćwiczenia CWIX 2014, jak również prezentację Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO osobiście Dowódca Pan **generał brygady Wojciech Grabowski**. Odwiedziliśmy również w Bydgoszczy 1. Pomorską Brygadę Logistyczną im. Kazimierza Wielkiego (byłe koszary 4. Pułku Łączności i 4. Bydgoskiego Pułku Dowodzenia). Wysłuchaliśmy informację o zadaniach i organizacji 1 BLog., oraz zwiedziliśmy Salę Tradycji brygady. Na zakończenie naszego pobytu zwiedziliśmy Muzeum Wojsk Lądowych. Tak jak wszystkie przedsięwzięcia ujęte w programie wizyty było to wspaniałe i pouczające zapoznanie się z troską o zachowanie wiedzy dot. historii Wojska Polskiego, uzbrojenia Sił Zbrojnych i oczywiście w tym Wojsk Łączności i Informatyki. Warto było zwiedzać to piękne Muzeum.

Serdeczne podziękowania składamy wszystkim organizatorom wizyty naszej delegacji, w tym również kolegom - byłym i obecnym żołnierzom Wojsk Łączności i Informatyki pracującym w Bydgoszczy, Świeciu i okolicach. To dobra praca i współpraca na rzecz promocji Wojsk Łączności i Informatyki, oraz utrzymywania więzi koleżeńskich łącznościowców i informatyków z byłymi żołnierzami i pracownikami naszych specjalności. To wspaniała działalność na rzecz współpracy

z jednostkami i instytucjami wojskowej łączności i informatyki dla kultywowania wspólnych tradycji, jak również inicjowania i utrzymywania więzi z innymi organizacjami i instytucjami, w tym cywilnymi, skupiającymi specjalistyczne środowiska łącznościowców i informatyków.

Wizyta w 1 Pomorskiej Brygadzie Logistycznej w Bydgoszczy

Prezydium Zarządu Głównego Związku dobrze przygotowało się do udziału w obchodach **20-lecia powstania Oddziału Warszawa-Rakowiecka**. Uroczystość zorganizowana była przez Oddział wspólnie. Opracowany i wydany został specjalny Album „XX ROCZNICA POWSTANIA ODDZIAŁU WARSZAWA-RAKOWIECKA”. W imieniu Zarządu Głównego ŚZPŻŁ wręczona została statuetka z napisem: „**Wyrazy uznania i najwyższego szacunku za zaangażowanie i pracę Członków Oddziału na rzecz upamiętniania historii wojskowej łączności i informatyki. Podziękowania za wzorową realizację zadań statutowych Związku. Życzenia zdrowia, satysfakcji i sukcesów na niwie Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności.**”

Statuetka dla Oddziału Warszawa-Rakowiecka z okazji 20-lecia powstania

Wręczone zostały wyróżnienia członkom Oddziału. Na szczególną uwagę zasługuje mianowanie (na wniosek Zarządu Głównego) na stopień **pułkownika**, przez Ministra Obrony Narodowej, skarbnika Zarządu Głównego, **Mariana Jakóbczaka** za ogromny wysiłek na rzecz obronności państwa.

Mianowany przez MON na stopień PUŁKOWNIKA z dniem 3 maja 2014 roku

Wspaniałą okazją do przeprowadzenia w dniu **12 sierpnia 2014 roku kolejnego posiedzenia Prezydium Zarządu Głównego** było zbliżające się Święto CSŁil oraz Jubileusz 95 rocznicy sformowania w Zegrzu pierwszego ośrodka szkolenia kadr łączności (stąd „Kolebka Łączności”). I tak w dniu 12.08.2014 r. odbyło się posiedzenie, na którym uzgodniono zadania dot. przebiegu tych wspaniałych uroczystości z licznym udziałem członków naszego Związku.

W dniach 7 oraz 10 i 11 września, w Legionowie i Zegrzu trwały obchody 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu oraz Święta CSŁil.

Współorganizatorem obchodów był
Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności.

Ze względów zdrowotnych w uroczystościach nie mógł uczestniczyć Prezes Zarządu Głównego Związku gen. bryg. Edmund Smakulski.

7 września odbyło się w Muzeum Historycznym w Legionowie otwarcie wystawy **"Druciki, pająki, radziki ... 95 lat tradycji szkolenia żołnierzy wojsk łączności w Zegrzu"**. Organizatorami wystawy było Muzeum Historyczne w Legionowie, Oddział Zegrze ŚZPŻŁ oraz CSŁil w Zegrzu. Na wystawie zgromadzono ponad 100 bardzo interesujących eksponatów pochodzących z zasobów Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki, Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie oraz prywatnej kolekcji prezesa O/ Zegrze ppłk. Mieczysława Hucala - pomysłodawcy wystawy.

Wśród grona znamienitych osób otwierających wystawę znaleźli się: prezydent Legionowa Roman Smogorzewski, dyrektor Muzeum Historycznego w Legionowie dr hab. Jacek Szczepański, wiceprezes Zarządu Głównego ŚZPŻŁ ppłk Mirosław Pakuła, sekretarz Zarządu Głównego ŚZPŻŁ płk Bogumił Tomaszewski, Komendant CSŁil płk Ireneusz Fura oraz liczne grono członków naszego Związku, żołnierzy CSŁil oraz mieszkańców Legionowa. Wśród zgromadzonych gości znaleźli się prezesi Oddziałów Warszawa-Rakowiecka i Śrem - płk Zbigniew Kosobucki i płk Ryszard Wróbel.

Kol. Mieczysław Hucal na wystawie w Muzeum Historycznym w Legionowie.

Wystawa cieszyła się wielkim zainteresowaniem

Konferencja w Auli im. płk. Jerzego Ceglarka

10 września to konferencja **"Ludzie 95-lecia - twórcy historii zegrzyńskiego ośrodka szkolenia łączności"**, której współorganizatorem był Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności. Konferencję prowadził wiceprezes Zarządu Głównego ŚZPŻŁ ppłk Mirosław Pakuła. Konferencja podzielona była na dwie sesje, z których pierwsza poświęcona była komendantom ośrodka a druga oficerom, podoficerom i pracownikom wojska.

Po zakończeniu obrad sekretarz Zarządu Głównego Związku płk Bogumił Tomaszewski wręczył komendantowi CSŁil **płk. Ireneuszowi Furze** legitymację **"Honorowego Członka ŚZPŻŁ"**, a prezesowi Oddziału Śrem **płk. Ryszardowi Wróblowi** potwierdzenie wpisania jego osoby do **"Księgi Zasłużonych dla ŚZPŻŁ"**. Następnie płk Tomaszewski w imieniu prezesa Zarządu Głównego gen. bryg. Edmunda Smakulskiego wręczył **Medale "Za zasługi dla Związku"**: wiceprezesowi Zarządu Głównego Związku ppłk. Mirosławowi Pakule oraz prezesowi O/Zegrze ppłk. Mieczysławowi Hucałowi.

Uhonorowanie i wręczenie wyróżnień

Na zakończenie konferencji nastąpiło **podpisanie aktu przekazania zbiorów Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności do Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki**. Zbiory gromadzone były ponad 20 lat, w tym roku po zakończeniu katalogowania przez członków Oddziału Zegrze były gotowe do przekazania. Zawierają tysiące stron dokumentów, fotografii oraz innych pamiątek.

Akt przekazania ze strony Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności podpisał sekretarz Zarządu Głównego płk Bogumił Tomaszewski, a ze strony CSŁil komendant płk dypl. Ireneusz Fura.

Akt przekazania podpisany 10 września 2014 roku. To historyczny moment

Trzeci dzień obchodów - 11 września rozpoczął się od posiedzenia Zarządu Głównego Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności.

21

*VI w obecnej kadencji władz naczelnych posiedzenie Zarządu Głównego,
Zegrze 11.09.2014 r.*

Następnie ppłk Pakuła w imieniu Prezesa ocenił pracę poszczególnych oddziałów. **Wysoko oceniony został Oddział Zegrze.** Najbardziej podniosłym momentem było wręczenie przez ppłk. Mirosława Pakułę kilkunastu medali "Za zasługi dla Związku" osobom zaproszonym na posiedzenie Zarządu Głównego. Medale wręczono obecnym na tej uroczystości Koleżance i Kolegom: Justynie Sadurek, Eugeniuszowi Kaźmierczak, Markowi Lewandowskiemu, Arkadiuszowi Ożarowskiemu, Janowi Kowalskiemu, Romanowi Kaszakowi, Emilowi Suska, Arturowi Paradowskiemu i Karolowi Grajczykowi. Pozostałe wyróżnienia przekazane zostały prezesom Oddziałów i członkowi Zarządu Głównego (Bydgoszcz) w celu wręczenia na uroczystych Zebra- niach.

*Medal „Za zasługi dla Związku” otrzymuje Kol. Jan Kowalski
członek Zarz. Głównego*

Kol. Sadurek Justyna wyróżniona za wyjątkowe zaangażowanie w pracy dla Związku

Kol. Karol Grajczyk wyróżniony medalem „Za zasługi dla Związku”

Po zakończeniu zebrania wszyscy udali się na plac apelowy gdzie odbywały się oficjalne uroczystości z okazji 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu oraz Święta CSŁil. **Na zakończenie obchodów dokonano odsłonięcia pamiątkowej tablicy poświęconej patronowi CSŁil gen.bryg. Heliodorowi Cepie. Tablicę odsłoniła córka Patrona pani Zofia Potkowska.**

Nasi koledzy na uroczystości odsłonięcia pamiątkowej tablicy

W uroczystościach uczestniczyło wielu członków Związku przybyłych z wszystkich Oddziałów, jak również członków z Listy Krajowej. Takie życzenie było zawarte w uchwale VII Walnego Zjazdu Delegatów – 14.09.2012r. („Zapewnić udział członków naszego Związku w uroczystościach Jubileuszu 95 lat Kształcenia Kadr Łączności Wojska Polskiego w Zegrzu. Dokończyć katalogowanie zbiorów archiwalnych Związku.”). Dzięki bardzo dobrej współpracy z Komendantem CSŁil płk. dypl. Ireneuszem Furą, kadrą i pracownikami tej wspaniałej **„Kolebki Łączności”** jak nazywamy „nasze” Centrum, zrealizowaliśmy te zadania.

Uroczysty Apel z okazji Święta CSŁil oraz 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu

Życzymy wszystkim żołnierzom korpusu osobowego łączności i informatyki, pracownikom Jednostek i Instytucji naszego rodzaju wojsk wszystkiego najlepszego, pomyślności i sukcesów w pracy. Niech nasza wspólna praca zapewni należyte efekty w zakresie dokumentowania oraz popularyzacji historii i tradycji Wojsk Łączności i Informatyki, oraz inicjowanie i popieranie różnych form odtwarzania, upamiętniania i upowszechniania rzetelnej historii wojskowej łączności i informatyki.

Ważnym zadaniem jest gromadzenie pamiątek obrazujących życie i służbę żołnierzy, historię jednostek łączności i informatyki, a także sprzętu, dokumentów i instrukcji dających świadectwo wysiłku łącznościowców i informatyków oraz ich osiągnięć w różnych okresach historycznych, w tym i współczesnych.

Dziękujemy wszystkim, którzy brali udział w przygotowaniach tych wspaniałych uroczystości. Gratulujemy Komendantowi CSŁil Panu **plk. dypl. Ireneuszowi Furze** i dziękujemy za perfekcyjną organizację wszystkich przedsięwzięć i współpracę w realizacji zamierzeń zaplanowanych przez Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności. Szczególne podziękowania przekazujemy również tym, którzy realizując wzorowo zadania wynikające z zakresu obowiązków służbowych, znaleźli czas, aby zorganizować i zapewnić na wysokim poziomie realizację zamierzeń naszego Związku.

To właśnie Wam składamy najserdeczniejsze podziękowania, wyrazy szacunku i uznania za wyjątkowe zaangażowanie Panie **Pułkownika Mirosławie Pakuła** i Panie **Pułkownika Mieczysławie Hucal**.

Życzymy wszystkim wielu sukcesów w dalszej działalności, radości i satysfakcji z wykonywanej pracy na rzecz Wojsk Łączności i Informatyki oraz kontynuowania i upamiętniania ich tradycji. Dziękujemy za prowadzenie lokalnych działań dotyczących propagowania zalet zawodowej służby wojskowej, szczególnie w korpusie osobowym łączności i informatyki.

Pamiętajmy, że ścisła współpraca z organami kierowniczymi wojskowej łączności i informatyki w zakresie dokumentowania oraz popularyzacji historii i tradycji Wojsk Łączności i Informatyki to jedno z naszych najważniejszych zadań.

ZARZĄD GŁÓWNY SZPŻŁ

Piotr Adamski

Powołanie Oddziału Białobrzegi ŚZPŻŁ

W dniu 23 września 2014 r. w Białobrzegach k. Warszawy odbyło się zebranie założycielskie **Oddziału Białobrzegi Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności**. W chwili powoływania oddziału już 15 osób z Dowództwa 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych było członkami Związku. Podczas spotkania podjęto decyzję o powołaniu Oddziału Białobrzegi. Pierwszym prezesem Oddziału został wybrany **Piotr Adamski**. Ponadto we władzach oddziału znalazły się nw. osoby:

Wiceprezes – Jerzy Pawluk,
Sekretarz – Marcin Sielwanowski,
Skarbnik – Bazyl Daniluk.

W dniu 30 września 2014 r. Zarząd Główny Związku podjął uchwałę o powołaniu Oddziału Białobrzegi ŚZPŻŁ.

Aktualnie Oddział składa się z 17 członków. Wszyscy członkowie Oddziału są ludźmi młodymi, co daje nadzieję na pokoleniową kontynuację działań. Za obszar działania przyjęto teren powiatu legionowskiego, wyszkowskiego i radzymińskiego.

W najbliższej przyszłości działalność Oddziału ukierunkowana będzie na:

- pomoc dla 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia DG RSZ w zakresie rozwoju części muzealnej Sali Tradycji, umiejscowionej w kompleksie Białobrzegi,
- współpraca z dowódcami jednostek wojskowych dyslokowanych na terenie kompleksu wojskowego w Białobrzegach,
- działalność publicystyczną w Komunikatach i Przeglądach wydawanych przez Związek,
- założenie strony internetowej i profilu na Facebooku,
- opracowanie planu działalności Oddziału na 2015 rok,
- zwiększenie liczby członków Oddziału poprzez zaproszenie do członkostwa kolejnych żołnierzy i pracowników wojska jednostek wojskowych dyslokowanych w Białobrzegach, łącznościowców i informatyków oraz byłych żołnierzy zawodowych, którym bliska jest tradycja Wojsk Łączności i Informatyki z Białobrzegów, Legionowa i innych okolicznych miejscowości.

**ZARZĄD GŁÓWNY
ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU
POLSKICH ŻOŁNIERZY ŁĄCZNOŚCI**
ul. Wspólna Droga 6/19; 04-352 Warszawa
KRS 0000279189; NIP 5361864598; REGON 010404505

Warszawa, dnia 30.09.2014r.

UCHWAŁA

Na posiedzeniu Prezydium Zarządu Głównego, w dniu 30 września 2014 roku, na podstawie otrzymanego Protokołu z Zebrania Założycielskiego Oddziału Białobrzegi ŚPŻŁ z dnia 23.09.2014 roku, oraz zgodnie z § 24 Statutu ŚPŻŁ, pojęto **Uchwałę o powołaniu z dniem 30.09.2014r. Oddziału Białobrzegi ŚPŻŁ.**

Siedzibą władz Oddziału będzie: miejscowość BIAŁOBRZEGI, gmina Nieporęt, powiat Legionowski, województwo Mazowieckie.

Adres Oddziału: ul. Osiedle Wojskowe nr 93, poczta 05-127 Białobrzegi.

Terenem działalności Oddziału będą powiaty: LEGIONOWSKI, WYSZKOWSKI i RADZYMIŃSKI.

Sekretarz

Bogumił Tomaszewski

Prezes

Edmund Smakulski

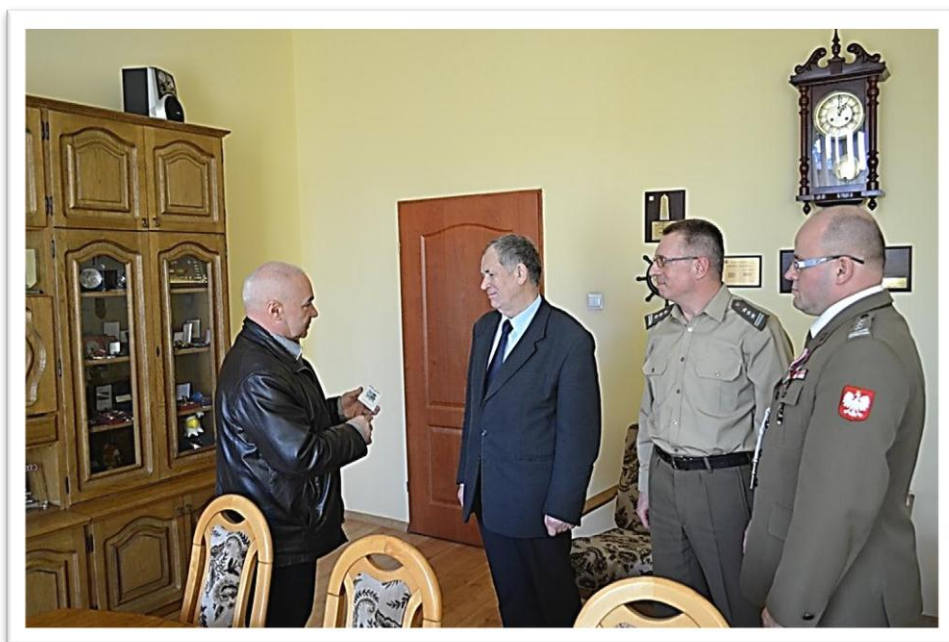
Adam Pawlik

NOWI CZŁONKOWIE ODDZIAŁU BYDGOSZCZ

W pierwszej połowie 2014 r. Oddział Bydgoszcz ŚZPŻŁ wzbogacił się o dwóch nowych członków. Prezes zarządu głównego gen. bryg. w st. spocz. Edmund Smakulski oraz prezes oddziału płk w st. spocz. Wojciech Reszka wręczyli legitymacje członkowskie płk. w st. spocz. Stanisławowi WŁODARCZYKOWI oraz płk. rez. Januszowi SZNEROWI. Płk Włodarczyk – absolwent OSŁ i Wydziału Elektroniki WAT, pełnił wieloletnią służbę w 4. pł w Bydgoszczy, skąd ze stanowiska z-cy dowódcy pułku ds. technicznych został wyznaczony na dowódcę Okręgowych Warsztatów Remontu Sprzętu Łączności a następnie, po reorganizacji, kierownika 5. Rejonowych Warsztatów Technicznych w Bydgoszczy, gdzie zakończył karierę wojskową.

Płk Szner absolwent WSOWŁ oraz Wojskowej Akademii Armii Węgierskiej w Budapeszcie. W czasie służby wojskowej przez wiele lat związany z 12. pułkiem radioliniowo-kablowym w Świeciu, gdzie zajmował wiele stanowisk dowódczych zakończywszy ten etap kariery, jako dowódca jednostki. Następnie kierował wydziałem Wsparcia Dowodzenia i Łączności 16. DZ w Elblągu, skąd został skierowany do III zmiany PKW w Iraku, na stanowisko szefa Wydziału Dowodzenia i Łączności. Służbę wojskową zakończył, jako szef Oddziału Dowodzenia, Łączności i Informatyki sztabu Inspektoratu Wsparcia SZ w Bydgoszczy. Nowi członkowie zostali niezwykle serdecznie przyjęci w skądiną dobrze sobie znanym środowisku bydgoskich łącznościowców.

*Wręczenie legitymacji członkowskiej płk. Włodarczykowi
w siedzibie WSzW Bydgoszcz*

*Wręczenie legitymacji
członkowskiej płk. Januszowi
Sznerowi w WDW Pieczyska*

Zbigniew Kosobucki

Z DZIAŁALNOŚCI ODDZIAŁU WARSZAWA – RAKOWIECKA ŚZPŻŁ

Zgodnie z Rocznym Planem Działalności w pierwszym półroczu 2014 odbyło się 6 posiedzeń Zarządu Oddziału oraz 4 zebrania członków Oddziału. Na posiedzenia Zarządu zapraszani byli członkowie władz naczelnych Związku.

Rok 2014 jest dla Oddziału Rokiem Jubileuszu. Oddział powstał 30 marca 1994 roku. Zarząd Oddziału postanowił z okazji XX-lecia wydać Album. W Albumie przedstawiono: genezę utworzenia Związku, Złot Polskich Kombatantów Łączności w Zegrzu, I Walny (Założycielski) Zjazd ŚZPŻŁ w 1993 r, historię 20 lat Oddziału Warszawa-Rakowiecka, członków Oddziału pełniących funkcje we Władzach Naczelnych Związku, Honorowych Członków ŚZPŻŁ współpracujących z Oddziałem, biografie członków Oddziału, biografie członków Oddziału, którzy odeszli na wieczną wartę.

W styczniu odbyło się Walne Zebranie Członków Oddziału, na którym Zarząd Oddziału złożył sprawozdanie z działalności w 2013 roku, sprawozdanie finansowe oraz przedstawił Plan Działalności Oddziału na 2014 rok.

W lutym na posiedzeniu Zarządu Oddziału ustalono harmonogram prac nad przygotowaniem Albumu do druku, wykaz tegorocznych jubilatów oraz formę ich uhonorowania, wykaz członków Oddziału do wyróżnienia przez Zarząd Główny z okazji XX-lecia Oddziału. Zebranie poświęcone XX-leciu ustalono na miesiąc czerwiec.

W marcu na posiedzeniu Zarządu Oddziału omówiono projekt Harmonogramu prac dotyczących opracowania historii Organów Kierowniczych Łączności i Informatyki WP w latach 1945 – 2015. Na zebraniu ogólnym członków kol. płk Ryszard Piotrowski szeroko i ciekawie przedstawił swoją drogę życia między innymi pracy na Syberii, oraz służby w Wojsku Polskim.

W kwietniu Zarząd Oddziału zorganizował spotkanie Wielkanocne w Zespole Rezydencyjnym "Parkowa" przy ul. Belwederskiej w Warszawie. W spotkaniu tym uczestniczyli członkowie Oddziału (niektórzy z żonami, córkami, synami) oraz zaproszeni goście: byli nasi przełożeni **gen. bryg. Henryk Andracki**, **gen. bryg. Witold**

Cieślewski, gen. dyw. Stanisław Krysiński oraz **gen. bryg. Włodzimierz Nowak** dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej, **płk Bogusław Jaworski** zastępca szefa Zarządu Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności Sztabu Generalnego, **płk Ireneusz Fura** komendant Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki w Zegrzu, **kmdr Wiesław Magdziarz** zastępca Komendanta Resortowego Centrum Zarządzania Projektami Informatycznymi, **płk Andrzej Petelczuk** z Szefostwa Informatycznych Systemów Wsparcia Dowodzenia Sił Zbrojnych. W kwietniu na posiedzeniu Zarządu Oddziału omówiono przebieg prac związanych z przygotowaniem materiałów do Albumu oraz wytypowano prezesa Oddziału **płk. Zbigniewa Kosobudzkiego** i wiceprezesa Oddziału **płk. Eugeniusza Malczewskiego** do udziału w V Konferencji Łączności "Ewolucja wojskowych systemów teleinformatycznych oraz Lessons Learned w świetle misji pokojowych i stabilizacyjnych".

W maju na zebraniu członków Oddziału **płk rez. Krystian Blak** przedstawił strukturę organizacyjną i działalność firmy prywatnej "WB Electronics", która działa na rynku krajowym i zagranicznym w dziedzinie zastosowań elektroniki i informatyki w technice wojskowej. Następnie **gen. bryg. Edmund Smakulski** złożył obszerną informację z V Konferencji Łączności w Sieradzu.

Na posiedzeniu Zarządu Oddziału, dokonano korekty materiałów do Albumu przed oddaniem do druku, ustalono program uroczystego zebrania z okazji XX-lecia Oddziału oraz opracowano wykaz zaproszonych gości.

W dniu 13 czerwca w sali konferencyjnej Zespołu Rezydencyjnego "Parkowa" odbyło się Uroczyste Zebranie Członków Oddziału z okazji XX-lecia powstania Oddziału. W zebraniu uczestniczyli członkowie Oddziału (niektórzy z żonami, córkami, synami) oraz zaproszeni goście. Prezes Oddziału powitał uczestników zebrania, a szczególnie Prezesa Zarządu Głównego **gen. bryg. Edmunda Smakulskiego**, byłych naszych przełożonych **gen. bryg. Henryka Andrackiego**, **gen. bryg. Witolda Cieślewskiego**, **gen. dyw. Stanisława Krysińskiego** oraz **gen. bryg. Włodzimierza Nowaka** dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej, **płk. Karola Gulbasa** przedstawiciela szefa Zarządu Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności Sztabu Generalnego, **ppłk. Mirosława Pakułę** wiceprezesa Zarządu Głównego ŚZPŻŁ, **ppłk. Mieczysława Hucalę** prezesa Oddziału Zegrze ŚZPŻŁ, **płk. Zbigniewa Miarzyńskiego** Członka Honorowego ŚZPŻŁ, panią **Barbarę Pomianowską** - żonę zmarłego członka naszego Oddziału **płk. Janusza Pomianowskiego**.

W czasie zebrania historię 20 lat działalności Oddziału przedstawił prezes Oddziału **płk Zbigniew Kosobucki**.

Zgodnie z decyzją Zarządu Głównego i Zarządu Oddziału każdy z jubilatów został uhonorowany listem gratulacyjno - życzeniowym, a także upominkiem w postaci portretu, lub statuetki, lub książki. Prezes Zarządu Głównego gen. bryg. Edmund Smakulski wraz z prezesem Oddziału płk. Zbigniewem Kosobuckim wręczyli wyróżnienia wraz z gratulacjami następującym jubilatom:

płk Jerzy Rudnicki – 75 lat;
płk Henryk Boryna - 80 lat;
płk Zbigniew Gałązka - 80 lat;
płk Stanisław Gorlicki - 80 lat;
płk Zdzisław Kasprzyk – 80 lat;
płk Henryk Kopacz – 80 lat;
płk Jerzy Jaworski – 85 lat;
płk Eugeniusz Paczkowski – 85 lat;
płk Stanisław Różycki – 85 lat;
płk Edmund Wiórek – 85 lat;
płk Edward Włodarczyk – 85 lat;
kpt Bolesław Bartoszek – 95 lat;

Ponadto prezes Zarządu Głównego **gen. bryg. Edmund Smakulski** wręczył wyróżnienia nadane przez Zarząd Główny ŚZPŻŁ. **Wpisem do „Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku“ zostali wyróżnieni:** gen. bryg. Henryk Andracki, gen.bryg. Witold Cieślewski, płk Stanisław Markowski, płk Bernard Mieńkowski, płk Marian Jakóbczak, płk Ryszard Kałamaga. **Tytułem Honorowego Członka Związku zostali wyróżnieni:** płk Janusz Fajkowski, płk Józef Olszewski, płk Ryszard Piotrowski. **Odznaką honorową "Za Zasługi dla Związku" zostali wyróżnieni:** płk Zbigniew Kosobucki, płk Hieronim Kozłowski, płk Zbigniew Miarzyński, płk Stanisław Różycki, płk Bogumił Tomaszewski, płk Edward Włodarczyk. **Statuetką z życzeniami dla Oddziału** otrzymał prezes płk Zbigniew Kosobucki.

Każdy członek otrzymał Album wydany z okazji XX-lecia Oddziału. Prezes ZG wręczył również Albumy zaproszonym gościom.

Na zakończenie wykonano wspólne zdjęcie i wszyscy uczestnicy zostali zaproszeni na uroczystą kolację do "Sali Lustrzanej", gdzie w miłej atmosferze dzielono się wspomnieniami.

Andrzej Korneluk

Z DZIAŁALNOŚCI ODDZIAŁU ŚREM

W 2014 roku członkowie naszego Oddziału starali się realizować przedsięwzięcia wynikające z rocznego planu zamierzeń. Jak co roku uczestniczyliśmy w uroczystościach związanych z rocznicami i świętami w naszym mieście.

W dniu 13.02.2014 r. odbyło się Walne Zebranie Członków Oddziału. Zebranie otworzył Prezes Oddziału Kol. Ryszard Wróbel. Serdecznie powitał wszystkich przybyłych na zebranie, a zwłaszcza tych, którzy wzięli udział po raz pierwszy. Nowi członkowie to: Kol. Franciszek Koluch, Stanisław Włodarczyk i Józef Żeleźny. Prezes Oddziału przedstawił sprawozdanie Zarządu z działalności w 2013 r. Na zakończenie wystąpienia podziękował wszystkim za zaangażowanie w działalności związkowej. Sprawozdanie finansowe za 2013 r. przedstawił skarbnik Kol. Andrzej Korneluk. Zebrani po wysłuchaniu sprawozdań Zarządu Oddziału i dyskusji postanowili jednomyślnie udzielić Zarządowi absolutorium. W dalszej części zebrania przedstawiony został plan Pracy Oddziału na rok 2014. Po krótkiej dyskusji Plan został przy-

jęty do realizacji. Ostatnim punktem Walnego Zebrania był wybór nowego zarządu naszego Oddziału. Przegłosowano propozycję by nowy zarząd składał się czterech osób.

W skład nowego Zarządu Oddziału Śrem ŚZPŻŁ weszli:

Prezes	- Ryszard Wróbel
Wiceprezes	- Andrzej Korneluk
Sekretarz	- Ryszard Bańkowski
Skarbnik	- Zygmunt Dzendżera

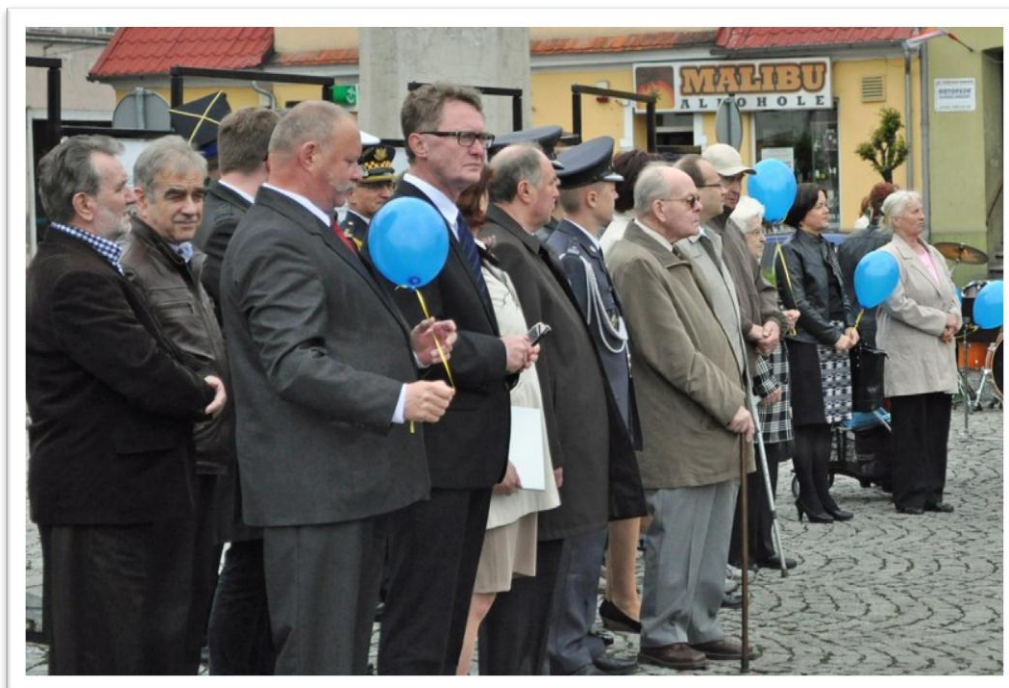
W dniu 06.03.2014 r. odbyło się spotkanie, w trakcie, którego Prezes Oddziału Ryszard Wróbel wręczył legitymacje nowym członkom Oddziału. Dołączyli do Nas: Kol. Franciszek Koluch, Waldemar Łagodzowski, Józef Żeleźny i Stanisław Włodarczyk. Tym samym Oddział liczy obecnie 17 członków. Wszystkim nowo wstępującym Prezes życzył owocnej pracy na rzecz Oddziału oraz sukcesów w pracy zawodowej i życiu prywatnym. W dalszej części spotkania omawiano sprawy bieżące. Spotkanie zostało zakończone skromnym poczęstunkiem.

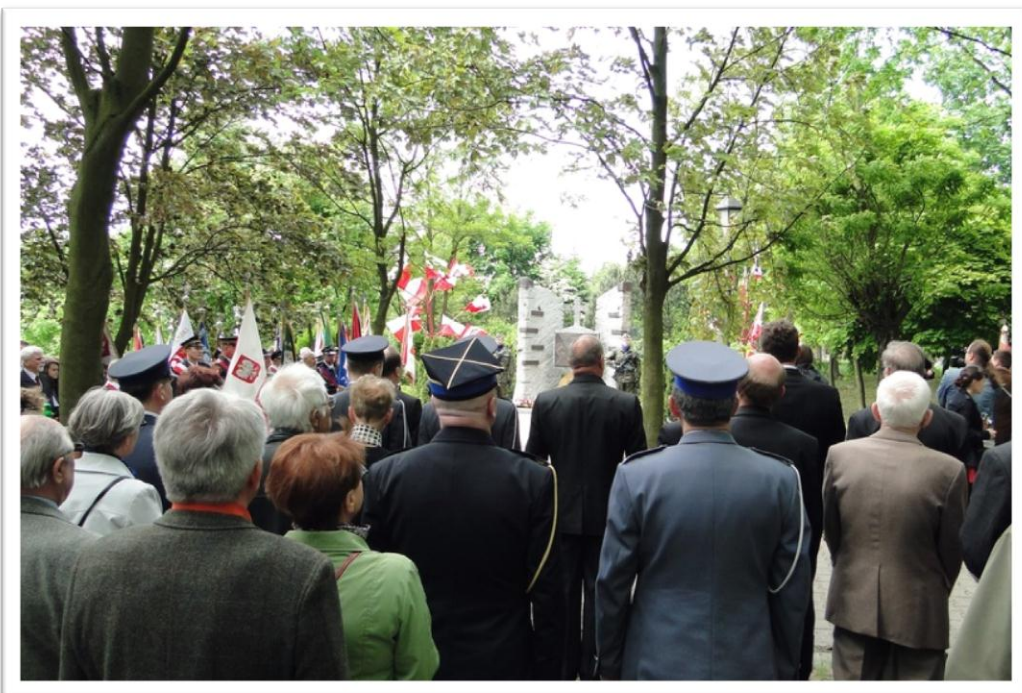
23 kwietnia 2014 r. uczestniczyliśmy w IV Konferencji Łączności. Nasz „Śremski” Oddział reprezentował kol. Ryszard Wróbel i Andrzej Korneluk. Podczas konferencji łączności w Sieradzkim Muzeum Okręgowym oficjalnie nazwano jedną z sal im. płk. Władysława Hammera - byłego dowódcy 15. Sieradzkiej Brygady Wsparcia Dowodzenia. Od 6 grudnia 2012 r. Znajduje się w niej wystawa stała "Z techniką łączności przez dziesięciolecia". Po zakończeniu Konferencji odbyło się posiedzenie Zarządu Głównego z udziałem prezesów Oddziałów ŚZPŻŁ.

2 maja 2014 r. na rynku w Śremie braliśmy udział w obchodach Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. Spotkanie było także okazją do świętowania 10. rocznicy przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Orkiestra odegrała również Hymn UE, a w niebo pofrunęły niebieskie balony. Po zakończeniu uroczystości na Placu 20 Października wszyscy przeszli do Kinoteatru Słonko na projekcję filmu dokumentalnego "Cud Historii" w reżyserii Katarzyny Kolendy-Zaleskiej.

Dnia 11 maja 2014 r. w Parku Odlewnika odbyła się uroczystość poświęcona pamięci ofiar zbrodni katyńskiej. Przed południem w kościele pw. NSJ odprawiono mszę św. Po mszy przy dźwiękach Orkiestry Towarzystwa Muzycznego im. Mariana Zielińskiego w Śremie odbył się uroczysty przemarsz w asyście żołnierzy i pocztów sztandary pod Pomnik Ofiar Katyńskich. Po wysłuchaniu hymnu narodowego dyrektor Muzeum Śremskiego Mariusz Kondziela w przemówieniu skierowanym do zebranych mówił o wydarzeniach sprzed 74 lat. Następnie odczytano apel poległych, a kompania honorowa 6. Batalionu Dowodzenia Sił Powietrznych oddała salwę honorową. Po złożeniu wiązanek kwiatów i zniczy przez delegacje uroczystość zakończyła się okolicznościowym spotkaniem w pobliskim lokalu. W uroczystości wziął udział Prezes Oddziału płk Ryszard Wróbel.

16 maja 2014 r. odbyło się kolejne zebranie Zarządu Oddziału, którego głównym celem były sprawy bieżące. Prezes zapoznał z przebiegiem posiedzenia Zarządu Głównego, w którym uczestniczył. Następnie omówił najważniejsze zadania, jakie czekają nasz Oddział w najbliższym czasie. Przypomniął, że na początku 2015 r. będziemy obchodzili Jubileusz 20-lecia działalności naszego Oddziału. W związku z tym musimy opracować harmonogram przygotowania do

obchodów tego święta. Członkowie zarządu dyskutowali nad propozycjami naszych działań mających na celu integrację Oddziału ze środowiskiem lokalnym. W zebraniu uczestniczyli: prezes - Ryszard Wróbel, wiceprezes - Andrzej Korneluk, sekretarz - Ryszard Bańkowski, skarbnik - Zygmunt Dżendżera.

Dnia 23 maja 2014 r. śremska jednostka wojskowa obchodziła Jubileusz 70 - lecia powstania. 6. Batalion Dowodzenia Sił Powietrznych w Śremie jest kontynuatorem chlubnej tradycji 6. Samodzielnego Pułku Łączności Lotnictwa Wojska Polskiego, który powstał w 1944 roku. W uroczystości wziął udział prezes naszego Oddziału, były dowódca tej jednostki płk w st. spocz. Ryszard Wróbel. Wręczył skromny upominek dowódcy wraz z życzeniami.

W dniach 10-11 czerwca 2014 r. braliśmy udział w zamierzeniach organizowanych przez Oddział Bydgoszcz. Głównym punktem była wizyta w roli obserwatorów ćwiczenia, które odbywało się na terenie JFTC - Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO w Bydgoszczy. Nasz „Śremski” Oddział reprezentował kol. Ryszard Wróbel i Andrzej Korneluk. W dniu 10 czerwca 2014 r. odbyło się zwiedzanie Regionalnej Izby Pamięci i byłych koszar 12 pułku radioliniowo-kablowego w Świeciu oraz spotkanie z przedstawicielami Rady Miasta.

Wieczorem w WDW „Żagiel” w Pieczyskach nad Zalewem Koronowskim wszyscy uczestnicy spotkali się przy ognisku. Następnego dnia wizyta w JFTC gdzie osobiście Dowódca Pan generał brygady Wojciech Grabowski przywitał nas i przedstawił informację dot. ćwiczenia CWIX 2014. Odwiedziliśmy również w Bydgoszczy 1 Pomorską Brygadę Logistyczną im. Kazimierza Wielkiego (byłe koszary 4 Pułku Łączności i 4 Bydgoskiego Pułku Dowodzenia). Na zakończenie naszego pobytu zwiedziliśmy Muzeum Wojsk Lądowych.

W dniu 15 sierpnia 2014 r. członkowie Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności spotkali się pod pomnikiem Żołnierza Polskiego w parku im. Powstańców Wielkopolskich, aby uczcić obchodzone w tym dniu Święto Wojska Polskiego. W obchodach wzięli udział żołnierze ze śremskich jednostek, kombatancki, przedstawiciele władz i organizacji pozarządowych. Kwiaty w imieniu SZPŻŁ złożył Prezes Oddziału płk w st. spocz. Ryszard Wróbel.

Dnia 07 września 2014 r. w Muzeum Historycznym w Legionowie odbyła się uroczystość poświęcona otwarciu wystawy "Druciki, pająki, radziki 95 lat tradycji szkolenia żołnierzy wojsk łączności w Zegrzu". Nasz „Śremski” Oddział reprezentował prezes płk w st. spocz. Ryszard Wróbel.

10 września 2014 r. uczestniczyliśmy w obchodach 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu oraz Święta Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki. Głównym elementem tego dnia była konferencja "Ludzie 95-lecia - twórcy historii zegrzyńskiego ośrodka szkolenia łączności". Nasz „Śremski” Oddział reprezentowali: kol. Ryszard Wróbel, Zygmunt Dzendżera i Eugeniusz Kaźmierczak. Po zakończeniu konferencji w dalszej części spotkania płk Bogumił Tomaszewski w imieniu prezesa Zarządu Głównego ŚZPŻŁ wręczył prezesowi Oddziału Śrem Koledze płk. Ryszardowi Wróblowi pamiątkowe potwierdzenie wpisania jego osoby do "Honorowej Księgi Zasłużonych dla ŚZPŻŁ".

11 września 2014 r. w ostatni dzień obchodów 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu odbyło się uroczyste posiedzenie Zarządu Głównego Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności. Uczestniczyli w nim oprócz członków Zarządu prezesi oddziałów oraz zaproszeni członkowie ze wszystkich oddziałów Związku. Zebranie prowadził wiceprezes Zarządu Głównego ppłk Mirosław Pakuła. Głównym punktem programu zebrania było wręczenie Medali "Za zasługi dla Związku". Z naszego oddziału medale otrzymali: Kol. Dzendżera Zygmunt i Kaźmierczak Eugeniusz. Medale dla nieobecnych Kol. Korneluka Andrzeja i Chilińskiego Franciszka odebrał prezes oddziału.

Arkadiusz OŻAROWSKI

Z DZIAŁALNOŚCI ODDZIAŁU WROCŁAW ŚPŻŁ

Rok 2014 obfitował w okrągłe rocznice wydarzeń historycznych związanych z Polską. Były to:

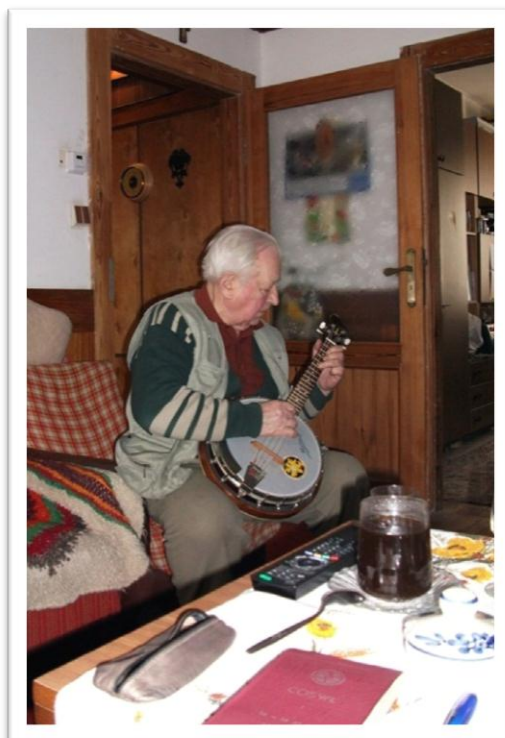
- w maju 70. rocznica zwycięskiej bitwy pod Monte Cassino;
- w sierpniu 70. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego;
- we wrześniu 75. rocznica napaści Niemiec hitlerowskich na Polskę.

Te wydarzenia wpisywały się w działalność naszego Oddziału. W czasie odbytych zebrań wygłaszane były referaty i toczono dyskusje ich dotyczące. Również w życiu naszego Oddziału zbiegły się w tym roku jubileusze zasłużonych członków i sympatyków. Świętowaliśmy Jubileusze 90-lecia urodzin:

- kol. kpt. rez. Władysława Rogowskiego – uczestnika II Wojny Światowej. Prezes i sekretarz Oddziału odwiedzili Jubilata i wręczyli mu okolicznościową laurkę oraz wiązanek kwiatów. Kol. Władysław Rogowski jest kolekcjonerem instrumentów muzycznych (akordeony, harmonie, gitary, mandoliny i bałalajki. W trakcie spotkania przygrywał na nich różne melodie.

Władysław Rogowski i jego kolekcja

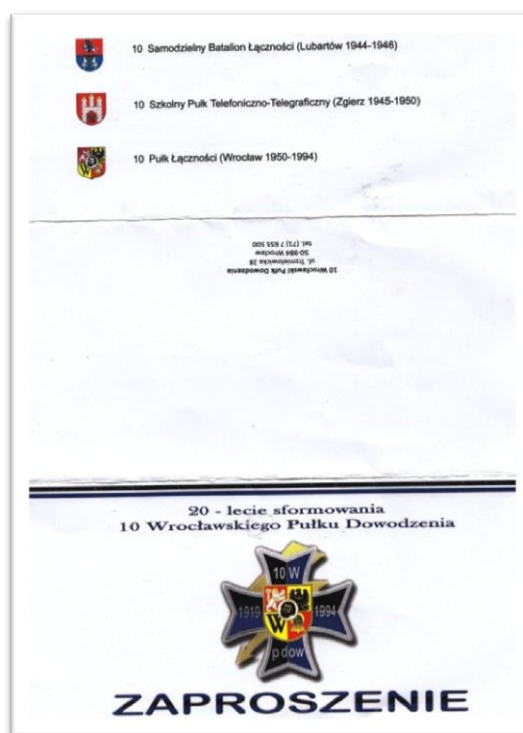
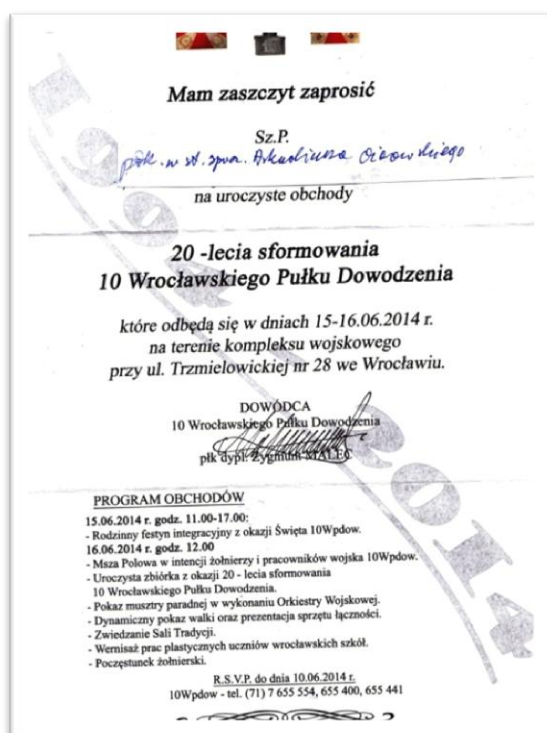
- koleżanki por. rez. Józefy Małek, która przeszła cały szlak bojowy, jako telefonistka w sztabie 1 Armii Wojska Polskiego i zakończyła go nad Łabą. Jej jubileusz świętowaliśmy w ośrodku dla niepełnosprawnych w Bardzie Śląskim. Obecny był prezes Oddziału wraz z sekretarzem, kol. Józefem Janusiakiem oraz córka Jubilatki p. Małgorzata. Uhonorowaliśmy Jubilatkę okolicznościową laurką i wiązką kwiatów. Kierownictwo ośrodka i władze lokalne zapewniły nadanie uroczystości świątecznego charakteru dzięki obecności orkiestry, która grała melodie piosenek żołnierskich.

- kol. kpr. rez. Pawła Korolewicza. Pozdrowiliśmy go przesyłając okolicznościową laurkę. W tym czasie przebywał poza Wrocławiem.

- płk w st. spocz. Józefa Glubiaka – sympatyka naszej organizacji, byłego szefa Łączności 11. DPanc w Żaganiu, dowódcy 10. pułku łączności we Wrocławiu a także komendanta Garnizonu Wrocław. Przesłaliśmy okolicznościowe życzenia. Serdecznie nam dziękował.

W naszej organizacji nastąpiła zmiana na stanowisku skarbnika. Ze względu na stan zdrowia zrezygnował kol. Feliks Grodecki a jego obowiązki przejął kol. Roman Lubryka. Dokumenty ewidencji finansowej zostały przekazane protokolarnie.

W dniach 15-16 czerwca odbyły się uroczyste obchody 20-lecia sformowania 10 Wrocławskiego Pułku Dowodzenia. Na zaproszenie dowódcy pułku wziął w nich udział prezes Oddziału.

Zaproszenie z 10 WPDOW

Prezes Oddziału uczestniczył też w V Konferencji Wojskowych Systemów Teleinformatycznych, która odbyła się w Sieradzu 23 kwietnia a także w uroczystościach związanych ze Świętem Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki oraz 95-leciem Szkolenia Kadr Łączności w Zegrzu. Uroczystości te odbyły się w dniach 10-11 września.

W dniu 10 września miało miejsce nadanie auli nr 73 imienia płk. Jerzego Ceglarka, byłego Komendanta Centrum a naszego, wywodzącego się ze Śląskiego Okręgu Wojskowego, kolegi. W uroczystości uczestniczyła żona Lidia z najbliższą rodziną.

W dniu 21 września we Wrocławiu miały miejsce uroczystości przekazania tradycji Śląskiego Okręgu Wojskowego 4. Regionalnej Bazy Logistycznej związane z zakończeniem remontu budynków byłego dowództwa i sztabu SOW. Wzięli w nich udział przedstawiciele władz miasta, byli dowódcy i pracownicy SOW. Odbyło się uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej, które obserwowali również członkowie naszej organizacji.

Mieczysław Hucal

Z DZIAŁALNOŚCI ODDZIAŁU ZEGRZE ŚPŻŁ

Rok 2014 rozpoczął się tradycyjnie. Po raz kolejny wzięliśmy udział w Finale Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Tyle, że tym razem było to na większą skalę, bo działaliśmy w czterech miejscach jednocześnie - ponownie w szkole podstawowej w Jadwisinie, a ponadto w Zespole Szkół w Zegrzu, Zespole Szkolno-Przedszkolnym na ul. Jana Pawła w Legionowie oraz Przedszkolu Miejskim nr 12. Taka liczba punktów wymagała od nas mobilizacji zarówno ludzi jak i środków. Jednak na członków Oddziału Zegrze zawsze można liczyć. Jak zawsze chętnie zgłaszali się do zabezpieczenia przedsięwzięcia tym samym rezygnując z wolnego weekendu. Chętnych było więcej niż ilość, którą zakładaliśmy, jako niezbędną dla prawidłowej organizacji punktów Oddziału w tych czterech lokalizacjach. Staraliśmy się, aby we wszystkich punktach gdzie „graliśmy” nasze stanowiska wyglądały podobnie, żeby nikt nie czuł się pokrzywdzony. Dlatego też oceniając nasze możliwości przyjęliśmy tylko cztery zaproszenia, choć otrzymaliśmy ich nieco więcej. Wszędzie były stanowiska z gadżetami, na których znalazły się drobiazgi związane z Oddziałem Zegrze Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności. Na każdym ze stano-

wisk wszyscy mogli obejrzeć przedmioty przeznaczone do licytacji, które też były podobne we wszystkich czterech lokalizacjach. Oprócz promocji było też nieco wojska i łączności. W miarę naszych własnych możliwości zaprezentowaliśmy indywidualne wyposażenie żołnierza. Były hełmy, maski przeciwgazowe, kamizelki kuloodporne, atrapy broni krótkiej i długiej /przeznaczone do szkolenia z walki wręcz/. Prócz wyposażenia ogólnowojskowego zaprezentowaliśmy też mini system wojskowej łączności przewodowej. Były łącznice i telefony polowe. Przy okazji można było się przekonać, że nieważne jest czy telefon polowy jest produkcji polskiej, rosyjskiej, francuskiej czy angielskiej, czy liczy kilka czy kilkadziesiąt lat - wszystkie współpracowały ze sobą bez problemu. Były też dodatkowe atrakcje. W Zegrzu była to mini wystawa telefonów polowych z całego świata. Najstarsze pochodziły z okresu sprzed II wojny światowej. Telefony pochodziły z prywatnej kolekcji prezesa Oddziału ppłk. Mieczysława Hucala. W Jadwisinie zorganizowaliśmy wystawę masek przeciwgazowych świata udostępnionych przez sympatyka naszego Oddziału. Dzięki podpisanej umowie o współpracy pomiędzy Światowym Związkiem Polskich Żołnierzy Łączności a 4 Rejonem Wsparcia Teleinformatycznego Sił Powietrznych w Warszawie otrzymaliśmy znaczące wsparcie przy organizacji naszych stanowisk w Zegrzu i Jadwisinie. Warto wspomnieć, że jeden z żołnierzy 4 RWT SP jest członkiem naszego Oddziału.

Stanowisko Naszego Oddziału podczas XXII Finału WOŚP w Zegrzu

W marcu po raz kolejny zawitaliśmy do Wyszkowa. Na zaproszenie komendanta Wojskowej Komendy Uzupełnień w Wyszkanie braliśmy udział w IV Wiosennych Spotkaniach z Wojskiem. Celem wyszkowskich spotkań jest szeroko pojęta promocja wojska, zarówno służby w NSR jak i zawodowej służby wojskowej. Kolejny raz mieliśmy w tym swój udział. Tym razem prezentowaliśmy się na samodzielnym stanowisku znajdującym się wewnątrz Hali Sportowej WOSiR-u. Na naszym stanowisku znalazło się miejsce dla wybranych egzemplarzy z kolekcji „Wojskowych telefonów polowych z całego świata”. Perełką był polski telefon polowy AP-30. Dla chętnych rozwinęliśmy mini system polowej łączności przewodowej, w skład, którego wchodziła łącznica polowa ŁP-10 oraz kilka telefonów polowych reprezentujących różne armie świata. Po raz pierwszy zaprezentowaliśmy też sprzęt wojskowej łączności radiowej. Obecnie dysponujemy radiostacjami R-126 oraz francuskimi TRC-766. Nie spodziewaliśmy się, że będziemy tacy popularni. Praktycznie cały czas nasze stanowisko było oblegane przez odwiedzających. Prezes Oddziału ppłk Mieczysław Hucal otrzymał z rąk burmistrza Wyszkowa pamiątkową statuetkę, jako podziękowanie za nasz udział w imprezie.

Nasze stanowisko w Wyszkanie

Również w marcu złożyliśmy wizytę u przyszłych łącznościowców. Otrzymaliśmy zaproszenie na VIII Ogólnopolskie Spotkania Uczniów i Nauczycieli Szkół Łączności organizowane w Technikum Łączności im. prof. Janusza Groszkowskiego przy Zespole Szkół nr 37 w Warszawie. Impreza organizowana była w ramach Światowego Dnia Telekomunikacji i Społeczeństwa Informacyjnego. Jechaliśmy z obawami jak nas tam przyjmą, ponieważ nie dysponujemy najnowszą techniką, ale obawy były płonne. Był to bardzo pożytecznie spędzony czas wśród ludzi z branży i mamy nadzieję, że ta impreza na stałe trafi do naszego kalendarza. Wymiana poglądów była wielopłaszczyznowa, sądzimy, że zaszczepiliśmy w młodym pokoleniu i ich wychowawcach bakcyła łączności wojskowej, pomimo skromnego wyposażenia, z jakim pojechaliśmy na spotkanie. Po raz pierwszy nasza koleżanka Justyna wystąpiła w „firmowej” koszulce naszego Oddziału. Nawiązaliśmy również bardzo ciekawe kontakty, które mamy nadzieję będą procentować w przyszłości.

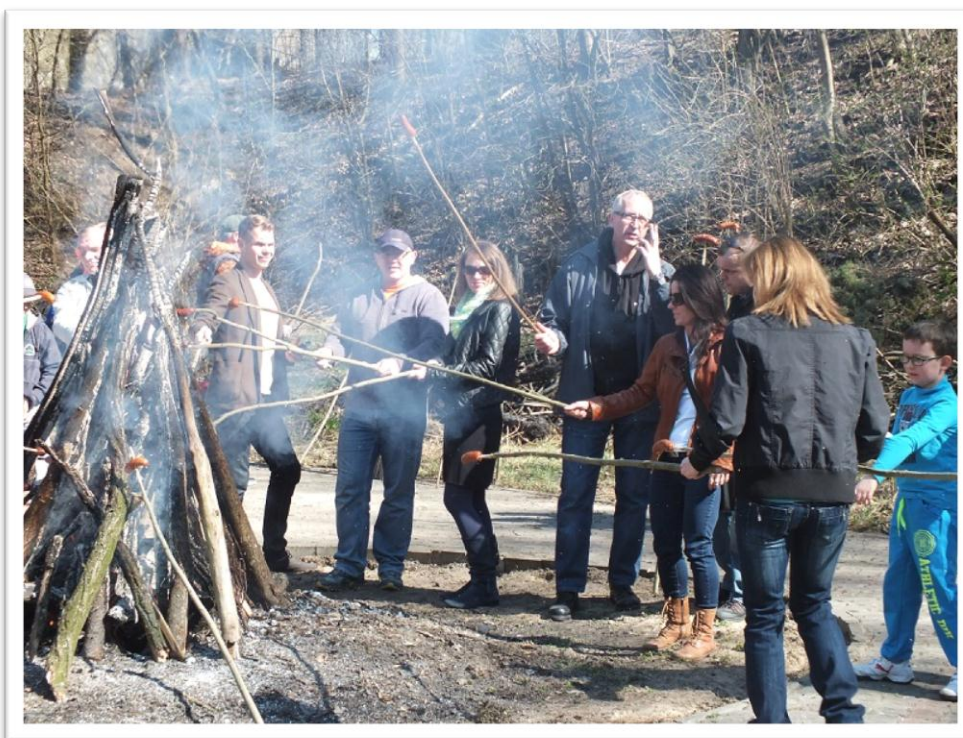

Stare, ale „jare” - łączność telefoniczna nawiązana

Od czasu do czasu trzeba zorganizować też coś dla siebie. Dlatego też Zarząd Oddziału Zegrze zorganizował dla swoich członków zwiedzanie Fortu Małego w Zegrzu. Wiele naszych członków pomimo kilkuletniego pobytu w Zegrzu nie miało pojęcia, jakie tajemnice i ciekawe miejsca kryje ta fortyfikacja. Program zwiedzania obejmował wizytę w koszarach szyjowych, przelotni z prochownią, kaponierze oraz schronie dla dział przeciwsturmowych. W międzyczasie nasz

przewodnik, (którym był nasz kolega Mirosław Pakuła) przedstawił historię Twierdzy Zegrze jak i samego fortu. Nie zabrakło informacji na temat okoliczności kręcenia na terenie fortu scen do „Pokłosia” Władysława Pasikowskiego. Na zakończenie zwiedzania wręczył uczestnikom spotkania kilkanaście egzemplarzy swojej książki. Dla chętnych były oczywiście autografy autora.

Po zwiedzaniu był czas na podzielenie się wrażeniami i wymianę poglądów niekoniecznie na tematy historyczne przy płonącym ognisku i piekących się kielbaskach. Było to mile i pożytecznie spędzone sobotnie przedpołudnie. Nawet pogoda dostosowała się do okoliczności - było słonecznie, ciepło i sielsko ...

Relaks przy ognisku - czas na wymianę poglądów o historii tego miejsca

W kwietniu tradycyjnie po raz kolejny wzięliśmy udział w imprezie „MOTOCERCE - Motocykliści Dzieciom” organizowanej w Parku Bródnowskim w Warszawie. Jest to akcja organizowana w celu zbierania krwi z przeznaczeniem dla potrzebujących najmłodszych obywateli naszego kraju. Po raz kolejny zaszczepiliśmy wiedzę o łącznościowcach szerokie grono warszawiaków. Mimo niesprzyjającej pogody, stoisko w naszym namiocie cieszyło się dużą popularnością. Dużym powodzeniem cieszyły się nasze gadżety, w szczególności te, które pojawiły się po raz pierwszy czyli nasze oddziałowe „krówki”. Także nasza ekipa po raz pierwszy w komplecie wystąpiła w nowych

„firmowych” koszulkach. Również tradycyjnie dwie nasze koleżanki Justyna i Agata oddały honorowo po 450ml krwi.

MOTOSERCE 2014 - przygotowywanie stanowiska Oddziału

Kwiecień to również inne ważne wydarzenie. Otóż zyskałmy kolejnych partnerów do wsparcia naszej działalności. Na terenie CSŁil zostało podpisane porozumienie o współpracy pomiędzy Oddziałem Zegrze Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności, Klubem Honorowych Dawców Krwi PCK przy CSŁil oraz Klubem Honorowych Dawców Krwi PCK LEGION. Porozumienie ma na celu wspólną działalność w propagowaniu honorowego krwiodawstwa oraz tradycji i historii łączności wojskowej. Nie jest to wbrew pozorom nic niezwykłego, zwłaszcza, że wśród ponad 60 członków naszego Oddziału jest 21 czynnych honorowych dawców krwi, a w obu klubach HDK prym wiodą obecni i byli żołnierze Wojsk Łączności. Gościem honorowym był prezes Zarządu Głównego Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności gen. bryg. Edmund Smakulski.

Maj również obfitował w ciekawe wydarzenia. Dzięki podpisanemu porozumieniu po raz pierwszy wzięliśmy udział w imprezie organizowanej przez Polski Czerwony Krzyż. Na zaproszenie Oddziału Rejonowego PCK i Klubu HDK „Legion” gościliśmy w Legionowie na pikniku zorganizowanym w ramach Tygodnia Polskiego Czerwonego Krzyża. Piknik miał na celu propagowanie idei krwiodawstwa i skierowany był do wszystkich pokoleń, ale najwięcej atrakcji było przygotowanych dla najmłodszych. Cieszymy się, że mogliśmy wesprzeć tę cenną inicjatywę a przy okazji propagować tradycje łączności wojskowej.

Prezesa podczas podpisywania porozumienia

Podczas pikniku PCK w Legionowie

Jednocześnie tego samego dnia delegacja Naszego Oddziału wzięła udział w społecznych obchodach 70 rocznicy bitwy o Monte Cassino w Warszawie. Obchody zorganizowane zostały pod honorowym patronatem Pani Anny Marii Anders - córki generała Andersa. Punktualnie o godzinie 10-tej na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego wzięliśmy udział w uroczystości złożenia wieńców przy Grobie Nieznanego Żołnierza. W imieniu Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności wieniec złożyli członkowie Oddziału Zegrze: Mirosław Pakuła (będący równocześnie wiceprezesem Zarządu Głównego Związku), Agata Purzycka i Tomasz Malinowski.

Delegacja podczas składania wieńca

Pod koniec maja zainaugurowaliśmy cykl imprez związanych z Dniem Dziecka. Wiadomo, że czym skorupka za młodu Pierwsza impreza odbyła się w Legionowie. Jako współorganizator wspólnie z Dyrekcją Przedszkola nr 12 w Legionowie przygotowaliśmy imprezę środowiskową pod hasłem „Dzień Rodziny”. Tradycyjnie głównym elementem stoiska był nasz namiot a w nim szereg atrakcji. Sprzęt łączności przewodowej i radiowej, wyposażenie indywidualne oraz hełmofony cieszyły się niesłabnącym powodzeniem. Zwłaszcza nasz ostatni nabytek a mianowicie hełmofon z zamontowanym noktowizorem budził duże zainteresowanie. Ze względu na główny cel imprezy nie zabrakło również gadżetów przewidzianych w szczególności dla najmłodszych. Nasze „krówki” i balony znikwały w ekspresowym tempie. Nasze stoisko praktycznie przez cały czas było oblegane przez najmłodszych i ich rodziców.

Przyszli łącznościowcy...

Nie zabrakło też przedstawicieli władz samorządowych w osobach Prezydenta Legionowa Pana Romana Smogorzewskiego oraz Starosty Legionowskiego Pana Jana Grabca.

Prezydent Legionowa odbiera pakiet gadżetów naszego Oddziału

Powiat nowodworski to obszar, na którym również zamierzaliśmy działać zakładając Oddział Zegrze. Dotychczas nie było okazji ani zaproszeń do uczestnictwa w imprezach na tym terenie, ale z dniem dzisiejszym sytuacja uległa zmianie. Zostaliśmy zaproszeni przez Dyрекcję Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Nasielsku do współorganizacji „I Szkolnego Pikniku Rodzinnego”, który organizowany był dokładnie w Dniu Dziecka, czyli 1 czerwca. Piknik otworzyła Pani Dyrektor Danuta Białorucka. Nie zabrakło również przedstawicieli władz samorządowych, na czele z Burmistrzem Nasielska Panem Bogdanem Ruszkowskim.

Podczas festynu w Nasielsku

Kontynuując udział w cyklu imprez plenerowych tydzień później wzięliśmy udział w II Festynie Parafialnym zorganizowanym w Parafii Św. Jana Kantego w Legionowie. Usadowiliśmy się w pobliżu głównej sceny. Nasza polowa siedziba była z daleka rozpoznawalna, ponieważ logo naszego Oddziału umieszczone na namiocie było bardzo widoczne i przyciągało wzrok. Stąd brak mundurów nie przeszkadzał w prawidłowej identyfikacji naszego „pochodzenia”, parafrazując znane powiedzenie - „nie szata czyni ... żołnierzem”. Tradycyjnie głównym celem naszego udziału w imprezie było krzewienie tradycji łącznościowych jak i propagowanie wśród lokalnego społeczeństwa informacji o nas samych. Takie imprezy są doskonałą okazją do tego celu.

Odwiedziny zaprzyjaźnionych „zwierzaków” podczas Festynu Parafialnego

Nasze tournee po okolicy zakończyliśmy 14 czerwca najbliżej naszej siedziby - w Skubiance. Zostaliśmy zaproszeni na organizowane tutaj „Dni Skubianki”. Był to już nasz piąty wyjazd w krótkim okresie czasu, kończący okres naszej aktywności przed sezonem urlopowym. Lokalizacja imprezy na dużym, otwartym terenie pozwoliła nam rozwinąć skrzydła i zaprezentować się w pełnym „wydaniu”. Tradycyjnie polową siedzibę rozwinęliśmy w pobliżu głównej sceny. Na tle zielonych traw nasz niebieski namiot było trudno nie zauważyć, logo Oddziału z daleka przyciągało wzrok. Na naszych stołach znalazło się bogate wyposażenie. Dzięki dużej przestrzeni mogliśmy zorganizować „rzutnię” granatów. Wiele przekonało się, że precyzyjny rzut do określonego celu to nie jest prosta sprawa jak by się wydawało. Dodaliśmy też

dwa nowe punkty do naszego zestawu atrakcji. Pierwszy to budowa polowej linii telefonicznej. Konkurencja dla nieco silniejszych, ponieważ waga zwijaka z bębmem kabla i telefonu polowego robi swoje. Również dla najmłodszych przygotowaliśmy nową atrakcję. Wielokrotnie biorąc udział w imprezach środowiskowych obserwowaliśmy jak maluchy lubią malować sobie twarze. Więc postanowiliśmy przygotować dla nich malowanie twarzy w wydaniu wojskowym, czyli kamuflaż twarzy. Do tego celu użyliśmy „prawdziwych” wojskowych farb do kamuflażu. Jak można było się spodziewać - chętnych nie brakowało, kolejka, która się ustawiła była długa.

Mały „łącznościowiec” podczas festynu w Skubiance

17 czerwca stał się znaczącym dniem w naszej krótkiej historii. Dzięki przychylności Komendanta Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki płk. Ireneusza Fury „znaleźliśmy” się w Sali Tradycji Centrum. W dniu dzisiejszym stanęła tam nasza witryna zawierająca historię Związku i Oddziału Zegrze, dokumenty świadczące o naszych dotychczasowych dokonaniach oraz fragmenty historii łącznościowców w postaci przekazanych nam cennych pamiątek. Znalazło się tam miejsce dla pamiątek z okresu zakładania naszego Związku, obok stanął Medal Pamiątkowy „Za zasługi dla Związku” oraz odznaka związkowa. Kolejny poziom witryny został wypełniony przez dokumenty świadczące o naszym udziale w krzewieniu tradycji łącznościowych w środowisku lokalnym. Poniżej umieściliśmy nasze publikacje, poczynając od Komunikatu nr 1 a kończąc na najświeższym numerze. Najniższe dwa poziomy przeznaczone zostały dla pamiątek przekazanych Związkowi przez łącznościowców z całego świata. Swoje miejsce znalazły tutaj między innymi pamiątki po ppor. Zbi-

gniewie Certowiczu ps. „Redicz”, żołnierzu 2 Korpusu Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, absolwencie zegrzyńskiego ośrodka szkolenia łącznościowców (m.in. nieśmiertelnik, odznaka pamiątkowa 2 Korpusu PSZnZ), czy oryginalna legitymacja Jana Tenderowicza, żołnierza 1 batalionu telegraficznego, służącego w kompanii obsługi Centrum Wyszukolenia Łączności. Najniższy poziom to pamiątki związane z wojskami łączności. Znalazło się tutaj miejsce dla przystawki do niemieckiego telefonu polowego FF-33 umożliwiającej współpracę z centralą telefoniczną. Przystawka przejęta została od Niemców

podczas Powstania Warszawskiego. Przekazana do zbiorów ŚZPŻŁ przez powstańca Adama Drzewoskiego, członka Oddziału Warszawa - Rakowiecka. Jest również polska lampa łączności wzór 1938. Lampy takie wchodziły m.in. w skład wyposażenia patrolu telefonicznego. Służyła do oświetlania stanowiska łączności oraz do jego oznakowania w polu. Lampę przekazał prezes Oddziału Zegrze ŚZPŻŁ ppłk Mieczysław Hucal. Mamy nadzieję, że nasze zbiory będą stale wzbogacane i coraz bardziej interesujące. Zapraszamy do zapoznania się z zawartością naszej witryny przy okazji zwiedzania Sali Tradycji Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki w Zegrzu.

Nasza witryna w Sali Tradycji CSŁiI

Na zaproszenie władz Miasta i Gminy Serock sobotę 19 lipca spędziliśmy w Gąsiorowie na Pikniku Rodzinnym. Była to bardzo dobra okazja do zaprezentowania naszych możliwości w nowym środowisku. Z uwagi na okres letniego wypoczynku uczestnikami imprezy nie byli tylko rdzenni mieszkańcy, ale również turyści spędzający urlop właśnie tutaj, a pochodzący z różnych rejonów kraju.

Podczas pikniku w Gąsiorowie

W dniu 1 sierpnia przypadała 70. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego. W wielu miejscach odbywały się uroczystości rocznicowe, w których nie mogło zabraknąć przedstawicieli naszego Oddziału. W Legionowie podczas uroczystości pod pomnikiem „Polski Walczącej” wiązanek kwiatów w imieniu Oddziału Zegrze SZPŻŁ złożyła delegacja pod przewodnictwem prezesa Oddziału ppłk. Mieczysława Hucala.

Delegacja O/Zegrze w Legionowie

Równolegle w Serocku podczas uroczystości rocznicowych nasza delegacja pod przewodnictwem sekretarza Oddziału por. Emila **Suski** złożyła kwiaty przed tablicą na serockim ratuszu upamiętniającą tych, którzy oddali życie za wolność Ojczyzny.

Delegacja O/Zegrze w Serocku

31 sierpnia po raz kolejny pojawiliśmy się w Legionowie. Na zaproszenie grupy społeczników z Legionowa wzięliśmy udział w imprezie charytatywnej „Agnieszki dla Agnieszki”, która odbyła się w okolicach miejskiego Ratusza. Impreza miała na celu zbiórkę pieniędzy niezbędnych do ratowania wzroku mieszkanki Chotomowa Agnieszki. Mamy nadzieję, że swoją obecnością przyczyniliśmy się do zebrania znacznej kwoty pieniędzy niezbędnych na leczenie. Korzystając z obecności karykaturzystów wszyscy wróciliśmy z imprezy ze swoimi „podobiznami”.

Nasza ekipa podczas „Agnieszki dla Agnieszki”

Prezesów „dwóch”

Cykl przedsięwzięć związanych z obchodami 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu był dużym wyzwaniem dla członków Oddziału. Pierwszym z nich było otwarcie wystawy w Muzeum Historycznym w Legionowie w dniu 7 września. Ponieważ na temat wystawy napisałem oddzielny artykuł, więc na tym zakończę ten wątek. Zaakcentuję tylko fakt, że Oddział Zegrze był jednym ze współorganizatorów tej wystawy.

*Podczas zwiedzania wystawy - w roli przewodnika prezes Oddziału Zegrze
ppłk Mieczysław Hucal*

Kolejne przedsięwzięcie to konferencja „Ludzie 95-lecia - twórcy historii zegrzyńskiego ośrodka szkolenia łączności”, która odbyła się 10 września a jej współorganizatorem był Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności. My, jako gospodarze mieliśmy wiele zadań do

wykonania, aby wszystko przebiegało jak należy. Dwa punkty konferencji miały dla nas szczególne znaczenie. Pierwszy to wręczenie Komendantowi CSŁil płk. Ireneuszowi Furze legitymacji „Honorowego Członka ŚZPŻŁ” za pomoc i wsparcie dla działalności Związku. Drugim było uroczyste przekazanie zbiorów ŚZPŻŁ do CSŁil. Ze strony Związku akt przekazania podpisał sekretarz Zarządu Głównego płk Bogumił Tomaszewski, ze strony Centrum - komendant płk Ireneusz Fura. Zbiorów, których porządkowanie i katalogowanie zajęło członkom naszego Oddziału kilka długich miesięcy, ale efekt końcowy wart był tej pracy.

Uroczystość podpisania Aktu Przekazania Zbiorów

W trakcie VI posiedzenia Zarządu Głównego ŚZPŻŁ

11 września to dwa kolejne ważne przedsięwzięcia. Pierwsze to VI zebranie Zarządu Głównego ŚZPŻŁ, którego byliśmy organizatorem. Zebranie prowadził wiceprezes Zarządu Głównego ppłk Mirosław Pakuła. Najbardziej doniosłym momentem zebrania było wręczenie kilkunastu Medali „Za zasługi dla Związku”.

Defiluje Kompania Honorowa CSŁil

Drugim przedsięwzięciem był nasz udział w uroczystościach Święta Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki na placu apelowym. Uroczystości miały bardzo podniosły charakter i zgromadziły wielu znamienitych gości, a zakończyły się defiladą pododdziałów pieszych Centrum oraz pojazdów batalionu zabezpieczenia.

Defilada pojazdów batalionu zabezpieczenia CSŁil

Ostatnim elementem obchodów było odsłonięcie pamiątkowej tablicy poświęconej Patronowi CSŁil gen. bryg. Heliodorowi Cepie. Tablicę odsłoniła córka Patrona pani Zofia Potkowska.

Moment odsłonięcia tablicy pamiątkowej

Więcej informacji na temat działalności Oddziału Zegrze ŚZPŻŁ można uzyskać na naszej stronie internetowej [www.szpzl"-„,zegrze.waw.pl](http://www.szpzl) i profilu na Facebooku www.facebook.com/szpzl.zegrze

Zarząd Oddziału Warszawa – Rakowiecka ŚZPŻŁ

HISTORIA 20 LAT ODDZIAŁU WARSZAWA - RAKOWIECKA ŚZPŻŁ

Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności powstał 15 sierpnia 1992 roku. Związek utworzyli oficerowie i pracownicy cywilni Szefostwa Wojsk Łączności MON i Wyższej Oficerskiej Szkoły Wojsk Łączności przy współpracy z Polskimi Kombatantami Łączności różnych środowisk krajowych i zagranicznych.

Pierwszą jednostką terenową ŚZPŻŁ stał się Autonomiczny Oddział w Londynie (powstały w 1951 roku, jako Związek Łącznościowców). Na terenie kraju pierwszą powstałą jednostką terenową stał się Oddział Warszawa-Świętokrzyska, który powstał 19 paździer-

nika 1993 roku na bazie Klubu Kombatantów Wojsk Łączności, gromadzący żołnierzy II Rzeczypospolitej, Armii Krajowej i Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, którzy wrócili do kraju po II wojnie światowej.

Następną utworzoną jednostką terenową był Oddział przy SWŁil SG WP powstały 30 marca 1994 roku. Jego stan ilościowy wynosił wówczas 32 członków. Byli to głównie kombatanci i wojskowi emeryci, którzy wywodzili się z dawnego Szefostwa Wojsk Łączności MON, Węzła Łączności MON, 5 Pułku Łączności oraz z instytucji wojskowych z okolic Warszawy – WSOWŁ, WIŁ, WZŁ.

Na zebraniu założycielskim w skład Zarządu Oddziału zostali wybrani następujący koledzy:

- prezes – **płk Bernard Mieńkowski;**
- skarbnik – **płk Mieczysław Bąk;**
- sekretarz – **płk Henryk Kmiolek;**
- członek – **ppłk Stanisław Knach;**
- członek – **ppłk Czesław Pyzik.**

W minionym okresie 20 lat, Oddział nigdy nie posiadał i nadal nie posiada stałej siedziby. Posiedzenia Zarządu Oddziału odbywały się w różnych doraźnych miejscach, natomiast zebrania Oddziału, w początkowym okresie, odbywały się na terenie Sztabu Generalnego WP, na sali odpraw w SWŁil przy ul. Rakowieckiej nr 4A. W miarę upływu czasu, dogodniejszym miejscem zebrań, stał się klub WOWew. przy ul. Rakowieckiej nr 7. Wówczas to, po zmianie nazwy instytucji patronackiej i od nazwy ulicy, przy której odbywały się zebrania, czyli ulicy Rakowieckiej, Oddział przybrał nową nazwę „Oddział Warszawa-Rakowiecka”. Podobnie zrodziła się nazwa „Oddziału Warszawa-Świętokrzyska”. Następnie zebrania odbywały się w dawnym budynku Orkiestry Wojskowej przy ul. Nowowiejskiej nr 26. Po sprzedaży tego budynku przez wojsko, miejscem zebrań były koszary przy ul. Żwirki i Wigury. Obecnie, od paru lat miejscem zebrań Oddziału i posiedzeń Zarządu jest sala konferencyjna Centrum Informatyki i Łączności Obrony Narodowej (obecnie Resortowe Centrum Zarządzania Projektami Informatycznymi). Zawdzięczamy to generałowi Wojciechowi Wojciechowskiemu oraz uprzejmości kolejnych komendantów wymienionej instytucji.

Pierwszy skład Zarządu nie przetrwał pełnej kadencji, bo w listopadzie 1996 r. zmarł płk Mieczysław Bąk, a w lutym następnego roku zmarł płk Henryk Kmiolek. Wówczas to w kwietniu 1997 r. wybrano nowy zarząd w składzie:

- prezes – **płk Bernard Mieńkowski;**
- skarbnik – **płk Mieczysław Kluka;**

- sekretarz – **płk Józef Wojciechowski**;
- członek – **ppłk Stanisław Knach**.

Nowy skład Zarządu również nie przetrwał w pełnym składzie całej kadencji, bo w 1999 r. płk Józef Wojciechowski zrezygnował z pełnienia funkcji we władzach Związku, a w następnym roku ciężka choroba uniemożliwiła dalszą działalność płk. Mieczysławowi Kluce i zmarł ppłk Stanisław Knach. Wówczas, w wyborach uzupełniających większość kolegów nie wyraziła chęci pracy w Zarządzie Oddziału. Jako jedyny, zgodę wyraził płk Marian Jakóbczak. W związku z tym, przez następne 11 lat, Zarząd Oddziału pracował w składzie dwuosobowym – Bernard Mieńkowski i Marian Jakóbczak.

Po 17 latach, ze względów zdrowotnych płk Bernard Mieńkowski zrezygnował z pełnienia funkcji prezesa. Wyboru nowego Zarządu Oddziału dokonano 24 lutego 2011 r.

W skład Zarządu weszli:

- prezes – **płk Zbigniew Kosobucki**;
- skarbnik – **ppłk Marian Jakóbczak**;
- sekretarz – **ppłk Marian Turek**.

Na kolejnym Zebraniu Oddziału do Zarządu wybrano dodatkowo **płk. Eugeniusza Malczewskiego**, jako wiceprezesa i **płk. Leona Rudnickiego**, jako członka Zarządu.

Zawsze kilku kolegów z członków Oddziału wchodziło w skład Naczelnych Władz Związku, a niektórzy z nich nieprzerwanie nawet przez kilka kadencji, m.in.: płk Stanisław Markowski, płk Władysław Urbański, płk Tadeusz Skoczek, płk Ryszard Kałamaga, płk Bernard Mieńkowski, płk Józef Olszewski i płk Marian Jakóbczak. Obecnie z naszego Oddziału w skład Naczelnych Władz Związku wchodzi:

- **gen. bryg. Edmund Smakulski** jako prezes Zarządu Głównego;
- **płk Bogumił Tomaszewski**, jako sekretarz Zarządu Głównego;
- **płk Marian Jakóbczak**, jako skarbnik Zarządu Głównego – 5 kadencję;
- **płk Ryszard Kałamaga**, jako przewodniczący Komisji Rewizyjnej – 6 kadencję;
- **płk Edward Włodarczyk**, jako przewodniczący Sądu Koleżeńskiego – 2 kadencję.

Liczba członków Oddziału, na przestrzeni dwudziestolecia, wahała się w granicach 37-41. Na dzień 30 marca 2014 roku, w 20 rocznicę powstania, Oddział liczył 49 członków, a średnia ich wieku wynosi 82 lata. W ciągu 20 lat, na wieczną wartę odeszło 45 naszych Kolegów.

Statutowa działalność Oddziału w minionym okresie 20 lat oparta była głównie na utrzymywaniu więzi z jednostkami i centralnymi organami wojskowej łączności i informatyki oraz zachowaniu i popularyzacji łącznościowych tradycji. Zamierzone cele realizowano głównie poprzez:

- ścisłe kontakty Zarządu Oddziału z szefami i dowódcami określonych instytucji i jednostek wojskowych;
- wyjazdowe spotkania całego Oddziału do określonych instytucji i jednostek;
- organizowanie zebrań na tematy poświęcone chlubnym, łącznościowym tradycjom.

Wspólnie z Zarządem Koła nr 41 ZZWP organizowaliśmy wyjazdy (wycieczki) do różnych instytucji i jednostek wojskowych. Odwiedziliśmy, m.in.: 9 Pułk Dowodzenia w Białobrzegach, Węzeł Łączności WOW na Cytadeli, Centralny Węzeł Łączności MON (trzykrotnie), Centrum Radiowe w Puchałach, Wojskową Akademię Techniczną, Muzeum Wojska Polskiego, Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki, Wojskowy Instytut Łączności i Wojskowe Zakłady Łączności nr 1 w Zegrzu. W czasie tych wyjazdów zwiedzaliśmy najciekawsze obiekty danej instytucji, spotykaliśmy się z kadrami, a na zakończenie często byliśmy zapraszani na wspólny posiłek.

Większość członków naszego Oddziału brała też aktywny udział w zjazdach łącznościowców WP, organizowanych przez Zarząd Główny Związku w 15 SBWD w Sieradzu (trzykrotnie), 9 PD w Białobrzegach i CSŁil w Zegrzu oraz w zjazdach jubileuszowych Związku.

Zebrania Oddziału poświęcone były głównie tematyce kultywowania łącznościowych tradycji ukształtowanych w czasie wojen o niepodległość Polski i pokojowej służby. Na kilku zebraniach wysłuchaliśmy bardzo ciekawych wspomnień, starszych kolegów naszego Związku, na tematy związane z ich udziałem w działaniach wojennych w okresie II wojny światowej. Swoje, niekiedy dramatyczne, przeżycia wojenne wspominali:

- **płk Wacław Michałkiewicz, płk Bernard Mieńkowski, płk Tadeusz Popławski, syn pułku płk Bolesław Sokół, płk Adam Kochan, płk Henryk Jermanowski, mjr Andrzej Siekierski,**
- **żołnierz 1 Dywizji Grenadierów we Francji, płk Kazimierz Pachowski, por Bolesław Grejcz – uczestnik kampanii wrześniowej w 1939 r.**

Swoje dramatyczne losy przedstawiali byli uczestnicy samoobrony przed mordami Ukraińskiej Powstańczej Armii w latach czterdziestych minionego wieku na Podolu, wśród nich: **płk Józef Wołoszczuk**, **płk Antoni Suchorolski** i **płk Bronisław Korczak**. Jedną z prelekcji wygłosił Pan **ppor. Władysław Kubów** – autor kilku książek o tematyce historii stosunków polsko-ukraińskich, „Weteran Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny”.

Na zebraniach wysłuchaliśmy cyklu prelekcji.

1. Prelekcje na tematy historyczne wojska wygłosili:

- **płk Stanisław Markowski** – „Historia powstania Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie” (opisanej następnie w Komunikacie Nr 15) a następnie zrelacjonował opracowanie, przez gen. bryg. Tadeusza Lisickiego z Londynu, na temat, „Łączność w kampanii wrześniowej”;
- **por. Jerzy Kocot** – „Historia telegrafistek – Juzistek” (nazwa od aparatu telegraficznego juza), które w latach 1927-1936 były szkolone w Centrum Wyszukolenia Łączności w Zegrzu i bohatersko wstąpiły się w działaniach wojennych w okresie II wojny światowej;
- **płk dr Zbigniew Kumoś** – dyrektor Instytutu Badań Naukowych im. gen. Edwina Rozłubirskiego zrelacjonował nowe spojrzenie na proces tworzenia Wojska Polskiego w ZSRR w czasie II wojny światowej;
- **kpt. Adam Drzewoski** przedstawił historię konstrukcji powstańczych radiostacji „Burza” i „Błyskawica” oraz ich wykorzystaniu w Powstaniu Warszawskim;
- **ppłk Marian Jakóbczak** – „Postać gen. bryg. Heliodora Cepy – patrona CSŁil”, a następnie przedstawił „Historię utworzenia i działalności Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie w czasie II wojny światowej”.

2. Prelekcje na temat rozwoju systemów łączności za czasów naszej czynnej służby wojskowej.

Wspomnienia wygłosili koledzy z byłego Szefostwa Wojsk Łączności MON i Wojskowego Instytutu Łączności – **płk Władysław Wawrzekiewicz**, **płk Zbigniew Miarzyński** i **płk Józef Zwierko**.

3. Prelekcje dotyczące Wojska Polskiego i jego związku z NATO.

W ramach utrzymywania stałych kontaktów z centralnymi organami kierowniczymi wojskowej łączności i informatyki, ich szefowie i przedstawiciele wygłaszali na naszych zebraniach prelekcje dot. Wojska Polskiego i jego związku z NATO po przemianach ustrojowych.

wych w 1989 r. oraz o nowoczesnych systemach teleinformatycznych w wojsku.

- **gen. bryg. Henryk Andracki** – „Nowa struktura organizacyjna Sztabu Generalnego WP”;
- **płk Józef Kowalczyk** – „Udział Wojsk Łączności i Informatyki w ćwiczeniach organizowanych w ramach Partnerstwo dla pokoju” oraz „Integracja naszego systemu łączności z systemem wojsk NATO”;
- **gen. bryg. Witold Cieślewski** – „Współpraca państw-członków NATO”;
- „Znaczenie elektroniki na współczesnym polu walki konwencjonalnym i jądrowym”;
- „Teoretyczne podstawy walki elektronicznej w obezwładnianiu systemów informatycznych i łączności przeciwnika”;
- „Historia konfliktu izraelsko-palestyńskiego oraz przebieg i skutki wojny Izraela z Hamasem”;
- **gen. bryg. Wojciech Wojciechowski** „Aktualna sytuacja w Wojskach Łączności i Informatyki”, „Zadania, jakie wpływają dla WP z przyjęcia przez Polskę programu – Partnerstwo dla pokoju”, „Współczesne protokoły transmisyjne IP (Internet Protocol)”;
- **gen. dyw. Stanisław Krysiński** – „Organizacja i struktura NATO”;
- **gen. bryg. Włodzimierz Nowak** – „Stan i perspektywy rozwoju wojskowej telekomunikacji”;
- **gen bryg. Józef Nasiadka** – „Działalność Zarządu Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności Sztabu Generalnego WP”.

Na jednym ze wspólnych zebrań z Kołem nr 41 ZZWP, specjaliści z Centrum Informatyki i Łączności Obrony Narodowej zaprezentowali pokaz możliwości współczesnego medium informatycznego, jakim jest Internet. Koledzy zainteresowani tym tematem, pod okiem instruktorów, mogli zapoznać się w praktyce z możliwościami, jakie umożliwia Internet. Prezentacja cieszyła się wielkim zainteresowaniem.

Staropolskim zwyczajem, wspólnie z Kołem nr 41 ZZWP, organizowaliśmy towarzyskie spotkania noworoczne, w Sali Lustrzanej kasyyna w Zegrzu – w „kolebce łącznościowców”.

Ze względu na trudności z dojazdem do Zegrza, w kolejnych latach spotykaliśmy się w różnych kasynach na terenie Warszawy. Po likwidacji wojskowych kasyn, od paru lat, spotykamy się w restauracji Hotelu „Parkowa” przy ul. Belwederskiej. W ostatnich latach zmieniliśmy nieco charakter naszych tradycyjnych spotkań, mianowicie za-

miast spotkań noworocznych organizujemy przed Świętami Bożego Narodzenia „Spotkania opłatkowe” oraz przed Świętami Wielkanocnymi „Spotkania wielkanocne” z udziałem księdza kapelana.

Na spotkania te zapraszamy szefów centralnych organów kierowniczych wojskowej łączności i informatyki oraz byłych szefów tych instytucji – członków honorowych naszego Związku. Atrakcyjność tych spotkań wzbogaca również obecność miłych i sympatycznych pań – żon niektórych naszych kolegów oraz sympatyków naszego Związku.

Nie zapominamy o Członkach Związku i naszych Towarzyszach Broni – żołnierzach Wojska Polskiego, Armii Krajowej i Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, – którzy odeszli na Wieczną Wartę. Od kilku lat, przed dniem Wszystkich Świętych, odwiedzamy Ich groby, na warszawskich i okolicznych cmentarzach. Zapalamy znicze, składamy zafoliowane proporczyki od ŚZPŻŁ, w ten sposób oddając Im hołd.

Działalność nasza uwidoczniła jest na stronie internetowej, pierwotnie, jako zakładka strony Zarządu Głównego, a obecnie jako portal o adresie www.szpzl.warszawa.pl. Administratorem naszej strony jest nasz kolega płk Leon Rudnicki wraz z udziałem jego córki Magdaleny.

Ryszard Wróbel

Jak powstał i trwa Oddział w Garnizonie Śrem

W 1992 r. Szef Wojsk Łączności – gen. bryg. Henryk Andracki zaprosił do Wyższej Oficerskiej Szkoły Wojsk Łączności, dużą grupę łącznościowców, którzy powołali do życia Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności. W tym zjeździe – nazwijmy go założycielskim – uczestniczyło 167 znaczących osób z kraju i ze świata. Osiemdziesięciu z tej liczby zadeklarowało przynależność do związku.

Z Garnizonu Śrem uczestniczyli w zjeździe: płk Lechosław Buchnajzer (D-ca 6 Pułku Dowodzenia WLOP), płk w st. spocz. Ryszard Wróbel.

Z Garnizonu Poznań uczestniczyli: płk Zbigniew Gracz, ppłk w st. spocz. Józef Hejduk, ppłk Jan Kępiński, mjr rez. Paweł Zimny, Pani Gabriela Zimna.

Wśród uczestników zjazdu było wielu kolegów spośród zrzeszonych w już istniejącym w Londynie Związku Łącznościowców człon-

ków. Najważniejsze, że był obecny prezes tego Związku Pan mjr Jerzy Juszczyk wraz z żoną Elżbietą.

Dalszym rozwojem związku, jego organizacją i przygotowaniem rejestracyjnym zajmował się zespół pod kierownictwem kolegi płk. mgr. inż. Stanisława Markowskiego.

W Garnizonie Śrem rozpoczęto tworzyć koło, co było szczególnie trudną sprawą wobec biernej i obojętnej postawy dowództwa jednostki a ponadto z powodu braku podstaw prawnych: brak statutu, założeń programowych, strukturalnych itp. Dopiero w 1993 roku, 26 i 27 sierpnia zwołano I Walny Zjazd Związku. Przybyło nań prawie 200 osób, w tym 139 członków uprawnionych do głosowania.

W pierwszym dniu zjazdu odbyła się uroczystość przejęcia przez WOSWŁ tradycji Centrum Wyszkozenia Łączności z Zegrza, Wersalu i Szkocji oraz szkół podchorążych łączności i oficerskich szkół łączności w II Korpusie Polskim a także w Riazaniu, Zamościu, Sieradzu i Zegrzu. Przedstawicielom kadry i podchorążych WOSWŁ tradycje przekazali: kol. Felicja Bańkowska, Jerzy Juszczyk, Bernard Mieńkowski, Tadeusz Wiernikowski i Kazimierz Zarański.

W holu głównym bloku wyszkolenia odsłonięto tablicę z zawołaniem kadetów Szkoły Rycerskiej „Nic dla mnie – wszystko dla Ojczyzny”. Odsłonięcia tablicy dokonał absolwent Centrum Wyszkozenia Łączności w Zegrzu z 1932 r. kol. Max Ćwikliński - Clayton w towarzystwie najmłodszego słuchacza WOSWŁ kpr. Podchorążego Artura Woźniaka. W obradach zjazdu, zwłaszcza ich otwarciu brali udział honorowi goście.

W obradach I Walnego Zjazdu brałem udział osobiście, jako reprezentant Śremu. Mandat na I Zjazd Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności mam w zbiorze prywatnym.

Przyjęto statut związku i wybrano władze naczelne: Radę, Zarząd Główny, Komisję Rewizyjną i Sąd Koleżeński. Zgodnie z alfabetem znalazłem się na końcu składu w Zarządzie głównym na rozpoczynającą się pierwszą kadencję.

Prezes kol. Władysław Urbański dynamicznie kierował Zarządem Głównym, który zbierał się na posiedzenia raz w miesiącu i 12 razy w roku. Z tą częstotliwością pokonywałem trasę Śrem – Warszawa realizując swoją działalność zadań i z wolna – mając już wszelkie podstawy – zacząłem tworzyć koło w Śremie.

28 marca 1995 r. pismem skierowanym na ręce Sekretarza zarządu Głównego kol. Tadeusza Różyckiego zgłosiłem informację o powstaniu koła w Śremie. Było w nim 7 osób. Wybrano prezesa, któ-

rym zostałem ja, (aby miał, kto pracować), sekretarza kol. Ryszarda Bańkowskiego i skarbnika kol. Ryszarda Komorowskiego. Opracowano „Plan Pracy Koła” i pilnowano, aby był realizowany. Organizowano po cztery spotkania w ciągu roku. Przez okres 5 lat przez koło przeszło 20 członków. Z tego 7 zmarło, 3 ubyło z innych przyczyn. Na koniec 2000 roku stan koła wynosił 15 członków. Funkcje w kole wówczas pełnili: prezesa - Ryszard Wróbel, sekretarza - Ryszard Bańkowski, skarbnika - Andrzej Korneluk. Oddział reprezentowany był we Władzach Naczelnych Związku, a to: w Radzie – Ryszard Wróbel, Eugeniusz Kaźmierczak, w Zarządzie Gł. – Andrzej Korneluk, w Komisji Rewizyjnej – Franciszek Chiliński, w Sądzie Koleżeńskim – Zygmunt Dzendżera.

W bieżącej kadencji oddział zarejestrowano w lokalnych władzach samorządowych, zgodnie z ustawą o organizacjach pozarządowych. Teoretycznie rejestr taki pozwala nawiązać kontakty z innymi organizacjami pozarządowymi w terenie a w praktyce staje się korzystny i bardziej bliski samorządowi gminy i powiatu. W mijającej kadencji powiększyliśmy stan posiadania o 4 nowych członków, ale odeszło - w tym okresie - na wieczną wartość 2 kolegów. Oddział współdziała ze Związkiem Żołnierzy Wojska Polskiego, Związkiem Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych, Towarzystwem Miłośników Ziemi Śremskiej oraz Stowarzyszeniem Byłych Żołnierzy oraz Sympatyków 31. Kórnickiego Dywizjonu Rakietowego OP. Uważamy, że jednostką patronacką jest 6 Batalion Dowodzenia Sił Powietrznych (nadal), ale od momentu zlikwidowania 6 Pułku Dowodzenia Sił Powietrznych pojęcie patronatu pozostało praktycznie we wspomnieniach. Oddział zawsze liczył i liczy nadal tylko na siebie.

Aktywność oddziału z roku na rok wzrastała. Wzrosło szczególnie w ostatnich 6 latach piśmiennictwo. Coraz częściej pojawiają się nasze artykuły w „Komunikatach” związkowych, od dawna szczycimy się posiadaniem własnej strony internetowej. Prowadzimy „Kronikę Oddziału”, w której zapisuje się obiektywnie zdarzenia i osiągnięcia oraz „grzechy” i potknięcia organizacyjne. Zaslugami na tym odcinku odznacza się kol. Andrzej Korneluk, któremu dzisiaj serdecznie, publicznie dziękuję.

Szanowni Państwo!

Aktywność oddziału inspirowana jest korzystnie przez inne oddziały i uczestnictwo w imprezach, spotkaniach, uroczystościach okolicznościowych przez nieorganizowanych. W okresie 20-lecia Związku delegacja Oddziału Śremskiego uczestniczyła w takich uroczystościach jak:

- w Zegrzu z okazji: 75 - lecia kształcenia kadr łączności, 90 - lecia kształcenia kadr łączności, Ustanowienia patronem CSŁil gen. bryg. Heliodora Cepy;
- w Sieradzu z okazji: Jubileuszu garnizonu Sieradz, Święta 15 SBWD, Zjazdów Żołnierzy Łączności, Konferencji łączności;
- w Białobrzegach z okazji: Zjazdu wszystkich łącznościowców oraz wielu, wielu innych.

Za to, że zapraszali nas do uczestnictwa w tych i wielu innych imprezach, dziękujemy dowódcom tych jednostek.

Osobiście uważam, że w 20. rocznicę naszego Związku nie wolno nam zapomnieć o tych, którzy zmarli, jako zasłużeni dla łączności i informatyki. Z naszego oddziału odeszli na wieczną wartę:

1. płk Ryszard Komorowski	- Szef Sztabu 6 PŁ
2. płk Józef Jeż	- Z-ca D-cy 6 PŁ ds. Lin.
3. ppłk Witold Skwirus	- D-ca batalionu 6 PŁ
4. ppor. Leon Jaskułowski	- Żołnierz w Dywizji gen. Maczka
5. mjr Józef Bąkowski	- absolwent OSŁ w Zamościu
6. chor. Florian Selwet	- d-ca radiostacji R-110 mistrz WL
7. chor. Stanisław Walkowiak	- d-ca aparatu Telegraficznej

Powyższe odczytałem na ostatnim Zjeździe Związku, ale uważam, że materiał może być opublikowany wszystkim członkom. Może przyczyni się do tworzenia kolejnych oddziałów. Od ostatniego zjazdu minęło już sporo czasu, w którym wybraliśmy nowy skład zarządu oddziału w składzie 4 osób.

Są to:

Prezes Oddziału	- Ryszard Wróbel
Wiceprezes	- Andrzej Korneluk
Sekretarz	- Ryszard Bańkowski
Skarbnik	- Zygmunt Dzendżera

Zwervbawaliřmy na członków związku niżej wymienionych kolegów:

1. płk Jan Waldemar Łagodowski
2. ppłk Franciszek Koluch
3. ppłk Stanisław Włodarczyk
4. ppłk Józef Źeleźny

Aktualnie oddział nasz liczy 17 członków. Zbliżamy się do 20 - lecia istnienia Oddziału.

Marian Jakóbczak

DOBROWOLNE DARY NA FUNDUSZ ZWIĄZKU

Z wielką przyjemnością podajemy kolejną listę naszych zacnych Ofiarodawców, którzy oprócz systematycznego opłacania składek członkowskich dodatkowo finansowo wspomagają naszą związkową działalność. Niniejsza lista obejmuje Ofiarodawców, którzy dokonali wpłat na fundusz naszego Związku w okresie ostatnich 9 miesięcy tj. od 1 lutego 2014 roku do 31 października 2014 roku.

1. Jerzy Popczyński z Zielonej Góry	26,00 zł
2. Marian Bartnik z Gdyni	75,00 „
3. Feliks Grodecki z Wrocławia	500,00 „
4. Witold Bień z Wałcza	100,00 „
5. Leszek Świerzyński z Legionowa	25,00 „
6. Adam Leszyński z Nowego Targu	75,00 „
7. Antonina Socha z Krakowa	25,00 „
8. Wacław Lewandowski z m. Janik pow. ostrowiecki	70,00 „

**WSZYSTKIM OFIARODAWCOM SKŁADAMY
SERDECZNE PODZIĘKOWANIE.**

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Marian Jakóbczak

Z wielkim żalem zawiadamiamy, że w ostatnim okresie z naszych związkowych szeregów, odeszli na wieczną wartę nasi nieodżałowani członkowie:

- ppłk Tadeusz Łagunowski z Sieradza, w wieku 83 lat;
- ppor. Tadeusz Dłutowski z Warszawy, w wieku 87 lat;
- płk mgr inż. Tadeusz Kacprzyk z Warszawy, w wieku 86 lat.

Ponadto dowiedzieliśmy się w tym roku, że w marcu ubiegłego roku również odszedł na wieczną wartę Pan płk Tadeusz Stanisławski z Warszawy, w wieku 87 lat.

Zachowajmy Ich w naszej pamięci.

Niech spoczywają w wiecznym pokoju.

Cześć Ich pamięci !

*Ich Rodzinom i Najbliższym składamy
wyrazy głębokiego żalu i współczucia.*

Płk Tadeusz Leszek Stanisławski urodził się 7 marca 1926 roku w Kutnie. W lipcu 1944 roku, jako 18-letni chłopiec wraz z kilkoma kolegami, zgłosił się w Baranowiczach do rosyjskiego „Wojenko-matu” (odpowiednik WKU), aby ochotniczo wstąpić w szeregi Wojska Polskiego. Został wtedy wcielony, ale nie do WP, lecz do 96 Zapasowego Pułku Armii Czerwonej, czym był bardzo rozczarowany. Po 3 miesiącach spełniło się Jego marzenie, gdy został jednak skierowany do 36 Pułku Piechoty WP skąd następnie skierowano Go na kurs oficerski w Kąkolewnicy. Po przeszkoleniu, już w styczniu 1945 roku, został mianowany na pierwszy wówczas stopień oficerski chorążego i zaraz skierowany na pierwszą linię frontu II Armii WP pod Budziszynem.

Po zakończeniu działań wojennych został skierowany do Komisji Osadnictwa Wojskowego przy II Armii WP, skąd w 1946 roku został przeniesiony do rezerwy. Do zawodowej służby wojskowej został ponownie powołany w 1963 roku i skierowany na Węzeł Łączności MON.

W 1975 roku przeniesiono Go do WOP gdzie pełnił dalszą służbę na różnych i odpowiedzialnych stanowiskach. W 1984 roku zakończył swą żołnierską drogę na stanowisku starszego inspektora kontroli wewnętrznej.

Za dokonane czyny bojowe, na szlaku II Armii WP oraz dalszą sumienną służbę w czasie pokoju, był wielokrotnie wyróżniany. M.in. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem za Odrę, Nysę i Bałtyk oraz wieloma innymi odznaczeniami.

Zmarł w 87 rocznicę swoich urodzin – 7 marca 2013 roku. Pochowany został, przy ceremoniale wojskowej asysty honorowej, na cmentarzu Bródnowskim w Warszawie.

Ppłk Tadeusz Łagunowski urodził się 10.06.1931 r. w Sierpcu. W 1949 roku ochotniczo wstąpił do Oficerskiej Szkoły Łączności w Sieradzu. Na pierwszy stopień oficerski – podporucznika – został promowany w 1952 r. i skierowany do dalszej służby w 7 Pułku Łączności w Bydgoszczy. W 1953 r. powrócił do Sieradzu na stanowisko dowódcy plutonu podchorążych. W kolejnych latach pełnił służbę w 112 Kompanii Radiolinii w Zegrzu i następnie w 56 Batalionie Radiolinii w Sieradzu. Od 1962 roku był dowódcą kompanii szkolnej w 15 Pułku Radioliniowo-Kablowym w Siera-

du, a następnie w 15 Brygadzie Radioliniowo-Kablowej pełnił funkcję szefa sztabu batalionu szkolnego i później pomocnika szefa sztabu brygady. W 1974 roku został skierowany do dalszej służby w WKR w Sieradzu, gdzie piastował stanowisko kierownika sekcji mobilizacji – zastępcy komendanta, na którym zakończył swą żołnierską drogę w 1989 roku.

Za nadzwyczaj sumienną służbę wojskową i aktywną działalność społeczną był kilkakrotnie wyróżniany. M.in. był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz wieloma innymi odznaczeniami resortowymi. Został również wyróżniony tytułem „Zasłużony dla Miasta Sieradza”

W czasie emerytalnego spoczynku poświęcił się pracy społecznej w stowarzyszeniach – ZBZZ i Stowarzyszeniu Przyjaciół 15 SBWD. Był współzałożycielem Oddziału Sieradz SZPŻŁ a następnie jego aktywnym działaczem, jako sekretarz Zarządu Oddziału. Przez ostatnie

dwie kadencję wchodził w skład Władz Naczelnych naszego Związku, jako członek Sądu Koleżeńskiego.

Zmarł 25 lutego 2014 roku. Żałobna Msza św. w Jego intencji została odprawiona w Kościele Garnizonowym w Sieradzu, po której przy ceremoniale wojskowej asysty honorowej i liczным udziale kolegów ze stowarzyszeń, których był członkiem, został pochowany na miejscowym Cmentarzu Parafialnym.

Ppor. Tadeusz Dłutowski – pseudonim „Wieniawa” urodził się 28 października 1927 roku w Warszawie. W okresie okupacji hitlerowskiej był żołnierzem Armii Krajowej. W początkowym okresie służył w 3 Batalionie Pancernym „Golski”, a następnie w 149 Samodzielnym Plutonie Łączności, którego dowódcą był ppor. Konstanty Relich ps. „Rymkiewicz”. W szeregach AK brał czynny udział w działaniach dywersyjnych przeciw okupantowi oraz w działaniach bojowych przez cały czas trwania Powstania Warszawskiego. Po upadku powstania został aresztowany i jako jeńiec, o numerze 140199, wywieziony do jenieckiego obozu Fallinbostel. Szczęśliwie doczekał wyzwolenia i opuszczenia obozu 19 kwietnia 1945 roku, a następnie powrotu do Warszawy. W wyzwolonej Ojczyźnie pracował m.in. w 5 Pułku Łączności, jako mechanik central telegraficznych.

Był członkiem ZBoWiD oraz aktywnym członkiem Oddziału Warszawa-Świętokrzyska naszego Związku, w którym wchodził w skład Zarządu Oddziału pełniąc funkcję skarbnika.

Za swe bohaterskie czyny bojowe w szeregach Armii Krajowej był odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Warszawskim Krzyżem Powstańczym oraz Krzyżem Armii Krajowej. Został również wyróżniony awansem na stopień podporucznika.

Zmarł 11 czerwca 2014 roku w Warszawie. Żałobna Msza św. w Jego intencji została odprawiona się w kościele p.w. św. Ignacego, po której, przy udziale wojskowej asysty honorowej, został pochowany na cmentarzu Komunalnym Północnym w Warszawie.

Płk mgr inż. Tadeusz Kacprzyk urodził się 9 września 1928 roku w Łochowie pow. Mława. Po ukończeniu Liceum Elektrycznego w Łodzi w 1949 roku, został powołany do służby wojskowej i skierowany do Szkolnej Kompanii Oficerów Rezerwy w Zegrzu. Po rocznym przeszkoleniu, został awansowany na stopień chorążego i powołany do służby zawodowej, którą pełnił kolejno: w 2 Berlińskim Pułku Piechoty w Skierniewicach i Jednostce Remontowo-Produkcyjnej w Legionowie. Następnie, po ukończeniu zaocznych studiów na Wydziale

Łączności Politechniki Warszawskiej, przez 27 lat, służył w Wojskowym Instytucie Łączności w Zegrzu Płd., w tym przez 14 lat zajmował stanowisko kierownika Zakładu Radiowego. Po 39 latach służby zakończył z honorem swą żołnierską drogę na odpowiedzialnym stanowisku w Komitecie Technicznym Sił Zbrojnych UW.

W czasie służby wojskowej był zawsze żołnierzem niezwykle oddanym sprawą wojska i Ojczyzny. Za wzorową służbę był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany. M.in. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz wieloma innymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

W czasie emerytalnego spoczynku przez kilka lat był aktywnym członkiem Koła Nr 41 ZZWP oraz członkiem Oddziału Warszawa-Rakowiecka ŚZPŻŁ.

Zmarł 7 lipca 2014 roku. Żałobna Msza św w Jego intencji została odprawiona w Kościele Parafialnym p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP w Nieporęcie, po której, przy udziale wojskowej asysty honorowej i licznych udziałem kolegów z lat służby wojskowej, został pochowany w rodzinnym grobie na miejscowym cmentarzu.

JEDNOSTKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

Mirosław Pakuła

OBCHODY 95-LECIA SZKOLENIA KADR ŁĄCZNOŚCI W ZEGRZU

Kilkudniowe obchody 95. rocznicy rozpoczęcia szkolenia kadr łączności w Zegrzu oraz święta Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki (CSŁil) były poświęcone przede wszystkim ludziom, którzy tworzyli historię ośrodka szkolenia. Przez 95 lat w Zegrzu przeszkolono ponad 80 tysięcy słuchaczy, a pracowało tutaj kilkanaście tysięcy żołnierzy i pracowników wojska, którzy wnieśli olbrzymi wkład w rozwój wojskowego szkolnictwa łączności.

Przygotowania do obchodów rozpoczęły się już na początku 2014 r. Komendant Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki płk Ireneusz Fura powołał zespół organizacyjny, w skład, którego w przeważającej mierze weszła kierownicza kadra Centrum, między innymi Zastępca Komendanta CSŁil ppłk Jacek Tomaszuk, Szef Wydziału Dydaktycznego ppłk Mirosław Pakuła, Dowódca Batalionu Zabezpieczenia, jednocześnie Prezes Oddziału Zegrze Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności ppłk Mieczysław Hucał, Szef Sekcji Wychowawczej mjr Krzysztof Palewski oraz Szef Sekcji Logistyki mjr Janusz Kurek. W organizację obchodów włączyli się także członkowie Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności (ŚZPŻŁ) na czele z Prezesem Zarządu Głównego Związku – gen. bryg. Edmundem Smakulskim.

2 lipca 2014 r., jeszcze przed oficjalną inauguracją obchodów uczczono pamięć st. sierż. sztab. Juliana Paczki, podoficera służącego w Zegrzu 31 lat, a potem pracującego przez kilkanaście lat, jako pracownik wojska. Pan sierżant poświęcił wiele lat swojego życia na pielęgnację zieleni w kompleksie koszarowym, umożliwiając nam wszystkim podziwianie uroków tego miejsca. Skromna uroczystość z udziałem żony żołnierza – Pani Jadwigi Paczki, członków rodziny, znajomych, przyjaciół oraz kierowniczej kadry CSŁil, odbyła się w parku obok budynku Komendy Centrum, o który Julian Paczka dbał przez wiele lat. Odsłonięto tablicę pamiątkową w uznaniu jego zasług dla zegrzyńskiej jednostki.

6 września 2014 r. na terenie strzelnicy w Zegrzu zorganizowano Festyn Żołnierski - piknik dla żołnierzy, pracowników wojska Centrum i ich rodzin oraz mieszkańców Zegrza. Podczas festynu odbył się pokaz sprzętu wojskowego, występy artystyczne, zabawy dla dzieci. Częstowano też wojskową grochówką.

7 września 2014 r. odbyła się inauguracja obchodów. O godz. 13 w Muzeum Historycznym w Legionowie uroczystie otwarto wystawę pt. „Druciki, pająki, radziki... 95 lat tradycji szkolenia żołnierzy wojsk łączności w Zegrzu”. Otwarcia wystawy dokonali prezydent Legionowa Roman Smogorzewski i komendant CSŁil płk Ireneusz Fura. Wystawie towarzyszył plenerowy pokaz współczesnego wojskowego mobilnego sprzętu łączności i informatyki.

Na największej w historii legionowskiego muzeum wystawie czasowej wyeksponowano ok. 80 jednostek sprzętu łączności i informatyki z okresu od II RP aż do współczesności, instrukcje sprzętu łączności, medale i odznaki związane z Zegrzem. Ekspozyty pochodzą ze zbiorów CSŁil, Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie oraz ze zbiorów prywatnych ppłk. Mieczysława Hucala. Wśród licznych eksponatów znajdują się między innymi: telegraf Juz, radiostacja N-2, telefony polowe AP-30 i AP-36, radiotelefony podwodne RU-1 i RU-2 oraz magnetofon drutowy. Wystawa będzie czynna do grudnia 2014 r.

10 września 2014 r. o godz. 9.45 odbyła się uroczystość nadania auli w bloku szkolnym Centrum imienia pierwszego Komendanta CSŁil płk. Jerzego Ceglarka. Komendant CSŁil płk Fura podkreślił w swoim przemówieniu zasługi płk. Ceglarka przy formowaniu Centrum w 1997 r., a żona płk. Ceglarka pani Lidia Ceglarek podziękowała za pamięć o jej mężu.

Po tej uroczystości, o godz. 10, rozpoczęła się konferencja pn. „Ludzie 95-lecia - twórcy historii zegrzyńskiego ośrodka szkolenia kadr łączności”. Składała się ona z dwóch dwugodzinnych sesji, których myślą przewodnią było przedstawienie sylwetek i dorobku żołnierzy oraz pracowników wojska najbardziej zasłużonych dla Zegrza. Podczas konferencji omówione zostało między innymi powstanie ośrodka zegrzyńskiego oraz sylwetka kpt. Gustawa Bernaczka, pierwszego jego dowódcy, a pani Zofia Potkowska przekazała wspomnienia o swoim ojcu gen. bryg. Heliodorze Cepie, patronie Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki. Przedstawiono także sylwetki: płk. Edwarda Gierasimczyka, płk. Jerzego Ceglarka i st. chor. sztab. Józefa Miłosza. Na konferencji swoimi wspomnieniami dzielili się: płk Marian Kowalewski, ks. płk Zenon Surma, płk Ireneusz Fura, st. chor. sztab. Waldemar Szuba i pracownik wojska Wanda Wilga.

Po zakończeniu konferencji odbyło się wręczenie pamiątkowych statutek CSŁil oraz wyróżnień ŚZPŻŁ, po czym nastąpiło uroczyste przekazanie dla CSŁil zbiorów historycznych Świątowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności. Akt przekazania podpisał sekretarz ZG ŚZPŻŁ płk Bogumił Tomaszewski oraz komendant CSŁil płk Ireneusz Fura. Zbiory Związku pochodzą z darowizn polskich żołnierzy łączności z całego świata. Dokumenty, instrukcje, książki, filmy, zdjęcia i wspomnienia gromadzono od ponad 20 lat. W latach 2013-2014 członkowie Oddziału Ze-grze ŚZPŻŁ przeprowadzili porządkowanie i katalogowanie zbiorów przygotowując je do przekazania.

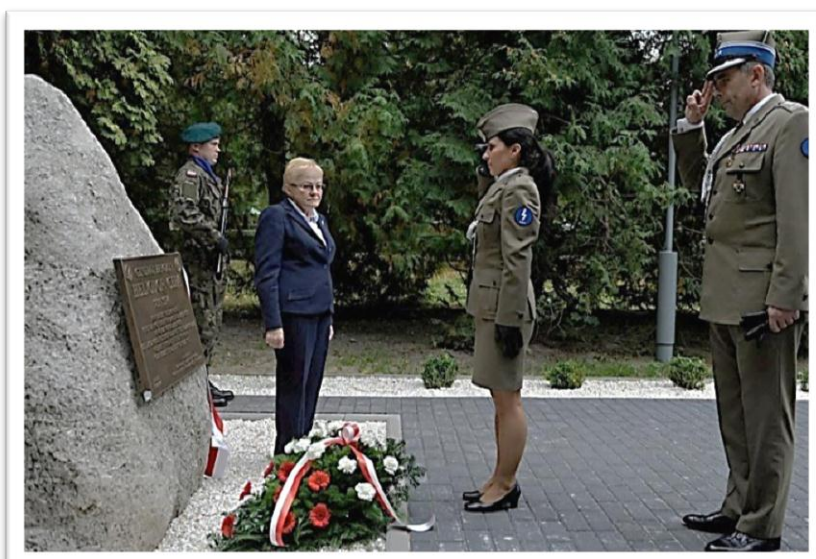

W kolejnym dniu (11 września), po mszy świętej w intencji Centrum, którą o godz. 10 celebrował Biskup Polowy WP Józef Guzdek, w samo południe odbył się uroczysty apel z defiladą pododdziałów Centrum oraz pojazdów łączności, na który przybył Inspektor Szkolenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych gen. bryg. Andrzej Danielewski. Wśród zaproszonych gości byli także: córka patrona Centrum gen. bryg. Heliodora Cepy pani Zofia Potkowska wraz z rodziną, samorządowcy, dowódcy jednostek i instytucji wojskowych, absolwenci ośrodka w Zegrzu, uczniowie szkół. Po apelu goście mogli zwiedzić Salę Tradycji, bazę szkoleniową Centrum oraz mobilny sprzęt łączności.

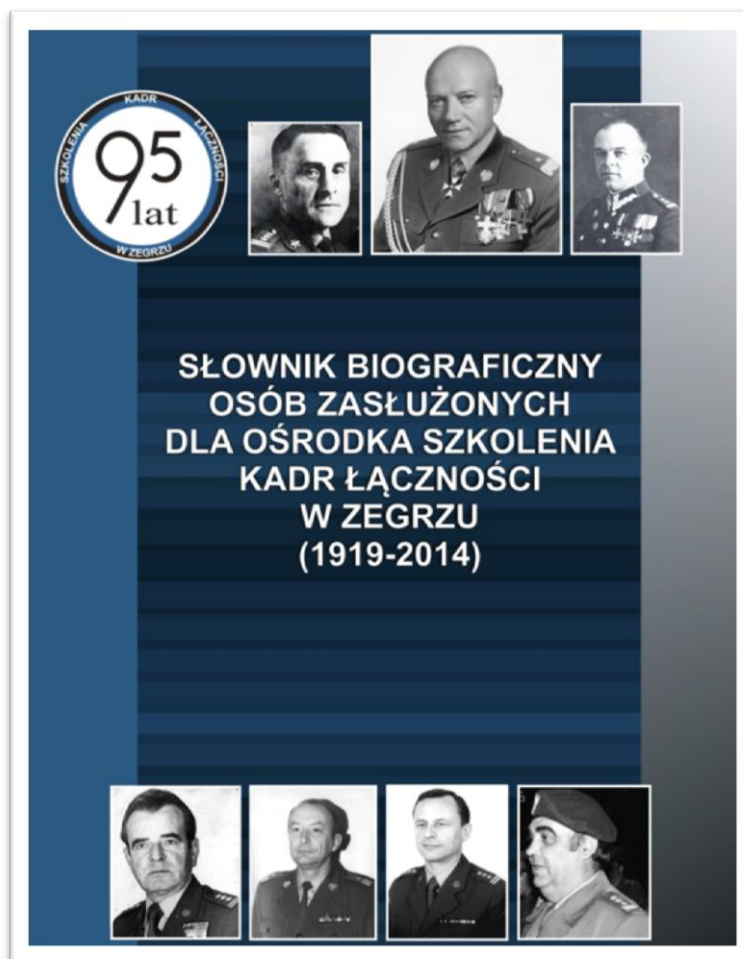

Następnie odbyło się uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej poświęconej patronowi CSŁil gen. bryg. Heliodorowi Cepie, którego dokonała jego córka pani Zofia Potkowska i komendant CSŁil płk Ireneusz Fura.

Obchodom 95-lecia towarzyszyło wydanie publikacji okolicznościowej przygotowanej przez zespół oficerów CSŁil: ppłk. Mieczysława Hucalę, ppłk. Mirosława Pakułę (red.) oraz mjr. Andrzeja Stefańskiego. „Słownik biograficzny osób zasłużonych dla ośrodka szkolenia kadr łączności w Zegrzu (1919-2014)” zawiera 119 biogramów oficerów, podoficerów i pracowników wojska, którzy wnieśli bardzo duży wkład w rozwój ośrodka.

Goście obchodów, oprócz ww. pozycji otrzymali II wydanie książki o gen. bryg. Heliodorze Cepie, Zeszyt Okolicznościowy CSŁil z artykułami poświęconymi historii ośrodka oraz materiały promocyjne Oddziału Zegrze ŚZPŻŁ.

Uroczystości 95-lecia szkolenia kadr łączności w Zegrzu były okazją do podsumowania dorobku zegrzyńskich łącznościowców, pokazania go zaproszonym gościom i wszystkim pasjonatom, wojsk łączności. To był też dobry czas na przedstawienie Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki, jako nowoczesnego i ważnego ośrodka na mapie polskiej wojskowości, niezbędnego do szkolenia kadr łączności na potrzeby SZ RP.

Mirosław Pakuła

ZARYS HISTORII OŚRODKA SZKOLENIA KADR ŁĄCZNOŚCI W ZEGRZU (1919-2014)

Polskie wojska łączności powstały w czasie I wojny światowej. Podczas wojny szkolenie łącznościowców odbywało się często w boju. Poziom wyszkolenia polskich żołnierzy służących w armiach zaborczych był zróżnicowany, co stanowiło duży problem po odzyskaniu niepodległości przez Polskę. Ponadto, mimo znacznej liczby oficerów i podoficerów, którzy zasilili nowotworzone Wojsko Polskie, sytuacja kadrowa w wojskach łączności była katastrofalna. Z powyższych powodów zorganizowanie szkolenia kadr było niewątpliwie pierwszoplanowym zadaniem dla władz wojskowych.

Kształcenie kadr łączności w pierwszych miesiącach niepodległej Polski skupiono w Warszawie. 24 kwietnia 1919 r. powołano do życia warszawską Szkołę Oficerską Wojsk Telegraficznych. Drugą placówką szkoleniową była Szkoła Oficerów Wojsk Radiotelegraficznych utworzona także w Warszawie 29 kwietnia 1919 r.

Nowy jakościowo etap w rozwoju szkolnictwa wojsk łączności rozpoczął się w lipcu 1919 r. Zmiany, jakie wówczas nastąpiły, były wynikiem restrukturyzacji centralnych władz wojskowych, w tym instytucji odpowiedzialnych za łączność wojskową (powstanie Inspektoratu Wojsk Łączności).

15 lipca 1919 r. ukazał się podpisany przez II wiceministra spraw wojskowych gen. Kazimierza Sosnkowskiego "Plan reorganizacji wojsk łączności", w którym między innymi znajdował się zapis dotyczący połączenia Szkoły Oficerskiej Wojsk Telegraficznych i Szkoły Oficerów Wojsk Radiotelegraficznych w jedną całość pod nazwą „Szkoła Oficerska Wojsk Łączności”.

13 września 1919 r. szkolenie wojskowych kadr łączności przeniesiono do Zegrza. Wyprowadzenie Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności z Warszawy wynikało z trudności lokalowych. Podobne trudności występowały w Legionowie, które rozpatrywano, jako pierwsze miejsce do przeniesienia szkoły.

Pierwszą jednostką szkolną łączności w Zegrzu był Obóz Wyszko-
lenia Oficerów Wojsk Łączności (OWOWŁ). W jego skład weszły:
Szkoła Oficerska Wojsk Łączności, Szkoła Podchorążych Wojsk Łącz-
ności i Kurs Aplikacyjny Służby Łączności.

Po zakończeniu wojny polsko-bolszewickiej, w związku z rozpoczętym szkoleniem podoficerów, w 1921 r. nastąpiła zmiana nazwy ośrodka na Obóz Wyszkożenia Wojsk Łączności (OWWŁ). W skład obozu weszły: Szkoła Podchorążych Wojsk Łączności i Centralna Szkoła Podoficerska Wojsk Łączności.

W 1923 r. OWWŁ przekształcono w Obóz Szkolny Wojsk Łączności (OSzWŁ). Powód zmiany nazwy był prozaiczny. Od połowy 1922 r. w większości pism dotyczących Obozu Wyszkożenia Wojsk Łączności używano nazwy „Obóz Szkolny Wojsk Łączności”. Minister spraw wojskowych usankcjonował tylko w swoim rozkazie nieformalną nazwę ośrodka. W OSzWŁ realizowano kursy oficerskie, szkolenie podchorążych rezerwy łączności oraz prowadzono kursy obsługi aparatów telegraficznych „Juz” (także dla kobiet).

Centrum Wyszkożenia Łączności (CWŁ), które zostało utworzone w 1929 r., było największą jednostką szkolną w Zegrzu i stanowiło finalny efekt przedwojennych zmian strukturalnych wojskowego szkolnictwa łączności. W skład struktury CWŁ wchodziły między innymi: batalion szkolny podchorążych rezerwy i batalion szkolny podoficerów zawodowych. W 1935 r. do Centrum włączono klasę łączności ze Szkoły Podchorążych Inżynierii w Warszawie, w związku, z czym powołano do życia Szkołę Podchorążych Łączności.

Przerwa w kształceniu kadr łączności w Zegrzu spowodowana wojną i okupacją, trwała aż 9 lat. Szkolny Pułk Radio został sformowany w Zegrzu na wiosnę 1948 r. Zakwaterowano go w namiotach w związku z tym, że koszaży były zniszczone w 80 %. Rozpoczęło się szkolenie, jednak podstawowym zadaniem jednostki była odbudowa Zegrza, która miała być prowadzona tzw. sposobem gospodarczym.

Z dniem 1 sierpnia 1950 r., w miejsce zlikwidowanego pułku, powstała Oficerska Szkoła Łączności Radiowej (OSŁR). Program trzyletniego kształcenia podchorążych OSŁR obejmował między innymi następujące przedmioty: organizację łączności, służbę telefoniczno-telegraficzną, służbę radio, pracę na radiostacjach, prace warsztatowe, teleografię i wyszkolenie społeczno-polityczne. Szczególne miejsce wśród tematyki nauczania w OSŁR miała nauka nadawania kluczem i odbioru słuchowego (alfabet Morse’a).

22 listopada 1955 r. Oficerską Szkołę Łączności Radiowej przeformowano w Oficerską Szkołę Łączności (OSŁ). Do szkolenia włączono łączność przewodową, gdyż równolegle została zlikwidowana Oficerska Szkoła Łączności Przewodowej w Sieradzu. 22 lipca 1966 r. podchorążowie OSŁ, występując w strojach historycznych, brali udział

w warszawskiej defiladzie zorganizowanej z okazji 1000-lecia Państwa Polskiego.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 23 marca 1967 r. szkoły oficerskie podniesiono do rangi wyższych uczelni wojskowych. Wśród dwunastu nowoutworzonych szkół znalazła się Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Łączności (WSOWŁ) w Zegrzu. Uczelnia miała przygotowywać oficerów łączności dla wszystkich rodzajów sił zbrojnych w ramach 4-letnich studiów wyższych i nadawać tytuł inżyniera – dowódcy wojsk łączności. Program studiów o profilu dowódczo-sztabowym obejmował przedmioty społeczno-polityczne, ogólnowojskowe, ogólnokształcące oraz specjalistyczne. W programie studiów drugiego profilu kształcenia w WSOWŁ – profilu politycznego, występowała przewaga przedmiotów społeczno-politycznych. W 1994 r. Rada Ministrów podjęła decyzję o likwidacji uczelni z rokiem 1997 r.

Likwidacja uczelni postawiła problem w zakresie zagospodarowania kadry, sprzętu i koszar. Na wstępie pojawił się pomysł utworzenia w Zegrzu filii Wojskowej Akademii Technicznej. Koncepcja ta, mimo dużego zaangażowania kadry WSOWŁ (pisano już nawet programy szkolenia), nie została zrealizowana. Ostatecznie sprzęt przekazano w większości do Centrum Szkolenia Łączności w Legnicy, a kadra odeszła do innych jednostek wojskowych (została niewielka grupa likwidacyjna). Koszarami miał się tymczasowo opiekować 9. Pułk Łączności z Białobrzegów.

Sytuacja zmieniła się latem 1997 r., kiedy podjęto decyzję o utworzeniu Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki (CSŁil) – na bazie rozwiązanej Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności oraz w oparciu o planowane do likwidacji legnickie Centrum Szkolenia Łączności. Nowa jednostka szkolna zaczęła funkcjonować 1 października 1997 r.

CSŁil zajęło się szkoleniem podchorążych rezerwy (Szkoła Podchorążych Rezerwy), kadetów (Szkoła Chorążych), elewów (Podoficerska Szkoła Zawodowa, Szkoła Podoficerów Służby Zasadniczej) i kadry zawodowej (kursy). Z czasem zakres działalności zwiększył się o szkolenie młodszych specjalistów wojsk łączności (Szkoła Młodszych Specjalistów), przygotowanie obsad polskich kontyngentów wojskowych, szkolenie certyfikacyjne szeregowych zawodowych oraz szkolenie specjalistyczne podchorążych warszawskiej Wojskowej Akademii Technicznej (WAT) i wrocławskiej Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych (WSOWL).

W czasie istnienia CSŁil przeprowadzono kilka zmian organizacyjnych. W 2004 r. ze struktury Centrum wyłączono Podoficerską Szkołę Zawodową i utworzono Szkołę Podoficerską Wojsk Lądowych (SPWL), która zaczęła działać, jako samodzielna jednostka wojskowa. SPWL szkoliła kandydatów na podoficerów korpusu łączności i informatyki, kandydatów na podoficerów – muzyków orkiestr wojskowych (od 2006) oraz prowadziła szkolenie kursowe kadry zawodowej. Szkoła została rozwiązana w 2010 r. Szkolenie podoficerów łączności przeniesione do Szkoły Podoficerskiej Wojsk Lądowych w Poznaniu, a w Zegrzu pozostał tylko zamiejscowy kurs muzyków wojskowych podległy pod szkołę poznańską.

Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki jest obecnie przygotowane do realizacji następujących zadań: szkolenie kursowe (doskonalące) kadry zawodowej (w tym na potrzeby polskich kontyngentów wojskowych), szkolenie żołnierzy służby przygotowawczej do Narodowych Sił Rezerwowych, szkolenie specjalistyczne kandydatów na oficerów (WAT, WSOWL) i kandydatów na podoficerów (SPWL).

Tematyka szkolenia zmieniała się z biegiem lat, głównie w związku z wprowadzaniem na wyposażenie wojska nowego sprzętu łączności i informatyki. Obecnie tematyka ta obejmuje: łączność satelitarną, radiową, radioliniową i przewodową oraz administrowanie systemami informatycznymi, walkę elektroniczną, kryptografię, remont sprzętu łączności i zautomatyzowane systemy dowodzenia.

Wykaz ośrodków

1. Obóz Wyszukolenia Oficerów Wojsk Łączności (13.09.1919 – 30.05.1921)
2. Obóz Wyszukolenia Wojsk Łączności (31.05.1921 – 9.04.1923)
3. Obóz Szkolny Wojsk Łączności (10.04.1923 – 14.08.1929)
4. Centrum Wyszukolenia Łączności (15.08.1929 – 31.08.1939)
5. Szkolny Pułk Radio (20.03.1948 – 5.06.1950)
6. Oficerska Szkoła Łączności Radiowej (6.06.1950 – 21.11.1955)
7. Oficerska Szkoła Łączności (22.11.1955 – 19.05.1967)
8. Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Łączności (20.05.1967 – 30.09.1997)
9. Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki (od 1.10.1997)

Wykaz komendantów

1. kpt. Gustaw Bernaczek (1919-1920)
2. mjr Stanisław Wszechbór (1920, p.o.)
3. mjr Stanisław Rymaszewicz (1920-1922)
4. mjr Edmund Świdziński (1922-1923; p.o.)
5. płk Andrzej Międzyński (1923-1926)
6. ppłk Emil Kaliński (1926-1927)
7. płk Tadeusz Jawor (1927-1929)
8. mjr Bronisław Hegner-Szymański (1929-1931; p.o.)
9. ppłk Wacław Dahlen (1931-1932)
10. ppłk Edward Wolski (1932-1933; p.o.)
11. ppłk Heliodor Cepa (1933-1934)
12. płk Stanisław Kaczmarek (1934-1939)
13. ppłk Romuald Najsarek (1939; p.o.)
14. płk Wiktor Zarucki (1948-1951)
15. płk Paweł Wołodin (1951-1952)
16. płk Mikołaj Rossowski (1952-1953)
17. płk Edward Gierasimczyk (1953-1971)
18. płk Kazimierz Mościcki (1971-1976)
19. płk Antoni Czokało (1976-1979)
20. płk Władysław Urbański (1979-1984)
21. płk Zbigniew Chruściński (1984-1990)
22. gen. bryg. Witold Cieślewski (1990-1993)
23. płk Andrzej Barczak (1993-1997)
24. płk Jerzy Ceglarek (1997-2002)
25. płk Jerzy Stwora (2002-2007)
26. ppłk Andrzej Jasiński (2007; p.o.)
27. płk Marek Stolarz (2007-2012)
28. płk Ireneusz Fura (od 2012)

Słuchacze Centrum Wyszkożenia Łączności (lata 30.)

Słuchacze Oficerskiej Szkoły Łączności Radiowej (1951)

Podchorążowie Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności (1979)

Słuchacze Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki (2005)

Mirośław Pakuła

Mirośława Leszczyńska

SZKOLENIE W OŚRODKU ZEGRZYŃSKIM W LATACH 1919-2014

LATA 1919-1939

Rok/ rodzaj szkole- nia	Szkoła Oficerska Wojsk łączności	Szkoła Podchorążych Wojsk łączności	Kurs Aplikacyjny Służby łączności	Centralna Szkoła Podoficerska Wojsk łączności	Kurs telegrafistów-juzistów	Kurs telegrafistek-juzistek	Kurs telemechaników	Kurs radiomechaników	Kurs Podoficerów łączności Pułków Broni	Kurs Oficerów łączności Pułków Broni	Kursy Podchorążych Rezerwy	Kurs Dookonalacy Oficerów łączności	Szkoła Podchorążych Rezerwy łączności	Szkoła Podchorążych łączności	Nazwa jednostki szkolnej	Ilości słuchaczy
1919	X		X												Obóz Wyszko- lenia Oficerów Wojsk łączno- ści	12 500
1920		X														
1921		X		X												
1922		X		X								X			Obóz Wyszko- lenia Wojsk łącz.	
1923					X		X	X	X	X	X	X			Obóz Szkolny Wojsk łącz- ności	
1924					X		X	X	X	X	X					
1925					X		X	X	X	X	X					
1926					X		X	X	X	X	X					
1927					X	X	X	X	X	X	X					
1928					X	X	X	X	X	X	X				Centrum Wyszkolenia łączności	
1929					X	X	X	X	X	X			X			
1930					X	X	X	X	X	X			X			
1931					X	X	X	X	X	X			X			
1932					X	X	X	X	X	X			X			
1933					X	X	X	X	X	X			X			
1934					X	X	X	X	X	X			X			
1935					X	X	X	X	X	X			X	X		
1936					X	X	X	X	X	X			X	X		
1937					X		X	X	X	X			X	X		
1938					X		X	X	X	X			X	X		
1939					X		X	X	X	X			X	X		
RAZEM																1250

LATA 1948-1966

Rok/ rodzaj szkolenia	Szkolenie Oficerów Rezerwy łączności	Szkoła Oficerska	Nazwa jednostki szkolnej	Ilości słuchaczy
1948			Szkolny Pułk Radio	0
1949	X			0
1950	X			99
1951		X	Oficerska Szkoła łączności Radiowej	250
1952		X		180
1953		X		190
1954		X		230
1955		X		200
1956		X	Oficerska Szkoła łączności	193
1957		X		83
1958		X		16
1959		X		41
1960		X		60
1961		X		90
1962		X		170
1963		X		160
1964		X		191
1965		X		216
1966		X		266
RAZEM				2635

LATA 1967-1997

Rok/ rodzaj szkolenia	Wyższa Szkoła Oficerska – profil techniczny	Wyższa Szkoła Oficerska – profil polityczny	Wyższe Studia Zawodowe – podoficerowie kandyd. Na ofic.	Szkoła Oficerów Rezerwy	Szkoła Podchorążych Rezerwy	Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów	Nazwa jednostki szkolnej	Ilości słuchaczy
1967	X	X					Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Łączności	382
1968	X	X						415
1969	X	X						331
1970	X	X						0
1971	X	X						215
1972	X	X						214
1973	X	X		X				330
1974	X	X		X				250
1975	X	X		X				231
1976	X	X		X				241
1977	X	X		X				196
1978	X	X		X				200
1979	X	X		X				300
1980	X	X		X				310
1981	X	X	X		X	X		330
1982	X	X	X		X	X		170
1983	X	X	X		X	X		190
1984	X	X	X		X	X		259
1985	X	X	X		X	X		270
1986	X	X	X		X	X		297
1987	X	X	X		X	X		270
1988	X	X	X		X	X		320
1989	X	X	X		X	X		310
1990	X		X		X	X		290
1991	X				X	X		260
1992	X				X	X		210
1993	X				X	X		200
1994	X				X	X		270
1995	X					X		284
1996	X					X		369
1997	X					X		390
RAZEM								7737

LATA 1998-2014

Rok/ rodzaj szkole- nia	Szkoła Chorążych	Podoficerska Szkoła Zawodowa	Podoficerów Służby Zasadniczej	Szkoła Podchorążych Rezerwy	Szkoła Młodszych Specjalistów	Przeszkolenie wojskowe absolwentów i studentów szkół wyższych	Szkolenie certyfikujące szeregowych zawodowych	Kursy „funkcji prostych”	Kursy doskonalące i specjalistyczne	Kursy na potrzeby Polskich Kontyngentów Woj.	Szkolenie specjalistyczne słuchaczy Wojskowej Akade-mii Technicznej	Szkolenie specjalistyczne słuchaczy Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łąd	Szkolenie specjalistyczne słuchaczy Szkoły Podoficer-	Szkolenie specjalistyczne słuchaczy Akademii Obrony Narodowej	Szkolenie podoficerów – kandydatów do służby przygotowawczej do NSR	Szkolenie szeregowych – kandydatów do służby przygotowawczej do NSR	Nazwa jednostki szkolnej	Ilości słuchaczy
1998	X			X					X								Cen- trum Szkole- nia łącz- ności i Infor- matyki	500
1999	X	X	X						X		X							2012
2000	X	X	X	X					X		X							3092
2001	X	X	X	X					X		X							2853
2002	X	X	X	X	X				X		X							2260
2003			X		X				X		X							3355
2004					X	X		X	X	X	X	X	X					2882
2005					X	X			X	X		X	X					4004
2006					X	X	X	X	X	X	X		X					4251
2007					X	X	X		X	X	X	X	X					4890
2008					X	X	X		X	X	X	X	X					4439
2009							X		X	X	X	X	X			X		3348
2010							X		X	X	X	X	X			X		3560
2011									X	X	X	X	X			X		4294
2012									X	X	X	X	X			X		4494
2013									X	X	X	X	X	X	X	X		4912
2014									X	X	X	X	X	X	X	X		4982 (pla- nowa- na)
RAZEM																		60133

OGÓŁEM W LATACH 1919-2014 PRZESZKOŁONO 83 005 SŁUCHACZY

Andrzej Brzoza

WOJSKA ŁĄCZNOŚCI I INFORMATYKI W DRODZE DO NATO

Po przemianach, jakie zaszły w Polsce w 1989 roku, a szczególnie po rozwiązaniu Układu Warszawskiego, podjęto działania zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa państwa w nowym otoczeniu politycznym. Szczęśliwie, wszystkie siły polityczne w Polsce, były zgodne, że jedyną drogą do zapewnienia bezpieczeństwa naszemu krajowi jest jak najszybsze przystąpienie do NATO. Sojusz Północnoatlantyki, utworzony w 1949 roku wykazał się niezwykłą skutecznością i zapewnił swoim członkom bezpieczeństwo w bardzo trudnych warunkach zimnej wojny. Jednak polskie starania o członkostwo, podobnie jak innych państw byłych członków Układu Warszawskiego z Europy Środkowowschodniej, napotkały początkowo duże trudności.

Zawarte umowy międzynarodowe krępowały swobodę działania Państwom NATO, a z drugiej strony państwa byłego bloku radzieckiego nie spełniały kryteriów stawianych członkom NATO i musiały przeprowadzić niezbędne reformy polityczne i wojskowe. Jednak, aby dać kandydatom do Sojuszu nadzieję na członkostwo oraz aby udzielić im pomocy w realizacji niezbędnych reform, w 1994 roku NATO, z inspiracji Stanów Zjednoczonych utworzyło Program Partnerstwa dla Pokoju (Partnership for Peace – PfP).

Wraz z przystąpieniem Polski do PfP rozpoczęła się stała współpraca Polskich Sił Zbrojnych, a w tym również Wojsk Łączności, z NATO. Współpraca ta w wykonaniu łącznościowców, początkowo bardzo skromna, realizowana była w **trzech zasadniczych obszarach**.

Pierwszy, polegał na zorganizowaniu łączności pomiędzy najważniejszymi urzędami administracji państwowej i wojskowej a stosownymi dowództwami NATO. W tym celu w uzgodnionych miejscach zainstalowano aparaty telefoniczne z indywidualnym utajnieniem pracujące w tak zwanej sieci PfP. Zorganizowano również możliwość wymiany dokumentów w tym dokumentów niejawnych.

Drugi obszar, w którym prowadzono dość intensywne działania polegał na szkoleniu wybranej kadry wojsk łączności i informatyki. Szkolenia te były prowadzone zarówno przez struktury NATO jak i przez poszczególne państwa członkowskie. W ramach tych szkoleń poznawano organizację i zasady funkcjonowania systemów łączności

i informatyki NATO oraz państw członkowskich. Szkolenia takie miały formę krótkoterminowych kursów lub konferencji (warsztatów). Po-
cząwszy od 1995 roku, kilkudziesięciu polskich oficerów odbyło tygo-
dniowe zapoznawcze kursy w szkole łączności NATO w Latinie (Wło-
chy). Podczas tych kursów uczestnicy mogli zapoznać się ze strukturą
i funkcjonowaniem systemu łączności Kwatery Głównej i dowództw
NATO. Szkoła łączności niemieckich wojsk lądowych w Fieldafing
w Bawarii również organizowała dla oficerów polskich i czeskich dwu-
tygodniowe kursy interoperacyjności systemów łączności i informatyki.
Natomiast dowództwo sił amerykańskich w Europie w Stutgarcie or-
ganizowało dwutygodniowe warsztaty na temat standardów, jakim po-
winny odpowiadać systemy łączności. W ramach nawiązanej współ-
pracy kilkusobowe zespoły szkoleniowe z amerykańskich sił zbroj-
nych przeprowadziły również szkolenia w Polsce w Zegrzu.

Udział polskich oficerów w pracach grup roboczych działających
w ramach natowskiej organizacji NATO Control, Command, Commu-
nication Organization (NC3O) był doskonałą sposobnością pozyskania
informacji na temat funkcjonowania systemu dowodzenia, łączności
i informatyki oraz wymagań, jakie powinny spełniać te systemy w pań-
stwach członkowskich. Grupy te organizowały cykliczne konferencje
tematyczne zarówno w Kwaterze Głównej w Brukseli jak i w poszcze-
gólnych państwach członkowskich. Konferencje zwykle podzielone by-
ły na dwie części: pierwsza z udziałem państw PfP oraz druga tylko
dla państw członkowskich. Zapewnienie ciągłości uczestnictwa ofice-
rów posługujących się w wystarczającym stopniu językiem angielskim
i jednocześnie posiadający wiedzę merytoryczną z tematyki danej gru-
py roboczej było w tamtych czasach poważnym wyzwaniem dla całych
wojsk łączności i informatyki.

Oczywiście wymieniono tylko kilka przykładowych przedsięwzięć
w tym obszarze. Do szkolenia należy również zaliczyć kursy języka
angielskiego odbywane przez polskich żołnierzy w tym żołnierzy Wojsk
Łączności w zagranicznych ośrodkach szkolenia. Kilkudziesięciu łącz-
nościowców i informatyków odbyło trzymiesięczne kursy w Hadze (Ho-
landia) i sześciomiesięczne kursy w Bourden (Kanada). Takie kontakty
miały duże znaczenie szczególnie dla oficerów, którzy w przyszłości
mieli planować i realizować włączenie Polski do systemu łączności
i informatyki NATO, oraz dla tych, którzy mieli podjąć służbę w struktu-
rach NATO.

W **trzecim** obszarze współpracy w ramach PfP prowadzone były
wspólne ćwiczenia, w których udział brały Polskie Siły Zbrojne i siły
zbrojne państw członkowskich NATO. Jedno z pierwszych takich cwi-
czeń przeprowadzone zostało na poligonie Drawsko Pomorskie, gdzie

ćwiczyły trzy dowództwa batalionów: duńskie, niemiecki i polskie. To stosunkowo niewielkie ćwiczenie miało istotne znaczenie w ustanowieniu procedur dla ćwiczeń w przyszłości. Udział przedstawicieli Polskich Sił Zbrojnych wspólnie z państwami członkowskimi NATO oraz państwami PfP w sponsorowanych przez Stany Zjednoczone corocznych warsztatach pod kryptonimem Combined Endeavor miało doniosłe znaczenie dla prac związanych z rozwojem i wdrażaniem nowego sprzętu łączności i informatyki. Na podkreślenie zasługuje udział w tych warsztatach polskich producentów sprzętu.

Jednak najpoważniejszym przykładem współpracy nawiązanej jeszcze przed wstąpieniem Polski do NATO było sformowanie istniejącego do dziś dowództwa **Wielonarodowego Korpusu Północny-Wschód**. Proces ten rozpoczął się w 1997 roku i był on dużym wyzwaniem dla łącznościowców i informatyków. W ramach formowania Dowództwa Korpusu należało określić system dowodzenia na czas prowadzenia operacji, zorganizować system łączności zarówno w miejscu stałej dyslokacji jak i na czas prowadzenia operacji oraz zasady zapewnienia bezpieczeństwa łączności i informatyki. W pracach nad sformowaniem Korpusu zaangażowanych było kilkudziesięciu łącznościowców, a ich efektem było między innymi przygotowanie infrastruktury teleinformatycznej w miejscu stałej dyslokacji dowództwa korpusu w Szczecinie, która do dziś zabezpiecza funkcjonowanie tego dowództwa. W celu zabezpieczenia systemu dowodzenia Korpusu sformowano międzynarodową **brygadę wsparcia dowodzenia**. W skład tej brygady z polskiej strony wszedł nowo sformowany **100 batalion łączności** dyslokowany w Wałczu w koszarach 2 brygady łączności. Jednostka ta, istniejąca do dziś, posiadała wówczas najnowszy sprzęt łączności i brała udział w licznych międzynarodowych ćwiczeniach.

Należy podkreślić, że każde z państw formujących korpus, w początkowym okresie wносиło równy wkład do tej organizacji. Tak, więc do korpusu przewidziane były trzy dywizje: duńska jutlandzka dywizja zmechanizowana, niemiecka 14 dywizja zmechanizowana, polska 12 dywizja zmechanizowana. Poszczególne jednostki korpusu były również dostarczane z poszczególnych państw z zachowaniem zasady równości wnoszonego wkładu. Jedynie wspomniana wyżej brygada wsparcia dowodzenia była jednostką międzynarodową, składającą się z formowanego na czas działań międzynarodowego dowództwa oraz z trzech batalionów łączności, po jednym z każdego państwa. Biorąc pod uwagę zróżnicowane wyposażenie tych pododdziałów, zorganizowanie systemu łączności i informatyki było prawdziwym wyzwaniem. Proces formowania Korpusu zakończył się już po wstąpieniu Polski do

NATO, a jego zdolność do działania została sprawdzona podczas ćwiczenia Strong Reasolve w roku 2000.

W czerwcu 1997 roku państwa członkowskie NATO zgodziły się na przystąpienie do Sojuszu trzech nowych państw: Czech, Polski i Węgier. Jednocześnie określono kryteria, jakie muszą spełniać te państwa na tzw. pierwszy dzień członkostwa. Dla wojsk łączności i informatyki najważniejszym zadaniem było zapewnienie stosownych połączeń zapewniających wymianę informacji polskim władzom politycznym i strukturom militarnym z Kwaterą Główną i systemem dowodzenia NATO oraz z poszczególnymi państwami członkowskimi. W tym celu rozbudowano istniejącą wcześniej sieć niejawnej łączności telefonicznej oraz zapewniono wymianę informacji w utajnionej sieci komputerowej NATO zarówno dla najważniejszych organów władzy politycznej i wojskowej w tym SG WP jak i dla dowództw RSZ, a w Wojskach Lądowych również do dowództw okręgów wojskowych i dowództwa Korpusu Północny-Wschód. Dodatkowo w Siłach Powietrznych i Marynarce Wojennej rozwinięto terminale zapewniające dostęp do specjalistycznych informatycznych systemów wspomagania dowodzenia zapewniających współpracę z natowskimi organami dowodzenia Sił Powietrznych i Sił Morskich.

Przed podpisaniem umowy akcesyjnej w marcu 1998 roku, w ramach realizacji tzw. celów sił zbrojnych opracowano również plany wdrożenia do Wojsk Łączności i Informatyki nowoczesnego sprzętu umożliwiającego zapewnienie wymaganych zdolności.

Z perspektywy **15 rocznicy wstąpienia do NATO**, można stwierdzić, że Wojska Łączności i Informatyki dobrze zrealizowały skomplikowane zadania w okresie przedakcesyjnym. Pomimo początkowych dużych trudności zapewniono połączenie z systemem łączności i informatyki NATO na wymaganym poziomie oraz przygotowano personel do pracy w strukturach NATO. To ostatnie zadanie było dużym wyzwaniem zważywszy, że zapotrzebowanie na łącznościowców i informatyków w strukturach NATO było i jest szczególnie duże i dotyczy to nie tylko oficerów, ale również szerokiego grona podoficerów.

Sebastian Borsuk

9 BRYGADA WSPARCIA DOWODZENIA DOWÓDZTWA GENERALNEGO RODZAJÓW SIŁ ZBROJNYCH

Formowanie Dowództwa 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych (9 BWD DG RSZ) rozpoczęte zostało w dniu 10.10.2013 r. wraz z wyznaczeniem płk Ireneusza Szkolniaka na jej pierwszego dowódcę. Z dniem 30 listopada 2013 r., zgodnie z decyzją Nr Z-31/Org./P-1 Ministra Obrony Narodowej w sprawie sformowania Dowództwa 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Do głównych zadań Dowództwa Brygady i jednostek jej podporządkowanych należy zapewnienie sprawnego działania systemu dowodzenia i łączności na korzyść Dowództwa Generalnego RSZ oraz jednostek Dowództwa Operacyjnego.

W grudniu 2013 r. Dowódca Brygady zwrócił się z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej (drogą służbową) o nadanie jednostce wojskowej oznak rozpoznawczych, odznaki pamiątkowej i jej miniaturki oraz proporczyka na beret.

W dniu 24 marca 2014 roku Decyzją nr 99/MON Ministra Obrony Narodowej wprowadzono oznakę rozpoznawczą oraz proporczyk na beret Dowództwa 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Decyzją nr 176/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 maja 2014 r. wprowadzono odznakę pamiątkową Dowództwa 9. Brygady

Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Jednostka nie dziedziczy żadnych tradycji.

Dowództwu 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych – podporządkowane są następujące jednostki wojskowe:

- 9. batalion dowodzenia – m. Białobrzegi;
- 5. batalion dowodzenia – m. Kraków – Rząska;
- batalion dowodzenia Dowództwa Wojsk Lądowych – m. Warszawa i m. Białobrzegi;
- 6. batalion dowodzenia Sił Powietrznych – m. Śrem;
- Centrum Wsparcia Teleinformatycznego i Dowodzenia Marynarki Wojennej – m. Wejherowo (JBP Komendantowi CWTiD MW rozlokowane są na całym polskim wybrzeżu - w 31 lokalizacjach);
- Centrum Wsparcia Systemów Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych – m. Warszawa, m. Białobrzegi i m. Karwice.

Zgodnie z Decyzją Nr Pf-37/Org./P1 Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 września 2013 roku w sprawie zmiany podporządkowania jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Dowództwo Brygady przejęło z dniem 1 stycznia 2014 roku w bezpośrednie podporządkowanie:

- 5 batalion dowodzenia;
- batalion dowodzenia Dowództwa Wojsk Lądowych;
- 6 batalion dowodzenia Sił Powietrznych;
- Centrum Wsparcia Teleinformatycznego i Dowodzenia Marynarki Wojennej;
- Centrum Wsparcia Systemów Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Natomiast w dniu 1 marca 2014 roku Dowództwo 9. BWD DG RSZ przyjęło w podporządkowanie 9. batalion dowodzenia.

Najważniejsze zadania realizowane w 2014 roku to:

- ćwiczenia dowódczo-sztabowe: ANAKONDA-14, BAGRAM XV i BAGRAM XVI, JESIEŃ-14, OKOŃ-14, WĘGORZ-14;
- trening sztabowy: MODEL-14;
- trening Systemu wykrywania Skażeń: ISKARA-14/I oraz ISKRA-14/II;
- międzynarodowe warsztaty łączności i informatyki: COMBINED ENDEAVOR-14;
- warsztaty łączności: STOKROTKA-14.

Płk Ireneusz SZKOLNIAK – pierwszy Dowódca 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia DG RSZ urodził się dnia 10 czerwca 1967 r. w Warszawie. Jest absolwentem Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności w Zegrzu (1992), Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy (2001). Studia podyplomowe ukończył w Akademii Obrony Narodowej (2006). Po ukończeniu WSO WŁ w latach 1992-1994 dowodził plutonem łączności, kolejno w 43. batalionie łączności w Elblągu oraz, po przeformowaniu, w 16. batalionie dowodzenia w Elblągu. Następnie zajmował stanowiska dowódcy

kompanii łączności w 16. bdow (1994-1998), szefa łączności 16. pułku artylerii przeciwpancernej w Morągu (1998-2001) oraz młodszego specjalisty Wydziału Dowodzenia i Łączności 16 Pomorskiej Dywizji Zmechanizowanej w Elblągu (2001).

W latach 2001-2010 ponownie służył w 16. batalionie dowodzenia, jako zastępca dowódcy batalionu a następnie dowódcy batalionu (2006-2010). W tamtym okresie dwukrotnie brał udział w misji stabilizacyjnej w Republice Iraku (III i VII zmiana - odpowiednio: dowódca batalionu dowodzenia MND CS oraz dowódca batalionu - komendanta bazy).

W 2010 r. płk Szkolniak rozpoczął służbę w Zarządzie Planowania Systemów Dowodzenia i Łączności - P6 Sztabu Generalnego WP, jako Zastępca Szefa Oddziału Planowania Systemów Łączności i Informatyki, a następnie Szefa Oddziału Mobilnych Systemów Teleinformatycznych i Radiowych (2012-2013). W lutym 2013 r. przeniesiony zostaje do Zespołu ds. Nowego Systemu Kierowania i Dowodzenia Siłami Zbrojnymi RP, jako główny specjalista odpowiedzialny za reformę systemu wsparcia dowodzenia.

Z dniem 10 października 2013 r. został wyznaczony na Dowódcę 9. Brygady Wsparcia Dowodzenia Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Dowództwo 9. Brygady znajduje się w Białobrzegach – miejscowości w Gminie Nieporęt. Białobrzegi położone są nad Zalewem Żegrzyńskim. Na terenie wsi Białobrzegi znajdują się liczne hotele, pensjonaty i porty jachtowe, co pozwala na spędzenie tu nie tylko weekendu, ale także zaplanowanie dłuższego urlopu.

Koszary w Białobrzegach zostały wybudowane przez Rosjan w okresie poprzedzającym I Wojnę Światową i zostały oddane do użytku w 1908 roku.

W czasie pierwszej wojny światowej koszary w Białobrzegach były miejscem internowania oficerów Legionów Polskich, którzy odmówili przysięgi na wierność cesarzowi niemieckiemu. Na pamiątkę tych wydarzeń w Białobrzegach w 1931 r. stanął pomnik Legionistów marszałka Józefa Piłsudskiego, który został zniszczony w latach 50-tych XX wieku, a ponownie odsłonięty w 2004 r.

Mieczysław Hucal

HISTORIA SZKOŁY PODCHORAŻYCH WOJSK ŁĄCZNOŚCI Z POGRAN-ORŁOWSKAJA ZSSR I QUZIL RIBAT, IRAK

Szanowny Czytelniku!

W trakcie prac w archiwum Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności natrafiliśmy na wiele bardzo ciekawych materiałów. Wiele jest zbyt obszernych, aby je udostępniać na łamach Komunikatów i zasługuje na osobne wydawnictwa. Są też takie, które objętościowo spełniają wymogi artykułu a jednocześnie są bardzo interesujące.

Do takich należą wspomnienia kpt. Ludwika Więckowskiego, żołnierza, oficera wojsk łączności Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, który po wojnie pozostał w Wielkiej Brytanii. Poniżej udostępniamy kolejne z kilku, które napisał, a dotyczą wspomnień pobytu w Szkole Podchorążych Wojsk Łączności. W przygotowaniu kolejne wspomnienia.

Poniższy tekst jest zamieszczony w formie oryginalnej, z użyciem wszelkich nazw, nazwisk, skrótów i pisowni z tamtego okresu. Nie dokonałem żadnych zmian lub korekt. Jedynie ze względu na miejscowe zatarcia i zniszczenia fragmentów oryginalnego tekstu niektóre nazwy i nazwiska mogły być nieprawidłowo odczytane, ale były to a raczej mam nadzieję mogły być sporadyczne przypadki/sądzę, że wszystko zostało odczytane poprawnie/.

Zapraszam do lektury wspomnień kapitana Ludwika Więckowskiego.

„Na podstawie rozkazu Dowództwa Armii polskiej w ZSSR z dnia 26 lutego 1942 r. zostało wydane zarządzenie sformowania 1. Pułku Łączności A. P. w ZSSR. Na rejon zakwaterowania pułku władze sowieckie wyznaczyły rejon w Uzbekistanie w miejscowości POGRAN-ORLOWSKAJA, w odległości 5 km. od stacji kolejowej WIELIKO-ALEKSIJEWSKAJA, która znajdowała się o 100 km na południe od JANGI-JULU, miejsca Dowództwa Armii polskiej w ZSSR.

Do PORPON-ORLOWSKAJA już w lutym 1942 r. przyjechała pierwsza grupa oficerów, podoficerów i szeregowych, ale były to dopiero załączki przyszłego garnizonu. W kwietniu tegoż roku w Wojskach Łączności formujących się w ZSSR nastąpiły większe zmiany personalne na wyższych szczeblach dowodzenia.

Dowódca łączności A.P. w ZSSR został, przybyły z W. Brytanii, ppłk dypl. Mieczysław Zalewski, a dowódca 1. Pułku Łączności został ppłk Jan Różański. Dotychczasowy dowódca pułku mjr Roman Banaszek odszedł do 5.D.P. na d-cę łączności dywizji.

W początkowej fazie organizacji w pułku była obsada oficerska i podoficerska, szeregowych było około 30, kadra wyczekiwała na przybycie uzupełnień z innych oddziałów i ochotników.

Dopiero pod koniec marca 1942 r. zaczęła do pułku napływać większa ilość żołnierzy z innych oddziałów łączności, Ośrodka Organizacji Armii oraz wciąż jeszcze z więzień sowieckich, obozów pracy, dobrowolnej zsyłki i z grupy deportowanych przymusowo z terenów wschodnich Rzeczypospolitej do obszarów północnej Syberii i najdalej zakątków północno wschodnich rejonów Syberii azjatyckiej.

W programie zadań organizacyjnych 1. Pułk Łączności miał w swoich ramach organizować różne kursy szkoleniowe dla oficerów, podoficerów, szeregowych oraz żołnierzy łączności innych rodzajów broni. Również w jego ramach postanowiono zorganizować batalion szkolny, który by obejmował kompanie Szkolną Szkoły Podchorążych Wojsk Łączności. Na dowódcę tego batalionu, a zarazem Komendanta Szkoły Podchorążych i dyrektora nauk został wyznaczony kpt. rezerwy prof. Florian Kotowicz.

Od 15 marca począwszy od 1. Pułku Łączności zaczęli przybywać uczniowie-kandydaci do Szkoły Podchorążych. Jako pierwsi przybyli z Centrum Wyszukolenia Armii z m. WREWSKOLE po ukończeniu Kursu Unitarnego Szkoły Podchorążych: st. szer. Fryderyk Buczek, Wacław Rolland, Ludwik Więckowski. Wyżej wymienieni po przybyciu do POGRAN-ORLOWSKAJA zostali tymczasowo przydzieleni do 2. Kompanii kablowej, której dowódcą był por. Piotr Lichtarowicz, oficer zawodowy, wzór żołnierza o pięknej karcie wojennej z września,

który po licznych bojach, z całą kolumna-komp. Łączności i pełnym wyposażeniem w sprzęt łączności zameldował się w zgrupowaniu gen. Sosnkowskiego.

Przybywający do szkoły uczniowie pełnili służbę wewnętrzną oraz służbę wartowniczą na stacji kolejowej w WIELIKO-ALEKSIEJEWSKIEJ przy składnicach węgla i sowieckich magazynach zbożowych. Rozkazem d-cy kompanii st. szer. Ludwik Więckowski został przydzielony do dyspozycji dr. Stanisława Ostrowskiego lekarza pułkowego na funkcje prowadzenia łaźni polowej i odwszalni zwanej kamerą dezynfekcyjną (DISKAMERA).

W ciągu marca i kwietnia stale przybywali pojedynczo i grupami kandydaci do Szkoły Podchorążych, większość jednak przybyła dopiero w pierwszych dniach maja. Do czasu otwarcia szkoły przybyli do niej kandydaci byli zajęci stawianiem namiotów dla szkoły, a także mających się zorganizować innych oddziałów w ramach 1. Pułku. Niektórzy kandydaci, za przepustkami, wybierali się w dalsze strony w poszukiwaniu uzupełnień żywności, tytoniu i innych artykułów. Odwiedzali kołchozy i sowchozy w sąsiednich miejscowościach, najbliższa z nich BULGARKA, a dalej o 12 km położona SLOWIANKA. Do tej miejscowości uczniowie plut. Jan Elsner, plut. Adam Smigielski, kpr. Józef Sarnawski – udali się w celu wyszukania i zakupu gitary na mające się odbyć ognisko szkolne. Przypadkowo spotkali tu rodaczkę panią Nowakowską, która uradowana spotkaniem zaprosiła ich do siebie i ugościła wspianiałym obiadem.

Po przybyciu wszystkich kandydatów, rozkazem dziennym 1. Pułku Łączności w dniu 3 maja 1942 roku została uroczyście otwarta SZKOŁA PODCHORAŻYCH WOJSK ŁĄCZNOŚCI. Miejszem zakwaterowania szkoły była równina o rozmiarach 80 m. x 60 m., chwilowo jeszcze pokryta karłowatą trawą. W miarę przybliżania się lata, a z nim strasznych upałów, polana zamieniła się początkowo w twarda gliniastą nawierzchnię, która po pewnym czasie pod stopami żołnierzy przybrała formę kurzu i pyłu, który dawał się uczniom we znaki.

Do dyspozycji Pułku i Szkoły był oddany przez sowieciarzy budynek "FIZKULTUTY" oraz nieco dalej położone dwa budynki mniejsze, w których została umieszczona kuchnia i magazynek żywnościowy. Budynek Fizyki od tyłu i z boków był otoczony trawnikami i licznymi drzewami morwowymi, co wskazało, że tubylcy zajmowali się też hodowlą jedwabników.

Uczniowie zostali zakwaterowani w namiotach rosyjskich mieszczących 5 osób, kompania szkolna miała 16 namiotów, kancelaryjny i gospodarczy. Teren zakwaterowania był oddzielony z jednej strony

arykiem (rów nawadniający pola), a po przeciwnej stronie znajdowało się pole kukurydziane, naprzeciwko budynku za namiotami były sady i parę domków Uzbeków. W odległości pół kilometra od miejsca zakwaterowania znajdował się kanał, w którym początkowo żołnierze raczyli się kąpielą i pływaniem. Niedługo to jednak trwało, bo wkrótce władze sowieckie zakazały wszelkich kąpieli i pływania w kanale. Być może, że woda z kanału służyła tubylcom, jako jedyne źródło wody do konsumpcji.

Oddziały zakwaterowane w rejonie miały także swoje kłopoty z dostarczaniem wody pitnej. Była ona dostateczna, ale w niewystarczających ilościach. Z tych powodów wodę do kuchni czerpano z dołów leżących poza nią. Była ona jednak pokryta gęstą rzęsą. Aby temu jakoś zaradzić każdorazowa drużyna służbowa miała wodę przewieźć do kuchni, poczem precedzając ją przez gęste sito i gotować.

Aby uchronić uczniów i pozostałą załogę garnizonu od zarazy chorób spowodowanej brakiem czystej wody, d-ca pułku ppłk J. Różański rozkazem zabronił picia wody surowej. Dzięki temu zarządzeniu w garnizonie nie było żadnych epidemii tyfusu i czerwonki, nikt też nie zmarł w garnizonie. Do picia była zawsze woda przegotowana lub herbata w stągwiach lub bankach kamiennych rozstawionych w różnych punktach zakwaterowania żołnierzy.

W czasie lata, na skutek zjadania przez żołnierzy większych ilości "Urugu" (pewien rodzaj brzoskwiń), co czyniono w uzupełnieniu racji żywnościowych, wielu uczniów chorowało na żółtaczkę. Większość z nich wyglądała jakby przybyła z innej planety, albo była pokryta czystym woskiem pszczelim. Na szczęście to schorzenie nie powodowało przerw w kontynuowaniu nauki. Zdarzył się też raz wypadek, że d-ca kompanii nakazał tym żółtkom odbywać zawody sportowe na P.O.S.

Tak z dala od Ojczyzny i stron ojczystych w dalekim Uzbeckim kraju zostały wznowione tradycje zegrzyńskiej podchorążówki. Wczorajsi jeńcy wojenni, więźniowie, łagiernicy, deportowani w liczbie 80 osób, zakwalifikowani przez dowódców większych jednostek wojskowych w ZSSR do SZKOŁY PODCHORAŻYCH WOJSK ŁĄCZNOŚCI w POGRAN-ORLOWSKAJA, rozpoczęli w dniu 3 maja 1942 roku dalsze dzieje podchorążych łączności.

Z pewnych nieznanych przyczyn nauka w szkole rozpoczęła się dopiero 18 maja. Wykłady były prowadzone na wolnym powietrzu, reszta życia koncentrowała się w namiotach, które były wszystkim – sypialnią, jadalnią, uczelnią, miejscem wytchnienia i dokształcania. Dla uczniów nie było żadnych krzeseł ani ławek, żadnych stołów. Zdobycie materiałów piśmienniczych nastręczało wiele trudności, atrament ro-

biono z chemicznych – fioletowych ołówków sowieckich. Wszystkie wykłady notowano na papierze toaletowym, którego z Anglii dostarczono w dużych ilościach, służył on też do prowadzenia odbioru słuchowego. Kolana były stołem, na nich się pisało, jadło. Wszędzie tam, gdzie konieczny był stół, były do tego kolana.

Szkoła nie miała żadnych podręczników, książek, a czasami bywało i też tak, że nie było, czym pisać. O wszystko było bardzo trudno się postarać, jednak uczniowie, mimo tych tak wielu braków – chęcią i zapalem do nauki pokonywali te trudności. Był moment, że d-ca pułku ppłk Różański do słuchaczy kursu oficerskiego, którzy sobie ze wszystkiego bimbali, powiedział: ”Bierzcie przykład z tych młodych uczniów Szkoły Podchorążych, którzy uczą się i pracują od rana do nocy, aby w przyszłości dać maksimum znajomości przedmiotów swoim przyszłym pokoleniom i nie zawieść przełożonych w walce.” Szkolenie z powodu niewłaściwych warunków nie było łatwe, pewne trudności sprawiały także różnice w wykształceniu uczniów i rozpiętość wieku, który był w granicach 18 do 45 lat. Dzięki pracowitości uczniów i koleżeństwu, te różnice bardzo szybko uległy zniewoleniu, a zawdzięczając to też niektórym wykładowcom – szkoła spełniła swoje zadania i pokładane w niej nadzieje. Dzień pracy rozpoczynał się pobudką o godzinie 6-tej rano, poczem następowała gimnastyka, która prowadził sierż. podchor. Bernard Zasłona i sierż. Czesław Łukasik. Po gimnastyce odbywało się mycie, przy którym musiano sobie wzajemnie pomagać, innej możliwości nie było, jak łać wodę na ręce z menażki lub manierki i takim sposobem się umyć. Po zakończeniu porannego mycia odbywał się apel poranny, po którym podoficer służbowy prowadził kompanie na plac apelowy do modlitwy porannej z podniesieniem flagi państwowej – To samo działo się każdego wieczora z opuszczeniem flagi, kończąc oficjalnie dzień zajęć. Po modlitwie i powrocie do swego rejonu odbywała się zbiórka i wymarsz na śniadanie do kuchni oddalonej około 50 m. śniadanie prawie zawsze składało się z zupy jaglanej, czarnego chleba sowieckiego lub sucharów i herbaty bez cukru. W późniejszym okresie były suchary angielskie. Obiad w większości składał się z ryżu na gęsto omaszczonego sowiecką margaryną, którą nazywali masłem. Nieraz zdarzał się, że był beef angielski i konserwowane kartofle, ale to był rzadki rarytas.

Zajęcia w szkole trwały od godz. 7-ej rano do 11-tej i od godz. 3-ej ppłd. do godziny 6-tej wieczorem, a od godziny 9-tej wieczorem do godz. 11-tej nauka własna, lub czas wolny.

Mimo tak przeciążonego dnia pracą i zajęciami, uczniowie znajdowali czas na przygotowanie rozrywek kulturalnych i występów artystycznych w postaci rewii. Programy artystyczne były opracowywane

przez grupę uzdolnionych uczniów, często przedstawiały one sceny z życia szkoły, kadry – która czasami za swoje sprawowanie nieraz dobrze oberwała, a nie mogła z tego wyciągnąć żadnych konsekwencji czy sankcji w stosunku do aktorów. Rewie przyjęły nazwę OGNISKA i odbywały się regularnie raz na dwa tygodnie. Na jednej z nich plut. Adaś Śmigielski zaśpiewał piosenkę o sporcie, która brzmiała: "Sportujcie się, sportujcie się i przykład ze mnie bierzcie, płcie męskie i niewieście. Bo odkąd się sportuje to wyśmienicie się czuję i wszystko twarde mam jak drąg." Na tym samym ognisku jeden z Kolegów w swoim monologu o chorobie tak zaczynał monolog: "Jeśli cię choroba nosi to idź do Panny Zosi. A jak Zosia nie poradzi to idź do Panny Jadzi.: Pani Zosia Wójcik i Panie Jadwiga Prysłup były w pułku siostrami, wzięły sobie do serca to, co wyżej było zaśpiewane i powiedziane – i złożyły zażalenie do d-cy pułku, że zostały przez podchorążych obrażone. Na skutek tego Adaś Smigielski i uczeń, wykonawca monologu, mieli stanąć do raportu, ale tak się jakoś złożyło, że d-ca pułku wyjechał na jakąś odprawę i raport się nie odbył, a po powrocie po kilku dniach pośmiał się z tego i tak sprawa została zapomniana. Chociaż nie zawsze tak bywało. Zapewne pamiętają to niektórzy uczniowie, których wypowiedzi choć prawdziwe i słuszne znalazły swój epilog na ukończenie Szkoły Podchorążych, szczególnie w rozdzieleniu lokat promocji.

Mając na uwadze ogólne dobro nie tylko szkoły, ale całego garnizonu, wspólnie z Ryszardem Kowalskim i innymi chętnymi uczniami, zorganizowaliśmy chór podchorążych, który uświetniał niedzielne nabożeństwa w garnizonie, śpiewał podczas rewii i innych okazji. Mieliśmy też i grupę rewelersów, niestety, nazwisk wszystkich już nie sposób przywrócić w pamięci.

Szkoła, jako taka, mimo wielu różnic w stopniach i wielu uczniów, stanowiła zgrany zespół, za wyjątkiem paru indywidualistów, którzy będą uczniami mieli także inne zdania niż tylko uczniowie szkoły. Poza tymi osobami całość tworzyła bardzo koleżeńską i ambitną, wysoko patriotyczną rodzinę wojskową. Uczniowie szkoły swoim zapalem, energią, zachowaniem, dobrym i wesołym nastrojem wpływali na sąsiadujące ze szkoła oddziały ku zadowoleniu ich d-ców i d-cy pułku.

W życiu szkoły należałoby także odnotować fakt, że szef kompanii szkolnej wyprawił swemu synkowi Ryszardowi chrzciny. Ojcem chrzestnym był d-ca pułku, na te uroczystości byli też zaproszeni uczniowie szkoły, którzy udekorowali światłami cały ogród przed domem szefa st. sierż. Karola Szlamki. Zabawa trwała omal ze całą noc, do białego rana.

Jeżeli chodzi o stosunek ludności miejscowej do żołnierzy polskich, to w początkach trzymała się ona z daleka trapiona niepewnością i strachem. Z czasem jednak strach przestał działać i jakieś kontakty zostały nawiązane. Jeden z uczniów kpr. Dionizy Slezak nawet nawiązał tak serdeczne kontakty, że spotkał się z czarnooką, czarnowłosą Uzbeczką w łanie kukurydzianym poza namiotami podchorążych. Pewnej też niedzieli grupa uczniów została przez nią zaproszona do jej domu, mieliśmy okazję bliższego poznania ich życia i zwyczajów.

W dniu rozpoczęcia się turnusu szkolenia pod względem organizacyjnym przedstawiała się szkoła następująco:

Komendanta Szkoły i dyr. nauk: kpt. prof. FLORIAN KOTOWICZ – of. rez. Dowódca kompanii szkolnej: lek. wet. por. WIESŁAW LEWICKI – of. rez.

- Szef kompanii szkolnej: st. sierż. KAROL SZLAMKA – pod. zaw.
- Z-ca d-cy kompanii szkolnej chor. ANDRZEJ JAŚKOWIAK – pod. zaw.
- Kancelista kompanii szkolnej: plut. HENRYK JANUSZKIEWICZ – rez.

Stan ewidencyjny uczniów wynosił 80 żołnierzy, podoficerów i szeregowych. Kompania została w ZSSR podzielona na dwa plutony po 40 słuchaczy każdy. Ze względu na pomieszczenie w namiotach po 5-ciu uczniów, cztery namioty stanowiły drużynie w sile 20 uczniów. Z tego wynika jasno, że w każdym plutonie były dwie drużyny. Drużynowym był najstarszy stopniem żołnierz z czterech namiotów.

Dowódcą I Plutonu został: sierż. podch. Jan Majewski – rez.

Z-ca d-cy I Plutonu został: sierż. Czesław Łukasik – zaw.

Dowódcą II Plutonu został: ppor. Eugeniusz Izbicki

Z-ca d-cy II Plutonu został: sierż. podch. Bernard Zasłona – zaw.

Na wykładowców do szkoły zostali wyznaczeni:

- kpt. Florian Kotowicz – regulamin służby ruchu radiotelegraficznego (telefon. telegr.)
- ppor. Eugeniusz Izbicki – elektronika, teletechnika.
- sierż. podch. Jan Majewski – radiotechnika, nauka o sprzęcie radiowym.
- por. Stanisław Biesaga – terenoznawstwo.
- por. Władysław Wasielewski – topografia.
- pchor. Bernard Zasłona – wyszkolenie piechoty.

W toku nauki w dniu 12 czerwca 1942 r. ppor. Eugeniusz Izbicki został odkomenderowany do kompanii sztabowej łączności w JANGI-

JULU. Na jego miejsce na dowódcę II Plutonu został przykomenderowany z 1. Pułku Łączności sierżant podchorąży Stanisław Ziemniak. Wykładowcą elektroniki i teletechniki oraz budowy linii – na miejsce ppor. E. Izbickiego przyszedł technik urzędnik cywilny Stefan Ostałowski. Ku niezadowoleniu słuchaczy wykładowca prowadził wykłady nieudolnie, więcej było z tego strat dla uczniów niż pożytku.

Kpt. Florian Kotowicz, wykładowca regulaminu służby ruchu, nie zawsze stał na wysokości zadania. Zdarzało się dość często, że był poprawiany przez uczniów, którzy już pracowali na rst. jako telegrafisci w ZSSR lub byli radiotelegrafistami wyszkolonymi przez PUŁK RADIOTELEGRAFICZNY w WARSZAWIE lub BENIAMINOWIE. Często dochodziło do dyskusji między wykładowcą a uczniami w kwestii interpretacji regulaminów i przepisów ruchu. W usuwaniu tych różnic stał się pomocny wykładowcy plut. Jan Esner, prymus Szkoły Podoficerskiej Pułku Radiotelefonicznego w Warszawie z roku 1932. Podchor. Jan Majewski poza nauczaniem radiotechniki i sprzętoznawstwa, w pierwszym tygodniu prowadził także naukę odbioru. Nadawanie prowadził Jan Elsner dla grupy zaawansowanej. Po pierwszym egzaminie nadawanie było prowadzone w 4 grupach, w których nadawali: plut. J. Elsner, plut. A. Smigielski, kpr, L. Więckowski, st. Szer. F. buczek. Ta ekipa zmieniała się kolejno i nadawanie obejmowała druga grupa w składzie: st. sierż. R. Januszkiewicz, telegrafista kolejowy, kpr. M. Leżanowski, kpr. M. Banasiuk, szer. Z. Krupowiecki. Po drugim egzaminie nadawali już tylko uczniowie na zmianę, uczyć się w ten sposób odbioru i nadawania.

Do nauki odbioru i nadawania szkoła miała 5 brzęczyków zamontowanych na jednej deszczulce razem z kluczem do nadawania. Były one bardzo głośne, co umożliwiało prowadzenie odbioru na wolnym powietrzu. Po pewnym czasie urzędnik cywilny został ze szkoły odwołany i odszedł do innych zadań.

W końcu lipca odbył się w szkole egzamin z przerobionych dotychczas przedmiotów, w wyniku którego komendant szkoły nosił się z zamiarem wydalenia ze szkoły tych uczniów, którzy nie wykazali odpowiedniej znajomości przedmiotów, lub swą postawą nie nadawali się na przyszłych dowódców. D-ca Kompanii Szkolnej z siebie tylko znanych powodów nie zgadzał się z zamiarem Komendanta Szkoły. Sprawa poszła aż do d-cy pułku, jednak nikogo z uczniów ze szkoły nie wydalono.

Dzień 17 lipca 1942 r., był bardzo ważnym dniem w życiu pułku jak i szkoły. W dniu tym do Pogran-Orłowskaja zawitali z wizytą duszpasterską ks. biskup polowy Józef Gawlina, spędzając parę godzin

z uczniami szkoły. W niedzielę, z racji pobytu Jego Ekscelencji odbyła się polowa msza św. Na placu zbiórkowym. Ołtarz przygotowali uczniowie szkoły, cała załoga garnizonu przystąpiła do spowiedzi i komunii św. We mszy św., ku zgorszeniu NKWD, wziął udział oficer łącznikowy NKWD, oraz bardzo liczna grupa Uzbeków i ludzi innych narodowości deportowanych tutaj na stałe zamieszkanie z innych rejonów ZSSR. Po mszy św. wielu ludzi przychodziło z prośbą, aby ich dzieci ks. Biskup ochrzcił i udzielił im sakramentu pokuty i komunii św.

Ludzie ci nie mieli żadnych nabożeństw od czasu rewolucji, nigdy nie widzieli księdza ani żadnego duchownego.

W POGRAN-ORLOWSKAJA szkoła nie posiadała żadnej broni zdatnej do użytku. W magazynie, a raczej namiocie gospodarczym, znajdował się zepsuty stary rosyjski K.M. Maxim, na którym uczniowie od czasu do czasu uczyli się jego rozbiórki i składania. Dla celów szkoleniowych i informacyjnych, na jednym wykładzie pokazano uczniom nowy RKM produkcji sowieckiej z magazynkiem tarczowym. Każdy z uczniów musiał w ciągu jednego wykładu opanować technikę jego rozebrania i złożenia.

Jeżeli chodzi o wyszkolenie uczniów, to szkoła szkoliła przyszłych podchorążych na łącznościowców uniwersalnych, nie było żadnych podziałów na plutony radiowy i telefoniczny, jak to napisano w Historii 11. Baonu Łączności, – o co wielu podchorążych ma uzasadniony żal do autorów tej historii. Wszyscy uczniowie byli objęci jednym tylko i tylko jednym programem nauczaniem wszystkich przedmiotów. Poza nadawaniem i odbiorem słuchowym wszystkie wykłady odbywały się całą kompanią jednocześnie.

W ZSSR szkoła miała do nauki następujący sprzęt:

1 rst. BR. radiostacja batalionowa, zasięg 15 km na klucz, 9 na fonie. Była ona, jak na owe czasy, dobra, na falach krótkich i odbitych można był nią nawiązać łączność na dużych odległościach – w zależności od typu anteny. Służyła ona tylko do nauki teoretycznej, gdyż była uszkodzona. Przywieziono ją na Środkowy Wschód. 1 aparat telefoniczny polowy rosyjski. 1 aparat telefoniczny polowy AP.37. 1 aparat telefoniczny angielski typu "L". 1 łącznica 10 połączeniową, rosyjską . 1. łącznicą amerykańską 6. liniowa ponadto teoretycznie przeszkolono uczniów i zaznajamiano z aparatem telef. UNAJ.31. i 28. Polską łącznicą 10. Połączeniową. Łącznicą 12. połączeniową klapową rosyjską AP.37. oraz łącznice 20., 30., 50. połączeniowe. 1 aparat JUZ (Huges) nieczynny, 1 aparat telegraficzny MORSE'A.

Z powodu wielkiej ilości do nauki materiału technicznego z zakresu łączności, wyszkolenie piechoty ograniczono do minimum, biorąc

pod uwagę fakt, że wszyscy uczniowie otrzymali przeszkolenie piechoty w oddziałach przed przybyciem do szkoły podchorążych.

W końcu lipca na terenie zakwaterowania pułku i szkoły, rozeszły się pogłoski o mającej nastąpić ewakuacji Armii Polskiej z ZSSR do Iranu. Po upływie jakiegoś czasu, pogłoski te przybrały realne formy i rzeczywiście ewakuacja zaczęła się odbywać. Na początku sierpnia z oddziałów ewakuowanych do pułku przywożono większe ilości sprzętu. Między 9 a 10 sierpnia w garnizonie poszła wieść, że władze Związku Sowieckiego, na skutek nieprzyjaznego zachowania się żołnierzy, po dostaniu się do Iranu, wstrzymały dalszą ewakuację. Po cichu mówiło się, że pozostałe oddziały polskie będące siłą się przebijają ku granicy Afganistanu odległej o 300 km.

W dniu 10 sierpnia został zarządzony przez oficera służbowego garnizon alarm w całym garnizonie, tym razem na placu kuchni. Ku zadowoleniu kadry szkolnej i d-cy pułku Szkoła Podchorążych stanęła jako pierwsza w pełnym rynsztunku z wyposażeniem do marszu. Dowódca garnizonu po przywitaniu się z wojskiem i przeglądzie wyjaśnił, że alarm był sprawdzianem sprawności i gotowości oddziałów do wymarszu, jeśli tego zajdzie potrzeba, poczem odesłał oddziały do miejsc zakwaterowania, a z przebiegu alarmu był zadowolony. Nadmienił przy tym zaufaniem, że mogą powstać duże trudności w czasie mającej nastąpić ewakuacji ze strony władz sowieckich, i że może zaistnieć taka sytuacja, w której będziemy musieli siłą przebijać sobie drogę do wyjścia z ZSSR. Gdyby do takiego stanu doszło, to Szkoła Podchorążych miałaby tworzyć elitarną grupę bojową do zwalczania zbrojnego poru ze strony oddziałów sowieckich, jeśli chciałyby one zagrozić nam drogi do wyjścia z ZSSR. Odtąd oddziały stały w pogotowiu marszowym przygotowane do ewakuacji lub wyjścia innym sposobem poza granice Związku Sowieckiego. W dniu 11 sierpnia w godzinach rannych nadszedł wreszcie rozkaz przygotowania się do marszu i opuszczenia nieludzkiej ziemi sowieckiego kraju, "Gdzie tak wolno dyszyt czołowiek." Popołudniu pojawili się jacyś sowieccy oficerowie z artylerii i zebranych rodzin żołnierzy do stacji kolejowej WIELIKO-Aleksiejewskaja, gdzie cały dzień trwało ładowanie do pociągu towarowego. 13 sierpnia transport ruszył z miejsca, udając się na południe do portu w Krasnowodzku, dokąd przybył w południe 15 sierpnia. Na parę tygodni przed wyjazdem szef kompanii szkolnej pochował swego synka Ryszarda, drugiego na ziemi sowieckiej. Szkoła dzieliła z jego małżonką, w dodatku bardzo chorą, jego smutek i żalobę.

Po przybyciu do Krasnowodzka wojsko, a z nim i szkoła została rozlokowana na pagórkowatej piaszczystej wyżynie, na której były pokopane rowy przeciwlotnicze. Niedaleko od placu zakwaterowania od-

działów znajdowało się kilka budynków z funkcjonariuszami NKWD. Tutaj władze sowieckie (NKWD) zarządziło sprawdzenie dokumentów wszystkich wyjeżdżających pod pokrywką, której organa NKWD rozbiły ostatnie próby zwerbowania sobie agentów i donosicieli, oraz różnego typu szpiegów. Niektórym osobom towarzyszyli po cywilnemu aż do samego Iranu, mając nadzieję wymuszenia współpracy.

W godzinach wieczornych i do późnej nocy w dniu 17 sierpnia trwało ładowanie wojska i ludności na statek, tankowiec sowiecki KAGANOWICZ. Na statek każdy musiał wejść o własnych siłach. Uczniowie dokazywali cudów, aby chorych żołnierzy i osoby cywilne, szczególnie kobiety chore, w jakiś sposób na okręt wprowadzić. Dzięki ich pomysłowości z garnizonu POGRAN-ORLOWSKAJA nikt nie został od statku zabrany do szpitala. W ciągu nocy po brzegi załadowany statek odpłynął na południe w stronę Iranu. Był to jeden z ostatnich transportów wojskowych. Po nim jeszcze NKWD pozwoliło na wyjazd dzieci-sierot polskich w liczbie około 300 osób.

Na statku w czasie transportu odbyły się dzikie sceny, najczęściej spowodowane brakiem elementarnych wygod higienicznych. Wszyscy musieli bez względu na wiek i płeć załatwiać się przez burtę, raczej poza nią. Niestety, w panującej ciżbie było fizycznie prawie, że niemożliwością do burty się docisnąć. A z powodu choroby rozstroju żołądka, co było nagminne, chorzy nigdy do burty się nie mogli dostać i przeważnie lało się z nich po drodze, co powodowało kłótnie, a nawet rękoczyny. Ponieważ wszystkie pokłady tankowca były odkryte, więc wszystkie brudu i nieczystości leciały z górnych pokładów na leżących na niższych pokładach.

W ciągu nocy kilka osób zmarło i zostało pochowane po marynarSKU, czyli wrzuceni po prostu tak, jak zmarli – do wody.

19 sierpnia we wczesnych godzinach rannych zamajaczyły brzegi ziemi obiecanej, przyjaznego nam IRANU. Statek musiał stanąć na re-dzie, gdyż nie mógł płynąć do portu z uwagi na swoje zanurzenie. Podpłynęły do niego mniejsze ropowce i nastąpiło przeładowanie całego wojska. Małe statki zabierały pewną część żołnierzy, odwoziły ich do portu w PAHLEVI, wyładowywały i wracały po następną grupę – aż do wywiezienia wszystkich ze statku sowieckiego.

Z portu samochody z polską obsługą odwoziły oddziały do miejsc zakwaterowania, którym były szałas-y zbudowane z żerdzi drzewa i mat zrobionych z liści palm rosnących na piaszczystym brzegu morza Kaspijskiego. Początkowo zakwaterowanie było w obozie tzw. Brudnym. Po kilku dniach nakazano nam wyjść z całym ekwipunkiem nad brzeg morza, po czym poprowadzono nas do łaźni polowej. Daleko

przed wejściem do niej każdy musiał się rozebrać do naga, wyrzucić całe umundurowanie na stos i wejść do łaźni, gdzie został ogolony ze wszystkiego owłosienia, wysmarowany sublimatem i dopiero mógł zażyć kąpieli, raczej prysznicy. Po dokonaniu tych czynności, wychodził innym wyjściem z łaźni, a w drzwiach otrzymywał nowe sorty mundurowe. Po zakończeniu tej całej operacji szkoła, jak i inne pododdziały, zostały skierowane do tak zwanych obozów czystych. Nasze umundurowanie złożone na stos przed łaźnią zostało oblane benzyną i spalone, aby zniszczyć wszy i inne robactwo, które tak dokuczliwie dawało się na we znaki w rajach bolszewickim.

Od dnia 19 sierpnia próbowano w szkole wznowić naukę tych przedmiotów, na które pozwalały warunki. Czas wolny był spędzany na poprawie zdrowia i sił, które prawie wszyscy mieli poważnie nadwyżę. W pierwszych dniach września do miejsca naszego zakwaterowania przyjechał gen. Anders, który, jak mówił, cieszył się z naszego wyglądu i szczęśliwego przyjazdu do Persji.

Po dobrym odżywieniu i wypoczynku w dniu 12 września nastąpił dalszy wymarsz, nowy przejazd, tym razem wielkimi samochodami amerykańskimi STUDEBAKERAMI, do miejscowości QUZIL RIBAT w Iraku. Przewóz trwał 17 dni, na noc zatrzymywano się w różnych gotowych obozach wojskowych, gdzie otrzymywało się gorący posiłek, nocleg w namiotach i suchy prowiant na dzień następny. Drogi prowadziły przez wysokie masywy górskie, bardzo strome, pełne zdradliwych serpentyn.

W niektórych miejscach kierowcy-Persowie, aby wziąć zakręt musieli wozy cofać, aby nie runąć w przepaść. Kiedy patrzyło się z góry na dół olbrzymie wozy wyglądały jak pudełeczka zapalek. 28 września po wielu postojach i przygodach 1. Pułk Łączności i Szkoła Podchorążych stanęły w nakazanym miejscu zakwaterowania, w QUZIL RIBAT, gdzie już kwaterowało kilka oddziałów wojska polskiego. W sąsiedztwie szkoły znajdował się 3. Szpital Polowy, a za Arykiem Dowództwo Armii Polskiej na Środkowym Wschodzie.

Szkoła została rozmieszczona a w 8 namiotach, które mieściły po 10 żołnierzy. Z tych względów zmienił się stan drużyn w kompanii, zamiast dawnych 4 po 20 uczniów, powstało 8 drużyn po 10 uczniów. Drużynowym, jak dawniej, był w każdym namiocie najstarszy stopniem uczeń. Nastąpiły tu także pewne zmiany w kadrze wykładowców szkoły. Na własną prośbę odszedł jeszcze w Pahlevi sierż. podch. Bernard Zasłona do 6.D.P. W Quzil Ribat został odkomenderowany do kompanii geograficznej por. geogr. Stanisława Biesaga. Do szkoły przybyli

nowi wykładowcy: ppor. inż. Jerzy Sznarbachowski, ppor. inż. Jan Sipajło, ppor. Marian Chyliński, mjr W. Walknowski.

Ppor. inż. J. Sipajło i J. Sznarbachowski objęli wykłady z radio-techniki, teletechniki i nauki o sprzęcie angielskim. Ppor. Chyliński po za własną funkcją w pułku, prowadził w szkole wykłady o silnikach spalinowych. Mjr W. Walknowski wykłady z taktyki łączności i broni połączonych.

Zmiana w ekipie wykładowców, szczególnie przybycie ppor. Sipajło i Sznarbachowskiego została z radością przyjęta przez uczniów szkoły, przyczyniła się ona do podniesienia poziomu wykładów. Lepszego wyszkolenia uczniów i szkoły, jako takiej. Wszystkie poprzednie wykłady zostały w krótkim tempie powtórzone i uzupełnione. Ku wielkiej rozpaczy uczniów regulamin służby ruchu telegraficznego, radiowego i telefonicznego, który wyładał Komendant szkoły kpt. F. Koto-wicz – był od dawna wycofany z użycia. Armie sprzymierzone na terenie operacyjnym Środkowego Wschodu używały już innych regulaminów i przepisów. Wobec tego uczniowie musieli od początku uczyć się obowiązujących przepisów i regulaminów. Zajęcia zaczynały się tutaj od godziny 6-tej i trwały do godz. 11-tej. Do godz. 3-ej była obowiązująca cisza i odpoczynek, od 3-ej do 6-ej dalsze zajęcia. W tym okresie szkoła zorganizowała jeszcze jedno ognisko na pustyni. Dla uzupełnienia wyszkolenia technicznego szkoła otrzymała także sprzęt angielski radiowy i telefoniczny, oraz środki łączności pomocnicze.

Otrzymano:

- aparat telef. angielski	Typ "L",
- " " "	DMK V,
- " " "	"F" MK I, MK II,
- centralę połączeniową	6 liniowa UC 6,
- " " "	10 liniowa UC 10,
- aparat telegraficzny Fulerfon MK IV z przystawką,	
- aparat sygnalizacji świetlnej,	
- zestaw płacht sygnalizacyjnych,	
- zestaw urządzeń do łączności z lotnikiem,	
- Rst. Nr9, Nr 11, Nr18, Nr21, Nr22, Nr19, Nr12,	
- Rst. amerykańska Nr32.	

Po zapoznaniu się z nowym sprzętem, w godzinach wieczornych uczniowie prowadzili na radiostacjach zajęcia praktyczne w strojeniu radiostacji, nawiązywaniu łączności i przekazywaniu krótkich wiadomości na klucz i fonię. W pracy stosowano nowy regulamin ruchu, pra-

cując w sieci zamkniętej dwustacyjnej. W wyniku intensywnego szkolenia przy wydatnej pomocy ze strony wykładowców, życie szkoły dobiegło końca. W połowie listopada powzięto decyzję o zakończeniu szkoły na Dzień Święta Podchorążych, 29 listopada. Od 25 do 28 listopada odbywały się egzaminy końcowe, na których przygotowywano się do zakończenia szkoły.

Uczniowie ze swej strony wyłonili komitet uroczystego zakończenia szkoły. Weszli do niego kpr. R. Kowalski, kpr. L. Więckowski, st. Szer. M. Nowak, A. Smigielski, M. Banasiuk, W. Rolland. Przewodniczącym z racji zawodu cywilnego, został L. Więckowski. zadaniem komitetu było przygotowanie obiadu-kolacji, zakąsek i trunków, zaproszenie przełożonych i oficerów pułku oraz rodzin tych uczniów, które znajdowały się w miejscu zakwaterowania szkoły lub w pobliżu. Na pożegnanie uczniowskie ofiarowali d-cy kompanii zegarek męski "LONGINES" zakupiony w Bagdadzie.

Program uroczystości zakończenia szkoły został ustalony z kadrą i był następujący:

Godzina 2.50 – zbiórka wszystkich uczniów przed namiotem świetlicy. Duży namiot indyjski.

Godzina 3.00 – przybycie Komendanta szkoły, odebranie raportu od d-cy kompanii.

Godzina 3.10 – przybycie D-cy 1.Pułku Łączności, odebranie raportu. Poczem odczytanie rozkazu dziennego pułku o ukończeniu szkoły, z odczytaniem w/g lokat nazwisk uczniów, którzy ukończyli szkołę.

Szkołę ukończyło 72 uczniów, którym rozkazem Dowództwa Armii na Środkowym Wschodzie nadano tytuł podchorążych wojsk łączności w dniu 12 grudnia 1942r. prymusem szkoły był kpr. inż. Jan Jabłoński, gdyż był on inżynierem elektrykiem. Wymieniono, jako drugiego prymusa szer. Mariana Trojanowskiego.

Nie ukończyło szkoły 8 uczniów, mianowicie: plut. Ropczycki z wyższą szkołą górniczą, szer. Wiesław Pilawski, student I roku prawa na Uniwersytecie w Warszawie, artysta malarz st. sierż. Ignacy Papier, kpr. Adam Tapkowski, sierż. Gleif, kpr. Majewski. szer. S. Sawicz, szer. Ignacy Kadzikiewicz. Ostatni zginął w bitwie o Monte Cassino, jako pchor. piechoty.

Po rozkazie o ukończeniu szkoły nastąpiła mała przerwa, w czasie, której zaproszeni goście i uczniowie zasiedli w dużym namiocie do przygotowanego posiłku, przygotowanego pod kierownictwem kpr. L. Więckowskiego przez komitet organizacyjny obchodu i uczynne

ochotniczki z kursu radiotelegrafistek przy pułku. Przygotowanie wszystkiego trwało całą noc. Komitet nie tylko troszczył się o dodatkowe jedzenie, ale także odpowiednia ilość wina i innych trunków, na których zakup złożyli się wszyscy uczniowie.

W uroczystym zakończeniu szkoły, w imieniu d-cy Armii, wziął udział jego zastępca gen. bryg. J. Zając. Jako goście honorowi zostali zaproszenia: ppłk M. Zalewski d-ca łączności Armii, ppłk J. Różański d-ca 1. Pułku Łączności, mjr E. Łysak z D-twa Łączności, ppłk W. Rolland, kwatermistrz 3.D.Strz.Karpackich z żoną i szwagierką, mjr W. Walknowski, kpt. Izyski, mjr T. Błoński oraz wszyscy oficerowie 1.Pułku Łączności. Po kolacji-obiedzie w godzinach wieczornych odbyło się pożegnalne "OGNISKO" szkoły z bogatym programem artystycznym. W prognozach przyszłości w śpiewie i monologu artyści-uczniowie przewidywali zjazd koleżeński wychowanków tej podchorążówki. Wg tego kpt. Kotowicz w 25 rocznicę ukończenia szkoły przez uczniów miał być rektorem uniwersytetu, por. Lewicki miał być pułkownikiem d-cą pułku łączności, każdy tam znalazł swoje miejsce i przyszły zawód. Piszący miał być grubym pisarzem i właścicielem restauracji i sklepu delikatesowego. Niestety, nic się z tych przepowiedni nie sprawdziło. Po OGNISKU odbyła się zabawa taneczna, tańczono na brezentowych płachtach z samochodów, aby uniknąć kurzu i pułstynnego pyłu. W dniach 30 listopada do 4 grudnia trwało rozjeżdżanie się podchorążych do oddziałów macierzystych lub nowych przydziałów. W 1.Pułku Łączności pozostali, do dyspozycji d-cy pułku: plut. pchor. Jan Elsner, plut. pchor. J. Koralewski, kpr. pchor. D. Slezak, kpr. pchor. H. Szawłowski, kpr. pchor. J. Konieczko, kpr. pchor. J. Zych, kpr. pchor. M. Leżanowski, st.szer. pchor. F. Buczek, szer. pchor. B. Topolski.

St. sierż. pchor. L. Moroz, kpr. pchor. L. Więckowski, szer. pchor. Z. Krupowiecki z przydziałem do 3.Kompanii Łączności Artylerii.

Z kadry zginęli: plut. H. Januszkiewicz, jako ppor. piechoty poległ w boju pod Loreto i tam pochowany. Choraży A. Jaśkowiak w dniu 29 sierpnia 1944 roku zginął w wypadku samochodowym pod Senigalią. Por. W. Lewicki jako kapitan w roku 1947 z powodu depresji spowodowanej pobytem w obozie dla oficerów nie zatrudnionych oraz innych trudności życiowych, rzucił się w obozie w Karku pod pędzący pociąg i został zabity.

Na zakończenie należy dodać, że wszyscy uczniowie, którzy ukończyli wyżej opisaną SZKOLĘ PODCHORAŻYCH w czasie akcji wykazali się męstwem i odwagą, świecili przykładem dla swoich podkomendnych i innych żołnierzy. W czasie prowadzonych walk nigdy

nie zawiedli swoich przełożonych w wykonywaniu swojej roli, jako dowódcy różnych szczebli dowodzenia. Często zbierali pochwały dowódcy korpusu za dobrze funkcjonującą sieć łączności. Za wydatną pomoc w ustaleniu, niektórych faktów z życia szkoły serdecznie dziękuję ppor. Janowi Elsnerowi i chor. Karolowi Szlamce b. szefowi kom. szkol.

Manchester 10 kwietnia 1983 r. ”

DOWÓDZTWO ARMII POLSKIEJ
NA WSCHODZIE
L.dz. 550/42

Qizil-Ribat, dnia 29.XI.1942 r.

S W I A D E C T W O
UKOŃCZENIA SZKOŁY PODCHORĄŻYCH ŁĄCZNOŚCI.

..... *Karol Dieckowski Ludwik*

urodzony *11.VII.1915r.* w *Kryn*

odbył kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy Łączności w czasie od dnia 18 maja 1942 r. do dnia 28 listopada 1942 r. przy 1 Pułku Łączności, następnie przy Batalionie Łączności Armii Polskiej na Wschodzie i uzyskał wynik *satisfactory* oraz lokatę *28.mj*

KOMENDANT
Szkoły Podchorążych
Florian Kotowicz kpt.
(Kotowicz Florian kpt.)

DOWÓDCA
Wojsk Łączności Armii
Mieczysław
Mieczysław ppłk.dypl.

rozkazem Dowództwa Armii Polskiej na Wschodzie Nr.25.....z dn.12.grudnia 1942 wymienionemu na odwrocie nadano tytuł podchorążego.

DOWÓDCA
Batalionu Łączności Armii
Bolesław
Bolesław ppłk./

Mieczysław Hucal

5 LAT BATALIONU ZABEZPIECZENIA CSŁiI

Jeszcze pamiętam jak płk Marek Stolarz stawiał mi zadanie dotyczące rozpoczęcia procesu formowania batalionu zabezpieczenia, a już minął piąty rok jego funkcjonowania. Okrągła rocznica, więc wypada napisać kilka zdań na ten temat.

Formowanie batalionu rozpoczęło się w marcu 2009 roku. W wyniku zmian organizacyjnych należało rozformować dwie Grupy Zabezpieczenia /odpowiedniki kompanii łączności/ oraz Zespół Zabezpieczenia Logistycznego. Nowa struktura organizacyjna składała się z trzech kompanii - radiowej, transmisji i komutacji oraz logistycznej, ponadto w strukturze pojawił się Ośrodek Szkolenia Poligonowego skupiający wszystkie obiekty szkoleniowe Centrum.

Przez krótki okres funkcjonował w batalionie taki „twór” jak „pododdział zbiorczy”, w którym miejsce znaleźli wszyscy żołnierze zasadniczej służby wojskowej. Pododdział funkcjonował przy kompanii logistycznej i został zlikwidowany wraz z odejściem ostatnich „rezerwistów” do cywila. Nastąpiło to w czerwcu 2009 r., kiedy na uroczystej zbiórce zostali pożegnani ostatni żołnierze ZSW. Również na tej zbiórce wręczono mi akt mianowania na stopień podpułkownika, a nieco wcześniej otrzymałem decyzję Ministra Obrony Narodowej, na mocy, której z dniem 1 lipca zostałem formalnie dowódcą batalionu zabezpieczenia CSŁiI.

Pożegnanie ostatnich żołnierzy ZSW ze sztandarem Centrum

Nieco wcześniej, bo z dniem 1 kwietnia zaczęły oficjalnie funkcjonować pozostałe pododdziały batalionu, również w tym dniu ukazał się rozkaz numer jeden dowódcy batalionu. Dlatego też datę 1 kwietnia przyjęliśmy, jako dzień, w którym obchodzimy rocznice powstania naszego pododdziału.

W czasie tych pięciu lat przeżyliśmy kilka mniejszych lub większych reorganizacji. Między innymi zlikwidowany został Ośrodek Szkolenia Poligonowego, a w jego miejsce powstał drugi pluton zabezpieczenia w kompanii logistycznej, który przejął jego mienie i zadania. Z chwilą powstania Wojskowych Oddziałów Gospodarczych, oddaliśmy do zegrzyńskiego 26. WOG-u stołówkę wraz z personelem i większość magazynów. W międzyczasie przejęliśmy po likwidowanej 1. Dywizji Zmechanizowanej strzelnicę w Kątach Węgierskich, która przez kilka lat była w remoncie.

Natomiast, jeśli chodzi o sprzęt to niestety „rewolucji” nie było. Praktycznie te egzemplarze, które były na początku istnienia batalionu są do dnia dzisiejszego. Jedynie kompania logistyczna nieco „odświeżyła” swój park pojazdów. Część sprzętu łączności przeszła drobne modernizacje, ale nie otrzymaliśmy ani jednego egzemplarza sprzętu nowej generacji. Szczególnie zauważalne jest to w plutonie walki elektronicznej kompanii radiowej. Mijmy nadzieję, że najbliższy czas to zmieni. Sprzęt się nie zmienił, ale za to dość istotnej poprawie uległy warunki jego przechowywania. Szczególnie cieszą dwie inwestycje - modernizacja garażu kompanii transmisji i komutacji, która umożliwiła schowanie „pod dach” wielkogabarytowych, najnowszych aparatowni Jaśmin. Druga inwestycja to kapitalny remont garażu kompanii radiowej połączony z wymianą okien i bram garażowych. Obecnie jest to pierwszy garaż o stanie przystającym na XXI wiek. Mam nadzieję, że kolejne w najbliższych latach również zmienią swoje oblicze.

Poprawa warunków bytowania dotyczy zarówno pojazdów jak i żołnierzy batalionu. Przez cztery lata naszą siedzibą był budynek numer 8. Budynek nieprzystający do obecnych standardów. Duże pomieszczenia kancelaryjne, pionory sanitarne mające czasy swojej świetności dawno za sobą. Podłogi i ściany wymagające kapitalnego remontu. W listopadzie ubiegłego roku decyzją Komendanta Centrum płk. Ireneusza Fury batalion został przeniesiony do budynku numer 6, który oferuje zdecydowanie lepsze warunki socjalne. Budynek odnowiony, kancelarie bardziej funkcjonalne, pionory sanitarne tuż po kapitalnym remoncie. Wszyscy, poczynając od szeregowych a kończąc na mnie byli zadowoleni z tej zamiany.

Niezmiennie głównym zadaniem batalionu jest zabezpieczenie szkolenia specjalistycznego w sprzęt mobilny oraz zabezpieczenie funkcjonowania Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki od strony logistycznej. Prócz tych zasadniczych realizujemy również szereg zadań równie ważnych zwłaszcza dla wizerunku Centrum jak i Sił Zbrojnych. Z batalionu wywodzi się Kompania Honorowa Centrum. Uczestniczymy we wszystkich uroczystościach na terenie CSŁil oraz w większości na terenie Garnizonu Zegrze. Żadna oficjalna uroczystość państwowa czy lokalna nie odbywa się bez naszego udziału. Wraz z likwidacją 1. Dywizji teren naszego działania rozszerzył się również na Legionowo, które zostało włączone w granice Garnizonu Zegrze. Staramy się, aby nasze „występy” były coraz atrakcyjniejsze. Z mojej inicjatywy we wrześniu 2012 roku Kompania Honorowa została „wypożyczona” w apaszki w barwach łącznościowców.

Kompania Honorowa z apaszkami w barwach łącznościowców

Dużo więcej zabiegów i cierpliwości wymagało wyposażenie pododdziału w broń białą. Jeszcze w roku 2012 zainicjowałem działania mające na celu wyposażenie Kompanii Honorowej w szable. Na początku szło to opornie, ale dzięki zdecydowanemu wsparciu Komentanta Centrum płk. Ireneusza Fury nasze starania zakończyły się sukcesem. W lipcu 2013 roku po raz pierwszy dowódca Kompanii Honorowej oraz poczet sztandarowy wystąpili z szablami. Wymagało to kilku tygodni ciężkich treningów, ale efekt końcowy był znakomity. Treningami kierował dowódca kompanii radiowej kpt. Piotr Osiński, który miał doświadczenie w posługiwaniu się szablą z poprzedniej jednostki wojskowej.

Kompania Honorowa z szablami

Rok 2013 był wyjątkowy, ponieważ po raz pierwszy w historii batalionu, ale i podobno Zegrza podczas Święta Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki po defiladzie pododdziałów pieszych odbyła się defilada pojazdów batalionu zabezpieczenia. Sprzęt wystawiły wszystkie kompanie batalionu. Początki były trudne, ponieważ nikt z nas nie miał doświadczenia w organizacji przygotowań i przeprowadzenia tego typu imprezy, ale po kilkunastu próbach i godzinach spędzonych w parku sprzętu technicznego i na placu apelowym efekt końcowy przerósł nasze oczekiwania.

Pierwsza defilada pojazdów batalionu zabezpieczenia

Nieco wcześniej, bo w sierpniu dwie nasze załogi Zautomatyzowanych Wozów Dowodzenia ZWD-3 wzięły udział w centralnych obchodach Święta Wojska Polskiego w Warszawie.

Nasz ZWD-3 w Alejach Ujazdowskich

Batalion zabezpieczenia to również nieustająca promocja Centrum jak i całych Sił Zbrojnych. Coraz częściej wyjeżdżamy na różnego rodzaju akcje promocyjne, zabezpieczamy imprezy organizowane przez społeczność lokalną jak np. Dni Dziecka, akcje charytatywne, imprezy rocznicowe. Nasza działalność w tym zakresie już dawno przekroczyła granice garnizonu. W przedsięwzięciach tych biorą zarówno udział żołnierze jak i sprzęt batalionu.

Dzień Dziecka w Jadwisinie

Ludzie są największą wartością batalionu. Zdecydowana większość żołnierzy służących obecnie w batalionie zdaje sobie sprawę z ciążących na nich obowiązków i wypełnia je w sposób należyty, a nawet więcej. Wielu angażuje się w to, co robi bardziej niż by to wynikało z ich zakresu obowiązków.

O wartości moich podwładnych niech świadczy fakt, że nie ma miesiąca żeby nie otrzymywali propozycji przejścia na inne stanowiska służbowe.

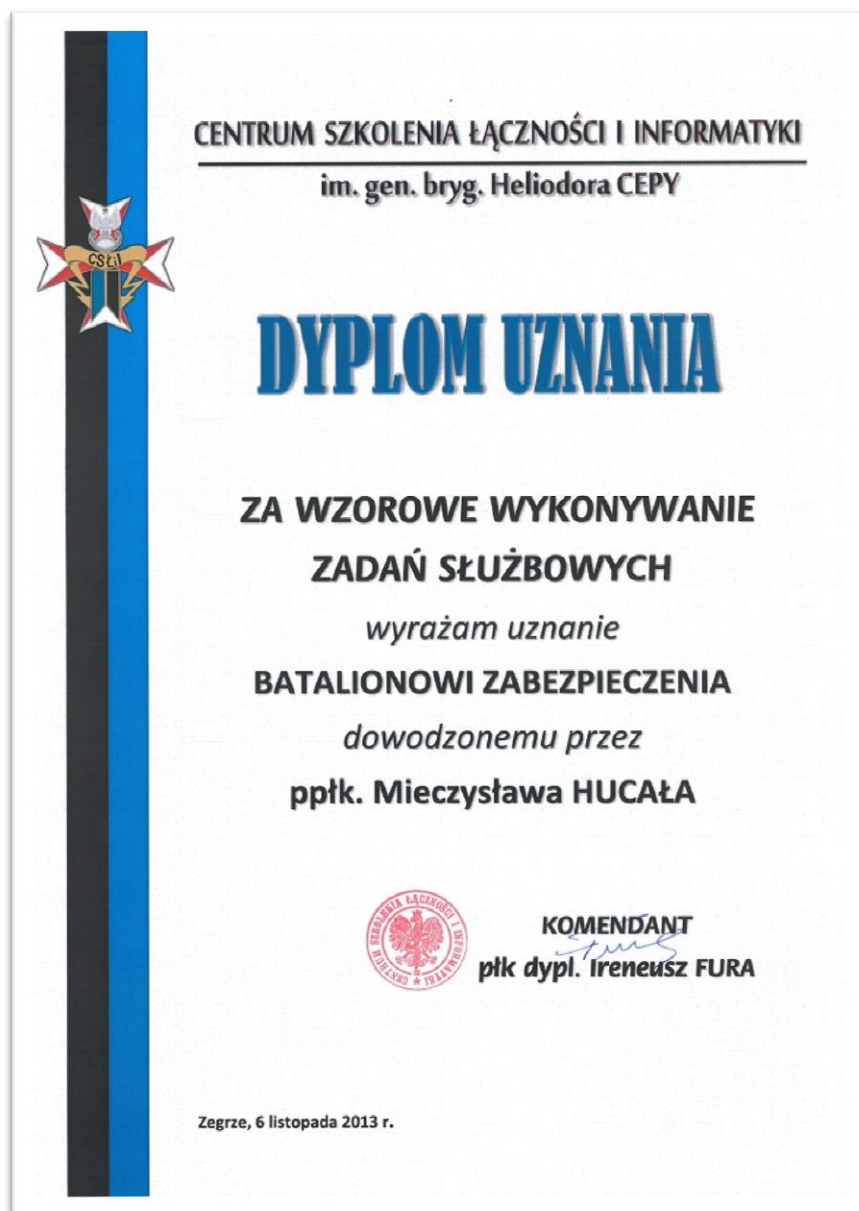
Kadra batalionu stale podnosi swoje kwalifikacje. Zarówno podoficerowie jak i szeregowi korzystają z oferty kursowej w Centrum jak i innych ośrodkach szkolenia. Gdy żołnierze uzyskają już wszystkie uprawnienia na zajmowanym stanowisku służbowym zaczynają „rozglądać się” za kursami w dziedzinach pokrewnych. Nikt nie spoczywa na laurach. Dzięki temu między innymi większość kierowców pojazdów specjalnych ma odbyte kursy ze sprzętu łączności. W razie konieczności mogą wesprzeć swoich dowódców podczas szkolenia praktycznego a w skrajnych przypadkach nawet ich zastąpić.

Taka a nie inna postawa moich podwładnych przekłada się na stale rosnącą ilość wyróżnień. Już chyba wszyscy zrozumieli, że nieoptymalna jest postawa bierna. Wyróżniani są ci, którzy są aktywni, angażują się w różne sfery działalności batalionu. Stale rośnie liczba wyróżnień. Jednym z bardziej spektakularnych wydarzeń w tej dziedzinie było wyróżnienie żołnierza batalionu w listopadzie 2012 roku wpisem do Kroniki Centrum za szczególne osiągnięcia w służbie. Wyróżnionym była st. kpr. Ewa Zyskowska.

Podczas uroczystości wpisania zasług st. kpr. Ewy Zyskowskiej do Kroniki CSŁil

Wielokrotnie wyróżnialiśmy, jako przełożeni i byliśmy wyróżniani, jako podwładni - indywidualnie. W listopadzie 2013 roku batalion został dowartościowany, jako całość, jako pododdział. Komendant CSŁiI płk Ireneusz Fura wyróżnił batalion zabezpieczenia Dyplomem Uznania.

W kwietniu dokonałem podsumowania pięcioletniej działalności pododdziału, którym mam zaszczyt dowodzić. W reprezentacyjnej auli Centrum zostały wręczone wyróżnienia, tym, którzy w minionym okresie wykazali się zaangażowaniem w służbie i w działalności na rzecz szeroko pojętej obronności. Byli to zarówno żołnierze, którzy są ze mną od początku istnienia batalionu jak i ci, którzy dołączyli do nas

później, ale swoją postawą udowodnili, że zasłużyli na te wyróżnienia. W trakcie spotkania wręczyłem ponad sto listów gratulacyjnych. Najbardziej zasłużeni otrzymali również „coin’y” dowódcy batalionu zabezpieczenia.

Wręczenie coin'ów dowódcy batalionu

Coin okolicznościowy dowódcy batalionu

Spotkanie to było również okazją do podziękowania tym, którzy nas wspierają i pomagają w naszej codziennej działalności. Byli wśród nich między innymi Komendant Centrum płk Ireneusz Fura i szef Wydziału Dydaktycznego ppłk Mirosław Pakuła. Otrzymali oni „Medale Pamiątkowe Batalionu Zabezpieczenia”. Wszyscy wyróżnieni otrzymali również płyty DVD z filmami prezentującymi dokonania batalionu zabezpieczenia.

Komendant otrzymuje „Medal Pamiątkowy Batalionu Zabezpieczenia”

Mam nadzieję, że kolejne lata będą równie udane, przyniosą nam szereg wyzwań, ale i wiele radości z wykonanych przez nas zadań. Mam również nadzieję, że niezależnie od tego, kto w przyszłości będzie dowodził batalionem zabezpieczenia będzie on nadal jedną z najlepszych komórek organizacyjnych Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki.